

EXODUL (IEȘIREA)

SAU A DOUA CARTE A LUI MOISE

(Psalmul 103.7. Neemia 9.9-20.)

POPORUL LUI ISRAEL ÎN EGIPT

(Geneza 15.13,14. Capitoarele 1-15,21. Psalmul 105. 23-39; 106.7-12. Fapte 7.7-36.)

Înmulțirea israeliților în Egipt

1. Iată* numele fiilor lui Israel, intrați în Egipt; au intrat cu Iacov fiecare cu familia lui: *Gen. 46.2. Cap. 6.14.

2. Ruben, Simeon, Levi, Iuda,

3. Isahar, Zabulon, Benjamin,

4. Dan, Neftali, Gad și Așer.

5. Sufletele ieșite din coapsele lui Iacov erau șaptezeci* de toate. Iosif era atunci în Egipt.

*Gen. 46.26,27. Vers. 20. Deut. 10.22.

6. Iosif* a murit, și toți frații lui, și toată vârsta aceea de oameni.

*Gen. 50.26. Fapt. 7.15.

7. Fiii* lui Israel s-au înmulțit, s-au mărit, au crescut și au ajuns foarte puternici. Și s-a umplut țara de ei.

*Gen. 46.3. Deut. 26.5. Ps. 105.24. Fapt. 7.17.

Suferințele israeliților

8. Peste Egipt s-a ridicat* un nou împărat care nu cunoscuse pe Iosif.

*Fapt. 7.18.

9. El a zis poporului său: „Iată* că poporul copiilor lui Israel este mai mare și mai puternic decât noi.

*Ps. 105.24.

10. Veniți să ne arătăm dibaci față de el, ca să nu crească, pentru ca nu cumva, dacă se va întâmpla un război, să se unească și el cu vrăjmașii noștri, să ne bată și să iasă apoi din țară.“

*Ps. 10.2; 83.3,4. **Iov 5.13. Ps. 105.25. Prov. 16.25; 21.30. Fapt. 7.19.

11. Și au pus peste ei isprăvniceii, ca* să-i asuprească prin** munci grele. Astfel a zidit el cetățile Pitom și Ramses†, ca să slujească de hambare lui faraon.

*Gen. 15.13. Cap. 3.7.

Deut. 26.6. **Cap. 2.11; 5.4,5. Ps. 81.6. †Gen. 47.11.

12. Dar cu cât îl asupreau mai mult, cu atât se înmulțea și creștea; și s-au scârbit de copiii lui Israel.

13. Atunci egiptenii au adus pe copiii lui Israel la o aspră robie.

14. Le-au făcut viața amară* prin lucrări grele de lut** și cărămizi și prin tot felul de lucrări de pe câmp, și în toate muncile acestea, pe care-i

sileau să le facă, erau fără nici un pic de milă.

*Cap. 2.23; 6.9. Num. 20.15. Fapt. 7.19,34. **Ps. 81.6.

15. Împăratul Egiptului a poruncit moașelor evreilor, numite una Șifra, și cealaltă Pua,

16. și le-a zis: „Când veți împlini slujba de moașe pe lângă femeile evreilor și le veți vedea pe scaunul de naștere, dacă este băiat, să-l omorâți; iar dacă este fată, s-o lăsați să trăiască.“

17. Dar moașele s-au temut* de Dumnezeu și n-au făcut** ce le poruncise împăratul Egiptului: ci au lăsat pe copiii de parte bărbătească să trăiască.

*Prov. 16.6. **Dan. 3.16,18; 6.13. Fapt. 5.29.

18. Împăratul Egiptului a chemat pe moașe și le-a zis: „Pentru ce ați făcut lucrul acesta și ați lăsat pe copiii de parte bărbătească să trăiască?“

19. Moașele* au răspuns lui faraon: „Pentru că femeile evreilor nu sunt ca egiptencele; ele sunt vânjoase și nasc înainte de venirea moașei.“

*Ios. 2.4, etc. 2 Sam. 17.19,20.

20. Dumnezeu* a făcut bine moașelor; și poporul s-a înmulțit și a ajuns foarte mare la număr.

*Prov. 11.18. Ecl. 8.12. Isa. 3.10. Evr. 6.10.

21. Pentru că moașele se temuseră de Dumnezeu, Dumnezeu le-a făcut case*.

*1 Sam. 2.35. 2 Sam. 7.11,13,27,29. 1 Împ. 2.24; 11.38. Ps. 127.1.

22. Atunci faraon a dat următoarea poruncă la tot poporul lui: „Să aruncați în râu pe orice băiat* care se va naște și să lăsați pe toate fetele să trăiască.“

*Fapt. 7.19.

Nașterea lui Moise

21. Un om* din casa lui Levi luase de nevastă pe o fată a lui Levi.

*Cap. 6.20. Num. 26.59. 1 Cron. 23.14.

2. Femeia aceasta a rămas însărcinată și a născut un fiu. A văzut* că este frumos și l-a ascuns trei luni.

*Fapt. 7.20. Evr. 11.23.

3. Nemaiputând să-l ascundă, a luat un sicriș de papură, pe care l-a uns

cu lut și cu smoală; a pus copilul în el și l-a așezat între trestii, pe malul râului.

4. Sora* copilului pândea la o depărtare oarecare, ca să vadă ce are să i se întâmple.

*Cap. 15.20. Num. 26.59.

5. Fata* lui faraon s-a coborât la râu să se scalde; și fetele care o însoțeau se plimbau pe marginea râului. Ea a zărit sicriașul în mijlocul trestiiilor și a trimis pe roaba ei să-l ia.

*Fapt. 7.21.

6. L-a deschis și a văzut copilul: era un băiețuș care plângea. I-a fost milă de el și a zis: „Este un copil de al evreilor!”

7. Atunci sora copilului a zis fetei lui faraon: „Să mă duc să-ți chem o doică dintre femeile evreilor, ca să-ți alăpteze copilul?”

8. „Du-te“, i-a răspuns fata lui faraon. Și fata s-a dus și a chemat pe mama copilului.

9. Fata lui faraon i-a zis: „Ia copilul acesta, alăptează-mi-l, și îți voi plăti.“ Femeia a luat copilul și l-a alăptat.

10. Copilul a crescut, și ea l-a adus fetei lui faraon; și el i-a fost fiu*. I-a pus numele Moise (*Scos*); „căci“, a zis ea, „l-am scos din ape.“

*Fapt. 7.21.

Fuga lui Moise în Madian

11. În vremea aceea, Moise, crescând mare*, a ieșit pe la frații săi și a fost martor la muncile** lor grele. A văzut pe un egiptean care bătea pe un evreu, unul dintre frații lui.

*Fapt. 7.23,24. Evr. 11.24-26. **Cap. 1.11.

12. S-a uitat în toate părțile și, văzând că nu este nimeni, a omorât* pe egiptean și l-a ascuns în nisip.

*Fapt. 7.24.

13. A ieșit* și în ziua următoare; și iată că doi evrei se certau. A zis celui ce n-avea dreptate: „Pentru ce lovești pe semenul tău?”

*Fapt. 7.26.

14. Și omul acela a răspuns: „Cine* te-a pus pe tine mai mare și judecător peste noi? Nu cumva ai de gând să mă omori și pe mine, cum ai omorât pe egipteanul acela?” Moise s-a temut și a zis: „Nu mai încape îndoială că faptul este cunoscut.“

*Fapt. 7.27,28.

15. Faraon a aflat ce se petrecuse și căuta să omoare pe Moise. Dar Moise* a fugit dinaintea lui faraon și a locuit în țara Madian. A șezut lângă o fântână**.

*Fapt. 7.29. Evr. 11.27. **Gen. 24.11; 29.2.

16. Preotul* din Madian avea șapte fete**. Ele au venit să scoată apă și au umplut jgheburile ca să adape turma tatălui lor.

*Cap. 3.1. **Gen. 24.11; 29.10.

17. Dar au venit păstorii și le-au luat la goană. Atunci Moise s-a sculat, le-a ajutat și le-a* adăpat turma.

*Gen. 29.10.

18. Când s-au întors ele la tatăl lor Reuel*, el a zis: „Pentru ce vă întoarceți așa de curând azi?”

*Num. 10.29.

19. Ele au răspuns: „Un egiptean ne-a scăpat din mâna păstorilor și chiar ne-a scos apă și a adăpat turma.“

20. Și el a zis fetelor: „Unde este? Pentru ce ați lăsat acolo pe omul acela! Chemați-l* să mănânce pâine!”

*Gen. 31.54; 43.25.

21. Moise s-a hotărât să locuiască la omul acela, care i-a dat de nevastă pe fiica sa* Sefora.

*Cap. 4.25; 18.2.

22. Ea a născut un fiu, căruia el i-a pus numele* Gherșom (*Sunt străin aici*); „căci“, a zis el, „locuiesc ca** străin într-o țară străină.“

*Cap. 18.3. **Fapt. 7.29. Evr. 11.13,14.

Dumnezeu aude strigătul israeliților

23. După* multă vreme, împăratul Egiptului a murit; și copiii lui Israel** gemeau încă din pricina robiei și scoteau ț strigăte deznădăjduite. Strigătele acestea, pe care li le smulgea robia, s-au suit până la Dumnezeu.

*Cap. 7.7. Fapt. 7.30. **Num. 20.16. Deut. 26.7. Ps. 12.5. †Gen. 18.20. Cap. 3.9; 22.23,27. Deut. 24.15. Iac. 5.4.

24. Dumnezeu a* auzit gemetele lor și și-a adus** aminte de ț legământul Său făcut cu Avraam, Isaac și Iacov.

*Cap. 6.5. **Cap. 6.5. Ps. 105.8,42; 106.45. †Gen. 15.14; 46.4.

25. Dumnezeu a privit* spre copiii lui Israel și a luat cunoștință de ei.

*Cap. 4.31. 1 Sam. 1.11. 2 Sam. 16.12. Luca 1.25. **Cap. 3.7.

Rugul aprins

3 1. Moise păștea turma socrului său, Ietro, preotul* Madianului. Odată a mânat turma până dincolo de pustiu și a ajuns la muntele** lui Dumnezeu, la Horeb.

*Cap. 2.16. **Cap. 18.5. 1 Împ. 19.8.

2. Îngerul* Domnului i S-a arătat într-o flacăra de foc, care ieșea din mijlocul unui rug. Moise s-a uitat; și iată că rugul era tot un foc, și rugul nu se mistuia deloc.

*Deut. 33.16. Isa. 63.9. Fapt. 7.30.

3. Moise a zis: „Am să mă întorc să văd ce este această vedenie* minunată și pentru ce nu se mistuie rugul.“

*Ps. 111.2. Fapt. 7.31.

4. Domnul a văzut că el se întoarce să vadă; și Dumnezeu l-a chemat* din mijlocul rugului și a zis: „Moise! Moise!“ El a răspuns: „Iată-mă!“

*Deut. 33.16.

5. Dumnezeu a zis: „Nu te apropia de locul acesta; scoate-ți* încălțăminta din picioare, căci locul pe care calci este un pământ sfânt.“

*Cap. 19.12. Ios. 5.15. Fapt. 7.33.

6. Și a adăugat: „Eu sunt* Dumnezeul tatălui tău, Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul lui Iacov.“ Moise și-a ascuns fața, căci se temea** să privească pe Dumnezeu.

*Gen. 28.13. Vers. 15. Cap. 4.5. Mat. 22.32. Marc. 12.26. Luca 20.37. Fapt. 7.32. **1 Împ. 19.13. Isa. 6.1.5.

7. Domnul a zis: „Am* văzut asuprirea poporului Meu, care este în Egipt, și am auzit strigătele pe care le scoate din pricina asupritorilor* lui; căci îi** cunosc durerile.“

*Cap. 2.23-25. Neem. 9.9.

8. M-am coborât* ca să-l izbăvesc** din mâna egiptenilor și să-l scot din țara aceasta și să-l duc într-o țară† bună și întinsă, într-o țară unde curge†† lapte și miere, și anume, în locurile pe care le locuiesc canaanii††, hetii††, amoriții††, fereziții††, heviții†† și iebusiții††.

*Gen. 11.5,7; 18.21; 50.24. **Cap. 6.6,8; 12.51. †Deut. 1.25; 8.7,8,9. ††Vers. 17. Cap. 13.5; 33.3. Num. 13.27. Deut. 26.9,15. Ier. 11.5; 32.22. Ezec. 20.6. *Gen. 15.18.

9. Iată* că strigătele israeliților au ajuns până la Mine și am văzut chinul cu care îi chinuiesc** Egiptenii.

*Cap. 2.23. **Cap. 1.11,13,14,22.

10. Acum*, vino, Eu te voi trimite la faraon, și vei scoate din Egipt pe poporul Meu, pe copiii lui Israel.“

*Ps. 105.26. Mica 6.4.

Trimiterea lui Moise

11. Moise a zis lui Dumnezeu: „Cine* sunt eu, ca să mă duc la faraon și să scot din Egipt pe copiii lui Israel?“

*Cap. 6.12. 1 Sam. 18.18. Isa. 6.5,8. Ier. 1.6.

12. Dumnezeu a zis: „Eu voi* fi negreșit cu tine; și iată care va fi pentru tine semnul că Eu te-am trimis: după ce vei scoate pe popor din Egipt, veți sluji lui Dumnezeu pe muntele acesta.“

*Gen. 31.3. Deut. 31.23. Ios. 1.5. Rom. 8.31.

13. Moise a zis lui Dumnezeu: „Iată, când mă voi duce la copiii lui Israel și le voi spune: „Dumnezeu părinților voștri m-a trimis la voi“; și mă vor întreba: „Care este Numele Lui?“ Ce le voi răspunde?“

14. Dumnezeu a zis lui Moise: „Eu sunt Cel ce sunt.“ Și a adăugat: „Vei răspunde copiilor lui Israel astfel: „Cel ce Se numește „Eu* sunt“, m-a trimis la voi.“

*Cap. 6.3. Ioan 8.58. 2 Cor. 1.20. Evr. 13.8. Apoc. 1.4.

15. Dumnezeu a mai zis lui Moise: „Așa să vorbești copiilor lui Israel: „Domnul Dumnezeul părinților voștri, Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul lui Iacov, m-a trimis la voi. Acesta este Numele* Meu pentru veșnicie, acesta este Numele Meu din neam în neam.“

*Ps. 135.13. Osea 12.5.

16. Du-te, strânge* pe bătrânii lui Israel și spune-le: „Mi S-a arătat Domnul Dumnezeul părinților voștri, Dumnezeul lui Avraam, lui Isaac și lui Iacov. El a zis** : „V-am văzut și am văzut ce vi se face în Egipt,

*Cap. 4.29. **Gen. 50.24. Cap. 2.25; 4.31. Luca 1.68.

17. și am zis: „Vă* voi scoate din suferința Egiptului și vă voi duce în țara canaanților, hetiiților, amoriților, fereziților, heviților și iebusiților, într-o țară unde curge lapte și miere.“

*Gen. 15.14,16. Vers. 8.

18. Ei vor asculta* de glasul tău; și te vei duce, tu și bătrânii lui Israel, la împăratul Egiptului și îi veți spune: „Domnul Dumnezeul evreilor S-a întâlnit** cu noi. Dă-ne voie să mergem cale de trei zile în pustiu, ca să aducem jertfe Domnului Dumnezeului nostru.“

*Cap. 4.31. **Cap. 5.1,3.

19. Știu că împăratul Egiptului n-are* să vă lase să plecați decât silit de o mână puternică.

*Num. 23.3,4,15,16.

20. Eu Îmi voi întinde* mâna și voi lovi Egiptul cu tot** felul de minuni pe care le voi face în mijlocul lui. După aceea†, are să vă lase să plecați.“

*Cap. 5.2; 7.4. **Cap. 6.6; 7.5; 9.15. †Cap. 7.3; 11.9. Deut. 6.22. Neem. 9.10. Ps. 105.27; 135.9. Ier. 32.20. Fapt. 7.36.

21. Voi face* chiar ca poporul acesta să capete trecere înaintea egiptenilor; și, când veți pleca, nu veți pleca cu mâinile goale.

*Cap. 12.31.

22. Fiecare femeie* va cere, de la vecina ei și de la cea care locuiește în casa ei, vase de argint, vase de aur și

haine, pe care le veți pune pe fiii și fiicele voastre. Și veți jefui** astfel pe egipteni.“

*Cap. 11.3; 12.36. Ps. 106.46. Prov. 16.7. **Gen. 15.14. Cap. 11.2; 12.35,36. †Iov 27.17. Prov. 13.22. Ezeec. 39.10.

Șovăirea lui Moise

4. 1. Moise a răspuns și a zis: „Iată că n-au să mă creadă, nici n-au să asculte de glasul meu. Ci vor zice: „Nu ți S-a arătat Domnul!“

2. Domnul i-a zis: „Ce ai în mână?“ El a răspuns: „Un* toiag.“

3. Domnul a zis: „Aruncă-l la pământ.“ El l-a aruncat la pământ, și toiagul s-a prefăcut într-un șarpe. Moise fugea de el.

4. Domnul a zis lui Moise: „Întinde-ți mâna și apucă-l de coadă.“ El a întins mâna și l-a apucat; și șarpele s-a prefăcut iarăși într-un toiag în mâna lui.

5. „Iată“, a zis Domnul, „ce vei face ca să creadă* că ți S-a arătat Domnul** Dumnezeuul părinților lor, Dumnezeuul lui Avraam, Dumnezeuul lui Isaac și Dumnezeuul lui Iacov.“

6. Domnul i-a mai zis: „Bagă-ți mâna în sân.“ El și-a băgat mâna în sân; apoi a scos-o, și iată că mâna i se acoperise de lepră și se făcuse albă ca* zăpada.

7. Domnul a zis: „Bagă-ți din nou mâna în sân.“ El și-a băgat din nou mâna în sân; apoi a scos-o din sân; și iată că mâna se făcuse* iarăși cum era carnea lui.

*Cap. 19.9. **Cap. 3.15.

8. „Dacă nu te vor crede“, a zis Domnul, „și nu vor asculta de glasul celui dintâi semn, vor crede glasul celui de al doilea semn.“

9. Dacă nu vor crede nici aceste două semne și nu vor asculta de glasul tău, să iei apă din râu și s-o torni pe pământ; și apa*, pe care o vei lua din râu, se va preface în sânge pe pământ.“

10. Moise a zis Domnului: „Ah! Doamne, eu nu sunt un om cu vorbirea ușoară; și cusurul acesta nu-i nici de ieri, nici de alaltăieri, nici măcar de când vorbești Tu robului Tău; căci vorba și limba-mi* este încurcată.“

*Cap. 6.12. Ier. 1.6.

11. Domnul i-a zis: „Cine* a făcut gura omului? Și cine face pe om mut sau surd, cu vedere sau orb? Oare nu Eu, Domnul?“

12. Du-te, dar; Eu voi fi cu gura* ta și te voi învăța ce vei avea de spus.“

*Isa. 50.4. Ier. 1.9. Mat. 10.19. Marc. 13.11. Luca 12.11,12; 21.14,15.

13. Moise a zis: „Ah! Doamne*, trimite pe cine vei vrea să trimiți.“

*Iona 1.3.

14. Atunci Domnul S-a mâniat pe Moise și a zis: „Nu-i oare acolo fratele tău, Aaron, levitul? Știu că el vorbește ușor. Iată că el însuși vine* înaintea ta; și, când te va vedea, se va bucura în inima lui.“

15. Tu îi vei vorbi* și vei pune** cuvintele în gura lui; și Eu voi fi cu gura ta și cu gura lui; și vă voi† învăța ce veți avea de făcut.

*Cap. 7.1,2. **Num. 22.38; 23.5,12,16. Deut. 18.18. Isa. 51.16. Ier. 1.9. †Deut. 5.31.

16. El va vorbi poporului pentru tine, îți va sluji drept gură, și tu vei ține pentru el locul lui* Dumnezeu.

*Cap. 7.4; 18.19.

17. Ia în mână* toiagul acesta, cu care vei face semnele.“

*Vers. 2.

Moise în Egipt

18. Moise a plecat; și, când s-a întors la socrul său, Ietro, i-a zis: „Lasă-mă, te rog, să plec și să mă întorc la frații mei, care sunt în Egipt, ca să văd dacă mai trăiesc.“ Ietro a zis lui Moise: „Du-te în pace!“

19. Domnul a zis lui Moise, în Madian: „Du-te, întoarce-te în Egipt: căci toți* cei ce umblau să-ți ia viața au murit.“

20. Moise și-a luat nevasta și copiii, i-a pus călare pe măgari și s-a întors în țara Egiptului. Și-a luat în mână toiagul* lui Dumnezeu.

*Cap. 17.9. Num. 20.8,9.

21. Domnul a zis lui Moise: „Plecând ca să te întorci în Egipt, vezi toate minunile* pe care ți le pun în mână, să le faci înaintea lui faraon. Eu** îi voi împietri inima, și nu va lăsa pe popor să plece.“

*Cap. 3.20. **Cap. 7.3,13; 9.12,35; 10.1;

14.8. Deut. 2.30. Ios. 11.20. Isa. 63.17. Ioan 12.40. Rom. 9.18.

22. Tu vei zice lui faraon: „Așa vorbește Domnul: „Israel* este fiul Meu, întâiul** Meu născut.“

*Osea 11.1. Rom. 9.4. 2 Cor. 6.18. **Ier. 31.9. Iac. 1.18.

23. Îți spun: Lasă pe fiul Meu să plece, ca să-Mi slujească; dacă nu vrei să-l lași să plece, voi ucide* pe fiul tău, pe întâiul tău născut.“

*Cap. 11.5; 12.29.

24. În timpul călătoriei, într-un loc unde a rămas Moise peste noapte, l-a

*Ps. 94.9.

întâlnit* Domnul și a vrut să-l** omoare.

*Num. 22.22. **Gen. 17.14.

25. Sefora a luat o piatră ascuțită*, a tăiat prepuțul fiului său și l-a aruncat la picioarele lui Moise, zicând: „Tu ești un soț de sânge pentru mine.“

*Ios. 5.2,3.

26. Și Domnul l-a lăsat. Atunci a zis ea: „Soț de sânge!“, din pricina tăierii împrejmur.

Întâlnirea lui Moise cu Aaron

27. Domnul a zis lui Aaron: „Du-te înaintea* lui Moise în pustiu.“ Aaron a plecat: a întâlnit pe Moise la muntele** lui Dumnezeu și l-a sărutat.

*Vers. 14. **Cap. 3.1.

28. Moise a făcut* cunoscut lui Aaron toate cuvintele Domnului, care-l trimisese, și toate semnele** pe care-i poruncise să le facă.

*Vers. 15,16. **Vers. 8,9.

29. Moise și Aaron și-au văzut de drum* și au adunat pe toți bătrânii copiilor lui Israel.

*Cap. 3.16.

30. Aaron* a istorisit toate cuvintele pe care le spusese Domnul lui Moise; și Moise a făcut semnele înaintea poporului.

*Vers. 16.

31. Poporul a crezut*. Astfel au aflat că Domnul cercetase** pe copiii lui Israel, că le văzuse† suferința; și s-au plecat†† și s-au aruncat cu fața la pământ*†.

*Vers. 8,9. Cap. 3.18. **Cap. 3.16.

†Cap. 2.25; 3.7. ††Gen. 24.26. Cap. 12.27. *†1 Cron. 29.20.

Moise și Aaron înaintea lui faraon

5. Moise și Aaron s-au dus apoi la faraon și i-au zis: „Așa vorbește Domnul Dumnezeu lui Israel: „Lasă pe poporul Meu să plece ca să prăznuiască* în pustiu un praznic în cinstea Mea.“

*Cap. 10.9.

2. Faraon a răspuns: „Cine* este Domnul ca să ascult de glasul Lui și să las pe Israel să plece? Eu nu cunosc pe Domnul și nu voi** lăsa pe Israel să plece.“

*2 Împ. 18.35. Iov 21.15. **Cap. 3.19.

3. Ei au zis: „Ni S-a arătat* Dumnezeu evreilor. Dă-ne voie să facem un drum de trei zile în pustiu ca să aducem jertfe Domnului, pentru ca să nu ne bată cu ciumă sau cu sabie.“

*Cap. 3.18.

4. Și împăratul Egiptului le-a zis: „Moise și Aaron, pentru ce abateți poporul de la lucrul lui? Plecați la lucrările* voastre.“

*Cap. 1.11.

Mărirea muncilor

5. Faraon a zis: „Iată că poporul acesta s-a* înmulțit acum în țară, și voi mai voiți să-l faceți să-și înceteze lucrările?“

*Cap. 1.7,9.

6. Și chiar în ziua aceea, faraon a dat următoarea poruncă isprăvniceilor* norodului și logofeților:

*Cap. 1.11.

7. „Să nu mai dați poporului paie, ca mai înainte, pentru facerea cărămizilor; ci să se ducă singuri să strângă paie.“

8. Totuși să le cereți același număr de cărămizi, pe care le făceau mai înainte; să nu le scădeți nimic din ele, căci sunt niște leneși; de aceea strigă mereu: „Haidem să aducem jertfe Dumnezeului nostru.“

9. Să se dea mult de lucru oamenilor acestora, ca să aibă de lucru și să nu mai umble după năluci.“

10. Isprăvniceii poporului și logofeții au venit și au spus poporului: „Așa vorbește faraon: „Nu vă mai dau paie;”

11. duceți-vă singuri de vă luați paie de unde veți găsi; dar nu vi se scade nimic din lucrul vostru.“

12. Poporul s-a răspândit în toată țara Egiptului ca să strângă miriște în loc de paie.

13. Isprăvniceii îi sileau, zicând: „Isprăviți-vă lucrul, zi de zi, ca și atunci când erau paie!“

14. Au bătut chiar pe logofeții copiilor lui Israel, puși peste ei de isprăvniceii lui faraon. „Pentru ce“, li se zicea, „n-ați isprăvit ieri și azi, ca mai înainte, numărul de cărămizi care vă fusese hotărât?“

15. Logofeții copiilor lui Israel s-au dus să se plângă la faraon și i-au zis: „Pentru ce te porți așa cu robii tăi?“

16. Robilor tăi nu li se mai dau paie ca mai înainte, și totuși ni se spune: „Faceți cărămizi!“ Ba încă, robii tăi sunt și bătuți, ca și când poporul tău ar fi vinovat.“

17. Faraon a răspuns: „Sunteți niște leneși și niște trântori! De aceea ziceți: „Haidem să aducem jertfe Domnului!“

18. Acum, duceți-vă îndată de lucruți; nu vi se vor da paie, și veți face același număr de cărămizi.“

Cărtirea israeliților

19. Logofeții copiilor lui Israel au văzut în ce stare nenorocită erau, când

li se zicea: „Nu vi se scade nimic din numărul de cărămizi; ci în fiecare zi să faceți lucrul cuvenit unei zile.“

20. Când au ieșit de la faraon, au întâlnit pe Moise și pe Aaron, care îi așteptau.

21. Și* le-au zis: „Să vă vadă Domnul și să judece! Voi ne-ați făcut urăți lui faraon și slujitorilor lui; ba încă le-ați dat sabia în mână ca să ne omoare.“

*Cap. 6.9.

22. Moise s-a întors la Domnul și a zis: „Doamne, pentru ce ai făcut un astfel de rău poporului acestuia? Pentru ce m-ai trimis?”

23. De când m-am dus la faraon ca să-i vorbesc în Numele Tău, el face și mai rău poporului acestuia; și n-ai izbăvit pe poporul Tău.“

Izbăvirea făgăduită

6.1. Domnul a zis lui Moise: „Vei vedea acum ce voi face lui faraon: o mână puternică* îl va sili să-i lase să plece; da, o mână puternică îl va sili să-i izgonească** din țara lui.“

*Cap. 3.19. **Cap. 11.1; 12.31,33,39.

2. Dumnezeu a mai vorbit lui Moise și i-a zis: „Eu sunt Domnul.

3. Eu M-am arătat lui Avraam, lui Isaac și lui Iacov, ca Dumnezeu* cel Atotputernic; dar n-am fost cunoscut de el sub Numele Meu ca „Domnul**.“

*Gen. 17.1; 35.11; 48.3. **Cap. 3.14. Ps. 68.4; 83.18. Ioan 8.58. Apoc. 1.4.

4. De asemenea, Mi-am* încheiat legământul Meu cu ei ca să** le dau țara Canaan, țara călătoriilor lor sfinte, în care au locuit ca străini.

*Gen. 15.18; 17.4.7. **Gen. 17.8; 28.4.

5. Acum însă am* auzit gemetele copiilor lui Israel, pe care-i țin egiptenii în robie, și Mi-am adus aminte de legământul Meu.

*Cap. 2.24.

6. De aceea, spune copiilor lui Israel: „Eu* sunt Domnul: Eu vă voi** izbăvi din muncile cu care vă apasă egiptenii, vă voi izbăvi din robia lor și vă voi scăpa† cu braț întins și cu mari judecăți.

*Vers. 2,8,29. **Cap. 3.17; 7.4. Deut. 26.8. Ps. 81.6; 136.11,12. †Cap. 15.13. Deut. 7.8. 1 Cron. 17.21. Neem. 1.10.

7. Vă voi* lua ca popor al Meu; Eu voi** fi Dumnezeuul vostru, și veți cunoaște că Eu, Domnul Dumnezeuul vostru, vă izbăvesc de muncile† cu care vă apasă egiptenii.

*Deut. 4.20; 7.6; 14.2; 26.18. 2 Sam. 7.24. **Gen. 17.7,8. Cap. 29.45,46. Deut. 29.13. Apoc. 21.7. †Cap. 5.4,5. Ps. 81.6.

8. Eu vă voi aduce în țara pe care am jurat* că o voi da lui Avraam, lui Isaac și lui Iacov; Eu vă voi da-o în stăpânire; Eu, Domnul.“

*Gen. 15.18; 26.3; 28.13; 35.12.

9. Astfel a vorbit Moise copiilor lui Israel. Dar deznădejdea și robia aspră în care se aflau i-au împiedicat* să asculte pe Moise.

*Cap. 5.21.

10. Domnul a vorbit lui Moise și a zis:

11. „Du-te de vorbește lui faraon, împăratul Egiptului, să lase pe copiii lui Israel să iasă afară din țara lui.“

12. Moise a răspuns în fața Domnului: „Iată că nici copiii lui Israel nu m-au* ascultat: cum are să m-asculte faraon pe mine** care n-am o vorbire ușoară?“

*Vers. 9. **Vers. 30. Cap. 4.10. Ier. 1.6.

13. Domnul a vorbit lui Moise și lui Aaron și le-a dat porunci cu privire la copiii lui Israel și cu privire la faraon, împăratul Egiptului, ca să scoată din țara Egiptului pe copiii lui Israel.

Spîța neamului lui Moise și Aaron

14. Iată căpeteniile familiilor lor.

Fiii* lui Ruben, întâiul născut al lui Israel: Enoh, Palu, Hețron și Carmi. Acestea sunt familiile lui Ruben.

*Gen. 46.9. 1 Cron. 5.3.

15. Fiii lui Simeon*: Iemuel, Iamin, Ohad, Iachin și Tohar; și Saul, fiu născut dintr-o femeie canaanită. Acestea sunt familiile lui Simeon.

*Gen. 46.10. 1 Cron. 4.24.

16. Iată numele fiilor* lui Levi, după spîța neamului lor: Gherson, Chehat și Merari. Anii vieții lui Levi au fost o sută treizeci și șapte de ani.

*Gen. 46.11. Num. 3.17. 1 Cron. 6.1,16.

17. Fiii* lui Gherson: Libni și Șimeii, și familiile lor.

*1 Cron. 6.17; 23.7.

18. Fiii lui Chehat*: Amram, Ițehar, Hebron și Uziel. Anii vieții lui Chehat au fost o sută treizeci și trei de ani.

*Num. 26.57. 1 Cron. 6.2,18.

19. Fiii lui Merari*: Mahli și Muși. Acestea sunt familiile lui Levi, după spîța neamului lor.

*1 Cron. 6.19; 23.21.

20. Amram* a luat de nevastă pe matusa sa lochebed; și ea i-a născut pe Aaron și pe Moise. Anii vieții lui Amram au fost o sută treizeci și șapte de ani.

*Cap. 2.1,2. Num. 26.59.

21. Fiii lui* Ițehar: Core, Nefeg și Zicri.

*Num. 16.1. 1 Cron. 6.37,38.

22. Fiii lui* Uziel: Mișael, Elțafan și Sitri.

*Lev. 10.4. Num. 3.30.

23. Aaron a luat de nevastă pe Elișeba, fata lui Aminadab*, sora lui Nașșon; și ea i-a născut pe Nadab**, Abihu, Eleazar și Itamar.

*Rut 4.19,20. 1 Cron. 2.10. Mat. 1.4. **Lev. 10.1. Num. 3.2; 26.60. 1 Cron. 6.3; 24.1.

24. Fiii lui* Core: Asir, Elcana și Abiasaf. Acestea sunt familiile coriților.

*Num. 26.11.

25. Eleazar, fiul lui Aaron, a luat de nevastă pe una din fetele lui Putiel; și ea* i-a născut pe Fineas.

Aceștia sunt căpeteniile familiilor leviților cu familiile lor.

*Num. 25.7,11. Ios. 24.33.

26. Aceștia sunt Aaron acela și Moise acela, cărora* le-a zis Domnul: „Scoateți din țara Egiptului pe copiii lui Israel, după oștirile** lor.“

*Vers. 13. **Cap. 7.4; 12.17,51. Num. 33.1.

27. Ei sunt aceia care au vorbit* lui faraon, împăratul Egiptului, ca** să scoată din Egipt pe copiii lui Israel. Aceștia sunt Moise acela și Aaron acela.

*Cap. 5.1,3; 7.10. **Vers. 13. Cap. 32.7; 33.1. Ps. 77.20.

28. Când a vorbit Domnul lui Moise în țara Egiptului,

29. Domnul a zis lui Moise: „Eu* sunt Domnul. Spune** lui faraon, împăratul Egiptului, tot ce-ți spun.“

*Vers. 2. **Vers. 11. Cap. 7.2.

30. Și Moise a răspuns înaintea Domnului: „Iată că eu* nu vorbesc ușor: cum are să m-asculte faraon?“

*Vers. 12. Cap. 4.10.

Cele zece urgii

71. Domnul a zis lui Moise: „Iată că te fac Dumnezeu* pentru faraon; și fratele tău, Aaron, va fi prorocul** tău.

*Cap. 4.16. Ier. 1.10. **Cap. 4.16.

2. Tu vei spune tot* ce-ți voi porunci Eu, iar fratele tău, Aaron, va vorbi lui faraon, ca să lase pe copiii lui Israel să plece din țara lui.

*Cap. 4.15.

3. Eu voi împietri* inima lui faraon, și Îmi voi înmulți** semnele† și minunile în țara Egiptului.

*Cap. 4.21. **Cap. 11.9. †Cap. 4.7.

4. Totuși, faraon n-are să v-asculte. Apoi Îmi voi întinde* mâna asupra Egiptului și voi scoate din țara Egiptului oștile Mele, pe poporul Meu, pe copiii lui Israel, prin** mari judecăți.

*Cap. 10.1; 11.9. **Cap. 6.6.

5. Egiptenii vor cunoaște* că Eu sunt Domnul, când Îmi voi întinde** mâna

asupra Egiptului și când voi scoate din mijlocul lor pe copiii lui Israel.“

*Vers. 17. Cap. 8.22; 14.4,18. Ps. 9.16. **Cap. 3.20.

6. Moise și Aaron au făcut* ce le poruncise Domnul: așa au făcut. *Vers. 2.

7. Moise era în vârstă de optzeci* de ani, iar Aaron de optzeci și trei de ani, când au vorbit lui faraon.

*Deut. 29.5; 31.2; 34.7. Fapt. 7.23,30.

Moise și Aaron fac minuni

8. Domnul a zis lui Moise și lui Aaron:

9. „Dacă vă va vorbi faraon și vă va zice*: „Faceți o minune!“, să zici lui Aaron: „Ia-ți** toiagul și aruncă-l înaintea lui faraon. Și toiagul se va preface într-un șarpe.“

*Isa. 7.11. Ioan 2.18; 6.30. **Cap. 4.2,17.

10. Moise și Aaron s-au dus la faraon și au făcut cum* poruncise Domnul. Aaron și-a aruncat toiagul înaintea lui faraon și înaintea slujitorilor lui; și toiagul s-a prefăcut** într-un șarpe.

*Vers. 9. **Cap. 4.3.

11. Dar faraon a chemat pe niște înțelepți* și pe niște vrăjitori**, și vrăjitorii Egiptului au făcut† și ei la fel prin vrăjitoriile lor.

*Gen. 41.8. **2 Tim. 3.8. †Vers. 22. Cap. 8.7,18.

12. Toți și-au aruncat toiegele, și s-au prefăcut în șerpi. Dar toiagul lui Aaron a înghițit toiegele lor.

13. Inima lui faraon s-a împietrit și n-a ascultat de Moise și de Aaron, după* cum spusese Domnul.

*Vers. 4. Cap. 4.21.

Cea dintâi urgie: prefacerea apei în sânge

14. Domnul a zis lui Moise: „Faraon are inima* împietrită: nu vrea să lase poporul să plece.

*Cap. 8.15; 10.1,20,27.

15. Du-te la faraon dis-de-dimineață, când are să iasă să se ducă la apă, și să te înfățișezi înaintea lui pe malul râului. Să-ți iei în mână toiagul* care a fost prefăcut în șarpe,

*Vers. 10. Cap. 4.2,3.

16. Și să zici lui faraon: „Domnul Dumnezeu* evreilor m-a trimis la tine să-ți spun: „Lasă pe poporul Meu să plece ca** să-Mi slujească în pustiu. Dar iată că până acum n-ai ascultat.

*Cap. 3.18. **Cap. 3.12,18; 5.1,3.

17. Acum, așa vorbește Domnul: „Iată cum vei cunoaște* că Eu sunt Domnul. Am să lovesc apele râului cu toiagul din mâna mea; și ele se vor preface** în sânge†.

*Vers. 5. Cap. 5.2. **Cap. 4.9. †Apoc. 16.4,6.

18. Peștii din râu vor pieri, râul se va împuți, așa că le va fi greață* egiptenilor să bea din apa râului.“ *Vers. 24.

19. Domnul a zis lui Moise: „Spune lui Aaron: „Ia-ți toiagul și întinde-ți* mâna peste apele egiptenilor, peste râurile lor, peste pâraiele lor, peste iazurile lor și peste toate bălțile lor. Iaze se vor preface în sânge; și va fi sânge în toată țara Egiptului, atât în vasele de lemn, cât și în vasele de piatră.“

*Cap. 8.5,6,16; 9.22; 10.12,21; 14.21,26.

20. Moise și Aaron au făcut cum le poruncise Domnul. Aaron a ridicat* toiagul și a lovit apele râului, sub ochii lui faraon și sub ochii slujitorilor lui; și toate apele** râului s-au prefăcut în sânge.

*Cap. 17.5. **Ps. 78.44; 105.29.

21. Peștii din râu au pierit, râul s-a împuțit, așa că egiptenii nu mai puteau* să bea apa râului, și a fost sânge în toată țara Egiptului. *Vers. 18.

22. Dar vrăjitorii* Egiptului au făcut și ei la fel prin vrăjitoriile lor. Inima lui faraon s-a împietrit și n-a ascultat de Moise și de Aaron, după cum** spusese Domnul. *Vers. 11. **Vers. 3.

23. Faraon s-a întors de la râu și s-a dus acasă; dar nu și-a pus la inimă aceste lucruri.

24. Toți egiptenii au săpat în împrejurimile râului ca să găsească apă de băut; căci nu puteau să bea din apa râului.

25. Au trecut șapte zile, după ce a lovit Domnul, râul.

Broaștele

81. Domnul a zis lui Moise: „Du-te la faraon și spune-i: „Așa vorbește Domnul: „Lasă pe poporul Meu să plece ca să-Mi* slujească.

*Cap. 3.12,18.

2. Dacă nu* vrei să-l lași să plece, am să aduc broaște** pe toată întinderea țării tale.

*Cap. 7.14; 9.2. **Apoc. 16.13.

3. Râul va mișuna de broaște; ele se vor sui și vor intra în casa ta, în odaia* ta de dormit și în patul tău, în casa slujitorilor tăi și în casele poporului tău, în cuptoarele și în postăvile de frământat pâinea. *Ps. 105.30.

4. Ba încă broaștele se vor sui și pe tine, pe poporul tău și pe toți slujitorii tăi.“

5. Domnul a zis lui Moise: „Spune lui Aaron*: „Întinde-ți mâna cu toiagul

peste râuri, peste pâraie și peste iazuri, și scoate broaște din ele peste țara Egiptului!“

*Cap. 7.19.

6. Aaron și-a întins mâna peste apele Egiptului; și au ieșit* broaștele și au acoperit țara Egiptului. *Ps. 78.45; 105.30.

7. Dar* și vrăjitorii au făcut la fel prin vrăjitoriile lor: au scos și ei broaște peste toată țara Egiptului.

*Cap. 7.11.

8. Faraon a chemat pe Moise și pe Aaron și a zis*: „Rugați-vă Domnului, să depărteze broaștele de la mine și de la poporul meu; și am să las pe popor să plece să aducă jertfe Domnului.“

*Cap. 9.28; 10.17. Num. 21.7. 1 Împ. 13.6. Fapt. 8.24.

9. Moise a zis lui faraon: „Hotărăște-mi când să mă rog Domnului pentru tine, pentru slujitorii tăi și pentru poporul tău, ca să îndepărteze broaștele de la tine și din casele tale? Nu vor mai rămâne decât în râu.“

10. El a răspuns: „Mâine.“ Și Moise a zis: „Așa va fi, ca să știi că nimeni* nu este ca Domnul Dumnezeu nostru.

*Cap. 9.14. Deut. 33.26. 2 Sam. 7.22. 1 Cron. 17.20. Ps. 86.8. Isa. 46.9. Ier. 10.6,7.

11. Broaștele se vor depărta de la tine și din casele tale, de la slujitorii tăi și de la poporul tău; nu vor mai rămâne decât în râu.“

12. Moise și Aaron au ieșit de la faraon. Și Moise a* strigat către Domnul cu privire la broaștele cu care lovise pe faraon.

*Vers. 30. Cap. 9.33; 10.18; 32.11. Iac. 5.16-18.

13. Domnul a făcut cum cerea Moise; și broaștele au pierit în case, în curți și în ogoare.

14. Le-au strâns grămezi, și țara s-a împuțit.

15. Faraon, văzând că are* răgaz să răsufle în voie, și-a** împietrit inima și n-a ascultat de Moise și de Aaron, după cum spusese Domnul.

*Ecl. 8.11. **Cap. 7.14.

Păduchii

16. Domnul a zis lui Moise: „Spune lui Aaron: „Întinde-ți toiagul și lovește țărâna pământului, și se va preface în păduchi¹, în toată țara Egiptului.“

17. Așa au făcut. Aaron și-a întins mâna cu toiagul și a lovit țărâna pământului; și s-a prefăcut în* păduchi pe toți oamenii și pe toate dobitoacele. Toată țărâna pământului s-a prefăcut

1. Sau: țânțari

în păduchi, în toată țara Egiptului.

18. Vrăjitorii* au căutat să facă și ei păduchi prin vrăjitoriile lor; dar n-au** putut. Păduchii erau pe oameni și pe dobitoace. *Ps. 105.31. *Cap. 7.11. **Luca 10.18, 2 Tim. 3.8,9.

19. Și vrăjitorii au zis lui faraon: „Aici este* degetul lui Dumnezeu!“ Dar inima** lui faraon s-a împietrit și n-a ascultat de Moise și de Aaron, după cum spusese Domnul.

*1 Sam. 6.3,9. Ps. 8.3. Mat. 12.28. Luca 11.20. **Vers. 15.

Musca câinească

20. Domnul a zis lui Moise*: „Scoală-te dis-de-dimineață și du-te înaintea lui faraon, când are să iasă să se ducă la apă. Să-i spui: „Așa vorbește Domnul**: „Lasă pe poporul Meu să plece ca să-Mi slujească.

*Cap. 7.15. **Vers. 1.

21. Dacă nu vei lăsa pe poporul Meu să plece, am să trimit muște câinești împotriva ta, împotriva slujitorilor tăi, împotriva poporului tău și împotriva caselor tale; casele egiptenilor vor fi pline de muște, și pământul va fi acoperit de ele.

22. Dar*, în ziua aceea, voi deosebi ținutul Gosen, unde locuiește poporul Meu, și acolo nu vor fi muște, pentru ca să cunoști că Eu, Domnul, sunt în mijlocul ținutului acestuia.

*Cap. 9.4,6,26; 10.23; 11.6,7; 12.13.

23. Voi face o deosebire între poporul Meu și poporul tău. Semnul acesta va fi mâine.“

24. Domnul a făcut așa. A venit* un roi de muște câinești în casa lui Faraon și a slujitorilor lui, și toată țara Egiptului a fost pustiită de muște câinești.

*Ps. 78.45; 105.31.

25. Faraon a chemat pe Moise și pe Aaron și le-a zis: „Duceți-vă de aduceți jertfe Dumnezeului vostru aici în țară.“

26. Moise a răspuns: „Nu este deloc potrivit să facem așa; căci am aduce Domnului Dumnezeului nostru jertfe care sunt o urâciune pentru egipteni. Și dacă am aduce, sub ochii lor, jertfe care sunt o* urâciune pentru egipteni, nu ne vor ucide ei oare cu pietre?“

*Gen. 43.32; 46.34. Deut. 7.25,26; 12.31.

27. Vom face mai bine un drum de* trei zile în pustiu, și acolo vom aduce jertfe Domnului Dumnezeului nostru, după cum** ne va spune.“

*Cap. 3.18. **Cap. 3.12.

28. Faraon a zis: „Vă voi lăsa să plecați, ca să aduceți jertfe Domnului Dumnezeului vostru în pustiu; numai să nu vă depărtați prea mult, dacă plecați*. Rugați-vă pentru mine.“

*Vers. 8. Cap. 9.28. 1 Împ. 13.6.

29. Moise a răspuns: „Am să ies de la tine și am să mă rog Domnului. Mâine, muștele se vor depărta de la faraon, de la slujitorii lui și de la poporul lui. Dar să nu ne* mai înșele faraon, nevrând să lase pe popor să plece ca să aducă jertfe Domnului.“

*Vers. 15.

30. Moise a ieșit de la faraon și s-a* rugat Domnului.

*Vers. 12.

31. Domnul a făcut cum cerea Moise; și muștele s-au depărtat de la faraon, de la slujitorii lui și de la poporul lui. N-a mai rămas una.

32. Dar faraon, și de data aceasta, și-a împietrit* inima și n-a lăsat pe popor să plece.

*Vers. 15. Cap. 4.21.

Ciuma vitelor

9.1. Domnul a zis lui Moise*: „Du-te la faraon și spune-i: „Așa vorbește Domnul Dumnezeul evreilor: „Lasă pe poporul Meu să plece, ca să-Mi slujească.

*Cap. 8.1.

2. Dacă* nu vrei să-l lași să plece și dacă-l mai oprești,

*Cap. 8.2.

3. iată*, mâna Domnului va fi peste turmele tale de pe câmp; peste cai, peste măgari, peste cămile, peste boi și peste oi; și anume va fi o ciumă foarte mare.

*Cap. 7.4.

4. Dar Domnul va* face deosebire între turmele lui Israel și turmele egiptenilor, așa că nu va pieri nimic din tot ce este al copiilor lui Israel.“

*Cap. 8.22.

5. Domnul a hotărât vremea și a zis: „Mâine, va face Domnul lucrul acesta în țară.“

6. Și Domnul a făcut așa, chiar de a doua zi*. Toate turmele egiptenilor au pierit, dar n-a pierit nici o vită din turmele copiilor lui Israel.

*Ps. 78.50.

7. Faraon a trimis să vadă ce se întâmplase: și iată că nici o vită din turmele lui Israel nu pierise. Dar inima* lui faraon s-a împietrit și n-a lăsat pe popor să plece.

*Cap. 7.14; 8.32.

Vărsatul negru

8. Domnul a zis lui Moise și lui Aaron: „Umpleți-vă mâinile cu cenușă

din cuptor, și Moise s-o arunce spre cer, sub ochii lui faraon.

9. Ea se va pface într-o țărănă care va acoperi toată țara Egiptului; și va da naștere, în toată țara Egiptului, pe oameni și pe dobitoace, la niște bube* pricinuite de niște bășici fierbinți.“

*Apoc. 16.2.

10. Ei au luat cenușă din cuptor și s-au înfățișat înaintea lui faraon; Moise a aruncat-o spre cer, și ea a dat naștere, pe oameni și pe dobitoace, la niște* bube pricinuite de niște bășici fierbinți.

*Deut. 28.27.

11. Vrajitorii* nu s-au putut arăta înaintea lui Moise, din pricina bubelor; căci bubele erau pe vrajitori, ca și pe toți egiptenii.

*Cap. 8.18,19. 2 Tim. 3.9.

12. Domnul a împietrit inima lui faraon, și faraon n-a ascultat de Moise și de Aaron*, după cum spusese Domnul lui Moise.

*Cap. 4.21.

Piatra și focul

13. Domnul a zis lui Moise*: „Scoală-te dis-de-dimineată, du-te înaintea lui faraon și spune-i: „Așa vorbește Domnul Dumnezeuzeu evreilor: „Lasă pe poporul Meu să plece ca să-Mi slujească.“

*Cap. 8.20.

14. Fiindcă, de data aceasta, am să trimit toate urgiile Mele împotriva inimii tale, împotriva slujitorilor tăi și împotriva poporului tău ca să* știi că nimeni nu este ca Mine pe tot pământul.

*Cap. 8.10.

15. Dacă Mi-aș fi* întins mâna și te-aș fi lovit cu ciumă, pe tine și pe poporul tău, ai fi pierit de pe pământ.

*Cap. 3.20.

16. Dar te-am lăsat să rămâi în picioare* ca să vezi puterea Mea, și Numele Meu să fie vestit în tot pământul.

*Cap. 14.17. Prov. 16.4. Rom. 9.17. 1 Pet. 2.9.

17. Dacă te mai ridici împotriva poporului Meu și dacă nu-l lași să plece,

18. iată, mâine, la ceasul acesta, voi face să bată o piatră așa de mare, cum n-a mai fost în Egipt, din ziua întemeierii lui și până azi.

19. Pune-ți, dar, la adăpost turmele și tot ce ai pe câmp. Piatra are să bată pe toți oamenii și toate vitele de pe câmp, care nu vor fi intrat în case; și vor pieri.“

20. Aceia dintre slujitorii lui faraon, care s-au temut de cuvântul Domnului, și-au adunat în case robii și turmele.

21. Dar cei ce nu și-au pus la inimă cuvântul Domnului și-au lăsat robii și turmele pe câmp.

22. Domnul a zis lui Moise: „Întinde-ți mâna spre cer; și are să bată* piatra în toată țara Egiptului pe oameni, pe vite și pe toată iarba de pe câmp în țara Egiptului!“

*Apoc. 16.21.

23. Moise și-a întins toiagul spre cer; și* Domnul a trimis tunete și piatră, de cădea foc pe pământ. Domnul a făcut să bată piatra peste țara Egiptului.

*Ios. 10.11. Ps. 18.13; 78.47; 105.32; 148.8. Isa. 30.30. Ezec. 38.22. Apoc. 8.7.

24. A bătut piatra, și focul se amesteca cu piatra; piatra era așa de mare încât nu mai bătuse piatră ca aceea în toată țara Egiptului de când este el locuit de oameni.

25. Piatra a nimicit, în toată țara Egiptului, tot ce era pe câmp, de la oameni până la dobitoace; piatra a* nimicit și toată iarba de pe câmp, și a frânt toți copacii de pe câmp.

*Ps. 105.33.

26. Numai* în ținutul Gosen, unde erau copiii lui Israel, n-a bătut piatra.

*Cap. 8.22; 9.4,6; 10.23; 11.7; 12.13. Isa. 32.18,19.

27. Faraon a trimis să chema pe Moise și pe Aaron și le-a zis: „De data aceasta*, am păcătuit**; Domnul are dreptate, iar eu și poporul meu suntem vinovați.“

*Cap. 10.16.

**2 Cron. 12.6. Ps. 129.4; 145.17. Plân. 1.18. Dan. 9.14.

28. Rugați-vă* Domnului ca să nu mai fie tunete și piatră; și vă voi lăsa să plecați și nu veți mai fi opriți.“

*Cap. 8.8,28; 10.17. Fapt. 8.24.

29. Moise i-a zis: „Când voi ieși din cetate, voi ridica mâinile* spre Domnul, tunetele vor înceta și nu va mai bate piatra, ca să** știi că al Domnului este pământul!“

*1 Împ. 8.22,38. Ps. 143.6. Isa. 1.15. **Ps. 24.1. 1 Cor. 10.26,28.

30. Dar știi* că tu și slujitorii tăi tot nu vă veți teme de Domnul Dumnezeu.“

*Isa. 26.10.

31. Inul și orzul* se prăpădiseră, pentru că orzul tocmai dăduse în spic, iar inul era în floare;

*Rut 1.22; 2.23.

32. grâul și ovăzul nu se stricaseră, pentru că erau târzii.

33. Moise a plecat de la faraon și a ieșit afară din cetate; și-a ridicat* mâinile spre Domnul, tunetele și piatra au încetat și n-a mai căzut ploaia pe pământ.

*Vers. 29. Cap. 8.12.

34. Faraon, văzând că ploaia, piatra și tunetele încetaseră, n-a conțenit să

păcătuiască și și-a împietrit inima, el și slujitorii lui.

35. Lui faraon i s-a împietrit* inima și n-a lăsat pe copiii lui Israel să plece, după cum spusese Domnul prin Moise.

*Cap. 4.21.

Lăcustele

10 1. Domnul a zis lui Moise: „Du-te la faraon*, căci i-am împietrit inima lui și a slujitorilor lui** ca să fac semnele Mele în mijlocul lor

*Cap. 4.21; 7.14. **Cap. 7.4.

2. și ca* să istorisești fiului tău și fiului fiului tău cum M-am purtat cu egiptenii și ce semne am făcut în mijlocul lor. Și veți cunoaște că Eu sunt Domnul.“

*Deut. 4.9. Ps. 44.1; 71.18; 78.5, etc. Ioel 1.3.

3. Moise și Aaron s-au dus la faraon și i-au zis: „Așa vorbește Domnul Dumnezeu evreilor: „Până când ai de gând să nu vrei să* te smerești înaintea Mea? Lasă pe poporul Meu să plece ca să-Mi slujească.

*1 Împ. 21.29. 2 Cron. 7.14; 34.27. Iov 42.6. Ier. 13.18. Iac. 4.10. 1 Pet. 5.6.

4. Dacă nu vrei să lași pe poporul Meu să plece, iată, voi trimite mâine niște* lăcuste pe toată întinderea țării tale.

*Prov. 30.27. Apoc. 9.3.

5. Ele vor acoperi fața pământului, de nu se va mai putea vedea pământul*; vor mânca ce a mai rămas nevătămat, vor mânca toți copacii care cresc pe câmpiile voastre,

*Cap. 9.32. Ioel 1.4; 2.25.

6. Îți vor* umple casele tale, casele tuturor slujitorilor tăi și casele tuturor egiptenilor. Părinții tăi și părinții părinților tăi n-au văzut așa ceva de când sunt ei pe pământ până în ziua de azi.“ Moise a plecat și a ieșit de la faraon.

*Cap. 8.3,21.

7. Slujitorii lui faraon i-au zis: „Până când are să fie omul acesta o pacoste* pentru noi? Lasă pe oamenii aceștia să plece și să slujească Domnului Dumnezeului lor. Tot nu vezi că pierе Egiptul?“

*Cap. 23.33. Ios. 23.13. 1 Sam. 18.21. Ecl. 7.26. 1 Cor. 7.15.

8. Au întors la faraon pe Moise și Aaron. „Duceți-vă“, le-a zis el, „și sluiți Domnului Dumnezeului vostru. Care și cine sunt cei ce vor merge?“

9. Moise a răspuns: „Vom merge cu copiii și cu bătrânii noștri, cu fiii și fiicele noastre, cu oile și boii noștri;

căci avem să ținem o sărbătoare* în cinstea Domnului.“

*Cap. 5.1.

10. Faraon le-a zis: „Așa să fie Domnul cu voi, cum vă voi lăsa eu să plecați, pe voi și pe copiii voștri! Luați seama, căci este rău ce aveți de gând să faceți!“

11. Nu, nu; ci duceți-vă voi, bărbații, și sluiți Domnului, căci așa ați cerut.“ Și i-au izgonit dinaintea lui faraon.

12. Domnul a zis lui Moise*: „Întinde-ți mâna peste țara Egiptului ca să vină lăcustele peste țara Egiptului și să** mănânce toată iarba pământului, tot ce a lăsat piatra.“

*Cap. 7.19. **Vers. 4.5.

13. Moise și-a întins toiagul peste țara Egiptului; și Domnul a făcut să sufle un vânt dinspre răsărit peste țară, toată ziua și toată noaptea aceea. Dimineața, vântul dinspre răsărit aduse lăcustele.

14. Lăcustele* au venit peste țara Egiptului și s-au așezat pe toată întinderea Egiptului; erau în număr atât de mare cum nu mai** fusese și nu va mai fi un astfel de roi de lăcuste.

*Ps. 78.46; 105.34. **Ioel 2.2.

15. Au acoperit* toată fața pământului, de nu se mai vedea pământul; au** mâncat toată iarba de pe pământ și tot rodul pomilor, tot ce lăsase piatra; și n-a rămas nimic verde în copaci, nici în iarba de pe câmp, în toată țara Egiptului.

*Vers. 5. **Ps. 105.35.

16. Faraon a chemat îndată pe Moise și pe Aaron și a zis: „Am* păcătit împotriva Domnului Dumnezeului vostru și împotriva voastră.“

*Cap. 9.27.

17. Dar iartă-mi păcatul numai de data aceasta; și rugați* pe Domnul Dumnezeu vostru să depărteze de la mine și urgia aceasta de moarte!“

*Cap. 9.28. 1 Împ. 13.6.

18. Moise a* ieșit de la faraon și s-a rugat Domnului.

*Cap. 8.30.

19. Domnul a făcut să sufle un vânt foarte puternic dinspre apus, care a luat lăcustele și le-a aruncat* în Marea Roșie; n-a rămas o lăcustă pe toată întinderea Egiptului.

*Ioel 2.20.

20. Domnul a* împietrit inima lui faraon, și faraon n-a lăsat pe copiii lui Israel să plece.

*Cap. 4.21; 11.10.

Întunerice de trei zile

21. Domnul a zis lui Moise*: „Întinde-ți mâna spre cer și va fi întunerice peste

țara Egiptului, așa de întineric de să se poată pipăi.“
*Cap. 9.22.

22. Moise și-a întins mâna spre cer; și a fost* întineric beznă în toată țara Egiptului, timp de trei zile. *Ps. 105.28.

23. Nici nu se vedeau unii pe alții, și nimeni nu s-a sculat din locul lui timp de trei zile. Dar*, în locurile unde locuiau toți copiii lui Israel, era lumină.
*Cap. 8.22.

24. Faraon a chemat pe Moise și a* zis: „Duceți-vă și slujiți Domnului! Să nu rămână în țară decât oile și boii voștri**; copiii voștri vor putea merge și ei împreună cu voi.“
*Vers. 8. **Vers. 10.

25. Moise a răspuns: „Chiar să ne dai tu însuși jertfele și arderile de tot, pe care le vom aduce Domnului Dumnezeuului nostru,

26. și turmele noastre tot trebuie să meargă cu noi și să nu rămână o unghie din ele; căci din ele vom lua ca să slujim Domnului Dumnezeuului nostru; iar până vom ajunge acolo, nu știm ce vom alege ca să aducem Domnului.“

27. Domnul a împietrit* inima lui faraon, și faraon n-a vrut să-i lase să plece.
*Vers. 20. Cap. 4.21; 14.4,8.

28. Faraon a zis lui Moise: „Ieși de la mine! Să nu cumva să te mai arăți înaintea mea, căci în ziua în care te vei arăta înaintea mea, vei muri.“

29. „Da!“; a răspuns Moise, „nu* mă voi mai arăta înaintea ta.“
*Evr. 11.27.

Amenințarea cu urgia a zecea

11 1. Domnul a zis lui Moise: „Voi mai aduce o urgie asupra lui faraon și asupra Egiptului. După aceea vă va lăsa să plecați de aici*. Când vă va lăsa să plecați de tot, chiar vă va izgoni de aici.
*Cap. 12.31,33,39.

2. Vorbește cu poporul, ca atunci fiecare să ceară de la vecinul său și fiecare de la vecina ei*, vase de argint și vase de aur.“
*Cap. 3.22; 12.35.

3. Domnul* a făcut ca poporul să capete trecere înaintea egiptenilor. Chiar Moise** era foarte bine văzut în țara Egiptului, înaintea slujitorilor lui faraon și înaintea poporului.
*Cap. 3.21; 12.36. Ps. 106.46. **2 Sam. 7.9. Est. 9.4.

4. Moise a zis: „Așa vorbește Domnul*: „Pe la miezul nopții, voi trece prin Egipt;
*Cap. 12.12,23,29. Amos 5.17.

5. și toți întâii* născuți din țara Egiptului vor muri, de la întâiul născut al lui faraon, care șade pe scaunul lui de domnie, până la întâiul născut al roabei care stă la râșniță, și până la toți întâii născuți ai dobitoacelor.
*Cap. 12.12,29. Amos 4.10.

6. În toată țara Egiptului vor fi țipete* mari, așa cum n-au fost și nu vor mai fi.
*Cap. 12.30. Amos 5.17.

7. Dar dintre toți* copiii lui Israel, de la oameni până la dobitoace, nici măcar un** câine nu va chelălăi cu limba lui, ca să știți ce deosebire face Domnul între egipteni și Israel.“
*Cap. 8.22. **Ios. 10.21.

8. Atunci toți* acești slujitori ai tăi se vor coborî la mine și se vor închina până la pământ înaintea mea, zicând: „Ieși, tu și tot poporul care te urmează!“ După aceea, voi ieși.“ Moise a ieșit de la faraon, aprins de mânie.
*Cap. 12.33.

9. Domnul a zis lui Moise: „Faraon* n-are s-asculte de voi, pentru ca să se înmulțească** minunile Mele în țara Egiptului.“
*Cap. 3.19; 7.4; 10.1. **Cap. 7.3.

10. Moise și Aaron au făcut toate aceste minuni înaintea lui faraon*; Domnul a împietrit inima lui faraon, și faraon n-a lăsat pe copiii lui Israel să plece din țara lui.
*Cap. 10.20,27. Rom. 2.5; 9.22.

Așezarea Paștilor

12 1. Domnul a zis lui Moise și lui Aaron în țara Egiptului:

2. „Luna* aceasta va fi pentru voi cea dintâi lună; ea va fi pentru voi cea dintâi lună a anului.
*Cap. 13.4. Deut. 16.1.

3. Vorbiți întregii adunări a lui Israel și spuneți-i: „În ziua a zecea a acestei luni, fiecare om să ia un miel de fiecare familie, un miel de fiecare casă.

4. Dacă sunt prea puțini în casă pentru un miel, să-l ia cu vecinul lui cel mai de aproape, după numărul sufletelor; să faceți socoteala cât poate mânca fiecare din mielul acesta.

5. Să fie un miel fără* cusur, de parte bărbătească, de un an; veți putea să luați un miel sau un ied.
*Lev. 22.19-21. Mal. 1.8,14. Evr. 9.14. 1 Pet. 1.19.

6. Să-l păstrați până în ziua a* paisprezecea a lunii acesteia; și toată adunarea lui Israel să-l înjunghie seara¹.
*Lev. 23.5. Num. 9.3; 28.16. Deut. 16.1,6.

1. Evreiește: între cele două seri

7. Să ia din sângele lui și să ungă amândoi stâlpii ușii și pragul de sus al caselor unde îl vor mânca.

8. Carnea s-o mănânce chiar în noaptea aceea, friptă la foc; și anume s-o mănânce cu azime* și cu verdețuri amare. *Cap. 34.25. Num. 9.11. Deut. 16.3. 1 Cor. 5.8.

9. Să nu-l mâncați crud sau fiert în apă; ci să fie* fript la foc: atât capul, cât și picioarele și măruntaiele.

*Deut. 16.7.

10. Să* nu lăsați nimic din el până a doua zi dimineața; și, dacă va rămâne ceva din el pe a doua zi dimineața, să-l ardeți în foc.

*Cap. 23.18; 34.25.

11. Când îl veți mânca, să aveți mijlocul încins, încălțăminte pe picioare și toiagul în mână; și să-l mâncați în grabă; căci este paștile* Domnului.

*Deut. 16.5.

12. În noaptea aceea, Eu voi trece* prin țara Egiptului și voi lovi pe toți întâii născuți din țara Egiptului, de la oameni până la dobitoace; și voi face judecată împotriva tuturor zeilor** Egiptului, Eu†, Domnul.

*Cap. 11.4,5. Amos 5.17. **Num. 33.4. †Cap. 6.2.

13. Sângele vă va sluji ca semn pe casele unde veți fi. Eu voi vedea sângele și voi trece pe lângă voi, așa că nu vă va nimici nici o urgie, atunci când voi lovi țara Egiptului.

14. Și pomenirea* acestei zile s-o păstrați și s-o prăznuiți printr-o sărbătoare** în cinstea Domnului; s-o prăznuiți ca o† lege veșnică pentru urmașii voștri.

*Cap. 13.9.

**Lev. 23.4,5. 2 Împ. 23.21. †Vers. 24.43. Cap. 13.10.

15. Timp de șapte* zile veți mânca azime. Din cea dintâi zi veți scoate aluatul din casele voastre: căci oricine va mânca pâine dospită, din ziua întâi până în ziua a șaptea, va fi nimicit** din Israel.

*Cap. 13.6,7; 23.15; 34.18,25. Lev. 23.5,6. Num. 28.17. Deut. 16.3,8. 1 Cor. 5.7. **Gen. 17.14. Num. 9.13.

16. În ziua dintâi veți avea o adunare de sărbătoare* sfântă; și în ziua a șaptea veți avea o adunare de sărbătoare sfântă. Să nu faceți nici o muncă în zilele acelea; veți putea numai să pregătiți mâncarea fiecărui ins.

*Lev. 23.7,8. Num. 28.18,25.

17. Să țineți sărbătoarea Azimelor, căci chiar* în ziua aceea voi scoate oștile voastre din țara Egiptului; să țineți ziua aceea ca o lege veșnică pentru urmașii voștri.

*Cap. 13.3.

18. În luna întâi, din a paisprezecea zi a lunii, seara, să mâncați azime, până în seara zilei a douăzeci și una a lunii*.

*Lev. 23.5. Num. 28.16.

19. Timp de* șapte zile, să nu se găsească aluat în casele voastre; căci oricine va mânca pâine dospită va fi nimicit** din adunarea lui Israel, fie străin, fie băștinaș.

*Cap. 23.15; 34.18. Deut. 16.3. 1 Cor. 5.7,8. **Num. 9.13.

20. Să nu mâncați pâine dospită; ci, în toate locuințele voastre, să mâncați azime.“

21. Moise a chemat pe toți bătrânii lui Israel și le-a zis: „Duceți-vă de luați* un miel pentru familiile voastre și înjunghiați Paștile.

*Vers. 3. Num. 9.4. Ios. 5.10. 2 Împ. 23.21. Ezra 6.20. Mat. 26.18,19. Marc. 14.12-16. Luca 22.7, etc.

22. Să luați* apoi un mănunchi de isop, să-l înmuiați în sângele din strachină și să ungeți** pragul de sus și cei doi stâlpi ai ușii cu sângele din strachină. Nimeni din voi să nu iasă din casă până dimineața.

*Evr. 11.28. **Vers. 7.

23. Când* va trece Domnul ca să lovească Egiptul, și va vedea sângele pe pragul de sus și pe cei doi stâlpi ai ușii, Domnul va trece pe lângă ușă și nu** va îngădui Nimicitorului† să intre în casele voastre ca să vă lovească.

*Vers. 12,13. **Ezec. 9.6.

Apoc. 7.3; 9.4. †2 Sam. 24.16. 1 Cor. 10.10. Evr. 11.28.

24. Să păziți lucrul acesta ca o lege pentru voi și pentru copiii voștri în veac.

25. Când veți intra în țara pe care v-o va da Domnul*, după făgăduința Lui, să țineți acest obicei sfânt.

*Cap. 3.8,17.

26. Și când* vă vor întreba copiii voștri: „Ce înseamnă obiceiul acesta?“,

*Cap. 13.8,14. Deut. 32.7. Ios. 4.6. Ps. 78.6.

27. să răspundeți*: „Este jertfa de Paști în cinstea Domnului, care a trecut pe lângă casele copiilor lui Israel în Egipt, când a lovit Egiptul, și ne-a scăpat casele noastre.“ Poporul s-a** plecat și s-a închinat până la pământ.

*Vers. 11. **Cap. 4.31.

28. Și copiii lui Israel au plecat și au făcut* cum poruncise Domnul lui Moise și lui Aaron; așa au făcut.

*Evr. 11.28.

Moartea întâilor născuți

29. La* miezul nopții, Domnul a** lovit pe toți întâii născuți din țara Egiptului, de la† întâiul născut al lui faraon, care ședea pe scaunul lui de domnie, până la întâiul născut al celui

închis în temniță, și până la toți întâii născuți ai dobitoacelor.

*Cap. 11.4. **Num. 8.17; 33.4. Ps. 78.51; 105.36; 135.8; 136.10. †Cap. 4.23; 11.5.

30. Faraon s-a sculat noaptea, el și toți slujitorii lui, și toți egiptenii; și au fost mari țipete* în Egipt, căci nu era casă unde să nu fie un mort.

*Cap. 11.6. Prov. 21.13. Amos 5.17. Iac. 2.13.

31. În aceeași noapte faraon a chemat* pe Moise și pe Aaron și le-a zis: „Sculțați-vă, ieșiți din mijlocul poporului meu, voi și** copiii lui Israel. Duceți-vă de slujiți Domnului, cum ați zis.

*Cap. 11.1. Ps. 105.38. **Cap. 10.9.

32. Luați-vă* și oile și boii, cum ați zis, duceți-vă și** binecuvântați-mă.“

*Cap. 10.26. **Gen. 27.34.

33. Egiptenii* zoreau poporul și se grăbeau să-i scoată din țară, căci ziceau: „Altfel, toți** vom pieri.“

*Cap. 11.8. Ps. 105.38. **Gen. 20.3.

34. Poporul și-a luat plămădeala (coca), înainte de a se dospi. Și-au învelit postăvile cu plămădeala în haine și le-au pus pe umeri.

35. Copiii lui Israel au făcut ce spusese Moise și au cerut egiptenilor* vase de argint, vase de aur și haine.

*Cap. 3.22; 11.2.

36. Domnul a* făcut ca poporul să capete trecere înaintea egiptenilor, care le-au împlinit cererea. Și astfel au** jefuit pe egipteni.

*Cap. 3.21; 11.3. **Gen. 15.14. Cap. 3.22. Ps. 105.37.

Plecarea din Egipt

37. Copiii* lui Israel au plecat din** Ramses spre Sucot, în număr de aproape șase sute de mii de oameni care mergeau pe jos, afară de copii.

*Num. 33.3,5. **Gen. 47.11. †Gen. 12.2; 46.3. Cap. 38.26. Num. 1.46; 11.21.

38. O mulțime de oameni de tot soiul s-au suit împreună cu ei; aveau și turme însemnate de oi și boi.

39. Cu plămădeala, pe care o luaseră din Egipt și care nu se dospise încă, au făcut turte fără aluat; căci fuseseră izgoniți* de egipteni, fără să mai poată zăbovi și fără să-și ia merinde cu ei.

*Vers. 33. Cap. 6.1; 1.11.

40. Șederea copiilor lui Israel în Egipt a fost de patru sute treizeci* de ani.

*Gen. 15.13. Fapt. 7.6. Gal. 3.17.

41. Și, după patru sute treizeci de ani, tocmai în ziua aceea, toate oștile* Domnului au ieșit din țara Egiptului.

*Vers. 51. Cap. 7.4.

42. Noaptea* aceea trebuie prăznuită în cinstea Domnului, pentru că atunci i-a scos din țara Egiptului; noaptea aceea trebuie prăznuită în cinstea Domnului de toți copiii lui Israel și de urmașii lor.

*Deut. 16.6.

Chipul cum să se prăznuiască Paștile

43. Domnul a zis lui Moise și lui Aaron: „Iată porunca* privitoare la Paști: nici un străin să nu mănânce din ele.

*Num. 9.14.

44. Să tai împrejur* pe orice rob cumpărat cu bani, și apoi să mănânce din ele.

*Gen. 17.12,13.

45. Veneticul* și simbriașul să nu mănânce.

*Lev. 22.10.

46. Să nu le mănânce decât într-o singură casă; să nu luați deloc carne afară din casă și să nu zdrobiți* nici un os.

*Num. 9.12. Ioan 19.33,36.

47. Toată* adunarea lui Israel să facă Paștile.

*Vers. 6. Num. 9.13.

48. Dacă un străin*, care va locui la tine, va vrea să facă Paștile Domnului, orice parte bărbătească din casa lui va trebui tăiată împrejur; apoi se va apropia să le facă, și va fi ca și băștinașul; dar nici un netăiat împrejur să nu mănânce din ele.

*Num. 9.14.

49. Aceeași lege* va fi pentru băștinaș ca și pentru străinul care va locui în mijlocul vostru.“

*Num. 9.14; 15.15,16. Gal. 3.28.

50. Toți copiii lui Israel au făcut cum poruncise Domnul lui Moise și lui Aaron; așa au făcut.

51. Și chiar în ziua aceea*, Domnul a scos din țara Egiptului pe copiii lui Israel, după** oștile lor.

*Vers. 41. **Cap. 6.26

Paștile și întâii născuți

13 1. Domnul a vorbit lui Moise și a zis:

2. „Pune-Mi deoparte ca sfânt* pe orice întâi născut, pe orice întâi născut dintre copiii lui Israel, atât dintre oameni, cât și dintre dobitoace: este al Meu.“

*Vers. 12,13,15. Cap. 22.29,30; 34.19. Lev. 27.26. Num. 3.13; 8.16,17; 18.15. Deut. 15.19. Luca 2.23.

3. Moise a zis poporului: „Aduceți-vă* aminte de ziua aceasta, când ați ieșit din Egipt, din casa robiei; căci cu mână** puternică v-a scos Domnul de acolo. Să nu mâncați† pâine dospită.

*Cap. 12.42. Deut. 16.3. **Cap. 6.1. †Cap. 12.8.

4. Astăzi* ieșiți, în luna spicelor!

*Cap. 23.15; 34.18. Deut. 16.1.

5. Când te va duce* Domnul în țara canaanților, hetitilor, amoriților, heviților și iebusiților, pe care a** jurat părinților tăi că ți-o va da, țară unde curge lapte și miere, să ții* următoarea slujbă în luna aceasta:

*Cap. 3.8. **Cap. 6.8. †Cap. 12.25,26.

6. Timp de șapte zile*, să mănânci azime; și în ziua a șaptea, să fie o sărbătoare în cinstea Domnului.

*Cap. 12.15,16.

7. În timpul celor șapte zile, să mâncați azime; să nu se* vadă la tine nimic dospit, nici aluat, pe toată întinderea țării tale.

*Cap. 12.19.

8. Să spui* atunci fiului tău: „Aceasta este spre pomenirea celor ce a făcut Domnul pentru mine, când am ieșit din Egipt.“

*Vers. 14. Cap. 12.26.

9. Să-ți fie ca un* semn pe mână și ca un semn de aducere aminte pe frunte între ochii tăi, pentru ca legea Domnului să fie întotdeauna în gura ta; căci cu mână puternică te-a scos Domnul din Egipt.

*Vers. 16. Cap. 12.14. Num. 15.39. Deut. 6.8; 11.18. Prov. 1.9. Isa. 49.16. Ier. 22.24. Mat. 23.5.

10. Să ții* porunca aceasta la vremea hotărâtă, din an în an.

*Cap. 12.14,24.

11. Când te va aduce Domnul în țara canaanților, cum a jurat ție și părinților tăi, și când ți-o va da,

12. să* închini Domnului pe orice întâi născut, chiar pe orice întâi născut din vitele pe care le vei avea: orice parte bărbătească este a Domnului.

*Vers. 2. Cap. 22.29; 34.19. Lev. 27.26. Num. 8.17; 18.15. Deut. 15.19. Ezech. 44.30.

13. Să răscumperi cu un miel pe orice întâi născut* al măgăriței; iar dacă nu-l vei răscumpăra, să-i frângi gâtul. Să răscumperi** de asemenea pe orice întâi născut de parte bărbătească dintre fiii tăi.

*Cap. 34.20. Num. 18.15,16. **Num. 3.46,47; 18.15,16.

14. Și când te va* întreba fiul tău într-o zi: „Ce înseamnă lucrul acesta?“, să-i răspunzi: „Prin mâna** Lui cea atotputernică, Domnul ne-a scos din Egipt, din casa robiei;

*Cap. 12.26. Deut. 6.20. Ios. 4.6,21. **Vers. 3.

15. și, fiindcă faraon se încapățâna și nu voia să ne lase să plecăm, Domnul* a omorât pe toți întâii născuți din țara Egiptului, de la întâii născuți

ai oamenilor până la întâii născuți ai dobitoacelor. Iată de ce aduc jertfă Domnului pe orice întâi născut de parte bărbătească și răscumpăr pe orice întâi născut dintre fiii mei.

*Cap. 12.29.

16. Să-ți fie ca un semn* pe mână și ca un semn de aducere aminte pe frunte între ochi; căci prin mâna Lui atotputernică ne-a scos Domnul din Egipt.“

*Vers. 9.

Călătoria spre pustiu

17. După ce a lăsat faraon pe popor să plece, Dumnezeu nu l-a dus pe drumul care dă în țara filistenilor, măcar că era mai aproape; căci a zis Dumnezeu: „S-ar putea să-i pară* rău poporului, văzând războiul, și să se întoarcă** în Egipt.“

*Cap. 14.11,12. Num. 14.1-4. **Deut. 17.16.

18. Ci Dumnezeu a pus* pe popor să facă un ocol pe drumul care duce spre pustiu, spre Marea Roșie. Copiii lui Israel au ieșit înarmați din țara Egiptului.

*Cap. 14.2. Num. 33.6, etc.

19. Moise a luat cu el oasele lui Iosif; căci Iosif pusese pe fiii lui Israel să jure, zicând: „Când vă va cerceta Dumnezeu*, să luați cu voi oasele mele de aici.“

*Gen. 50.25. Ios. 24.32. Fapt. 7.16.

20. Au plecat* din Sucot și au tăbărât la Etam, la marginea pustului.

*Num. 33.6.

21. Domnul* mergea înaintea lor, ziua într-un stâlp de nor, ca să-i călăuzească pe drum, iar noaptea într-un stâlp de foc, ca să-i lumineze, pentru ca să meargă și ziua și noaptea.

*Cap. 14.19,24; 40.38. Num. 9.15; 10.34; 14.14. Deut. 1.33. Neem. 9.12,19. Ps. 78.14; 99.7; 105.39. Isa. 4.5. 1 Cor. 10.1.

22. Stâlpul de nor nu se depărta dinaintea poporului în timpul zilei, nici stâlpul de foc în timpul nopții.

Trecerea Mării Roșii

14 1. Domnul a vorbit lui Moise și a zis:

2. „Spune copiilor lui Israel să se întoarcă* și să tăbărăscă înaintea Pi-Hahirotului**, între Migdol și mare, față în față cu Baal-Țefon: în dreptul locului acestuia să tăbărăți, lângă mare.

*Cap. 13.18. **Num. 33.7. †Ier. 44.1.

3. Faraon va zice despre copiii lui Israel: „S-au* rătăcit prin țară; îi închide pustul.“

*Ps. 71.11

4. Eu* voi împietri inima lui faraon, și-i va urmări; dar faraon și toată

oastea lui vor face să se arate slava** Mea, și ț egiptenii vor ști că Eu sunt Domnul.“ Copiii lui Israel au făcut așa.

*Cap. 4.21; 7.3.

**Vers. 17,18. Cap. 9.16. Rom. 9.17,22,23. †Cap. 7.5.

5. S-a dat de știre împăratului Egiptului că poporul a luat fuga. Atunci inima* lui faraon și inima slujitorilor lui s-a schimbat față de popor. Ei au zis: „Ce am făcut de am lăsat pe Israel să plece și să nu ne mai slujească?“

*Ps. 105.25.

6. Faraon și-a pregătit carul de război și și-a luat oamenii de război cu el.

7. A luat* șase sute de care de luptă cu oameni aleși și toate carele Egiptului; în toate erau luptători.

*Cap. 15.4.

8. Domnul a împietrit* inima lui faraon, împăratul Egiptului, și faraon a urmărit pe copiii lui Israel. Copiii lui** Israel ieșiseră gata de luptă.

*Vers. 4. **Cap. 6.1; 13.9. Num. 33.3.

9. Egiptenii* i-au urmărit; și toți caii, carele lui faraon, călăreții lui și oștirea lui, i-au ajuns tocmai când erau tăbărâți lângă mare lângă Pi-Hahiroț, față în față cu Baal-Țefon.

*Cap. 15.9. Ios. 24.6.

10. Faraon se apropia. Copiii lui Israel și-au ridicat ochii, și iată că egiptenii veneau după ei. Și copiii lui Israel s-au înspăimântat foarte tare și au strigat* către Domnul după ajutor.

*Ios. 24.7. Neem. 9.9. Ps. 34.17; 107.6.

11. Ei au zis* lui Moise: „Nu erau oare morminte în Egipt, ca să nu mai fi fost nevoie să ne aduci să murim în pustiu? Ce ne-ai făcut de ne-ai scos din Egipt?“

*Ps. 106.7,8.

12. Nu-ți* spuneam noi în Egipt: „Lasă-ne să slujim ca robi egiptenilor, căci vrem mai bine să slujim carobi egiptenilor decât să murim în pustiu“?“

*Cap. 5.21; 6.9.

13. Moise a răspuns poporului: „Nu vă temeți* de nimic, stați pe loc și veți vedea izbăvirea pe care v-o va da Domnul în ziua acestora; căci pe egiptenii aceștia, pe care-i vedeți azi, nu-i veți mai vedea niciodată.

*2 Cron. 20.15,17. Isa. 41.10,13,14.

14. Domnul* Se va lupta pentru voi; dar voi stați** liniștiți.“

*Vers. 25. Deut. 1.30; 3.22; 20.4. Ios. 10.14,42; 23.3. 2 Cron. 20.29. Neem. 4.20. Isa. 31.4. **Isa. 30.15.

15. Domnul a zis lui Moise: „Ce rost au strigătele acestea? Spune copiilor lui Israel să pornească înainte.

16. Tu* ridică-ți toiagul, întinde-ți mâna spre mare și despică-o; și copiii lui Israel vor trece prin mijlocul mării ca pe uscat.

*Vers. 21,26. Cap. 7.19.

17. Eu voi împietri* inima egiptenilor, ca să intre în mare după ei. Și faraon și toată oastea lui, carele și călăreții lui, vor face să se arate slava** Mea.

*Vers. 8. Cap. 7.3. **Vers. 4.

18. Și vor ști* egiptenii că Eu sunt Domnul când faraon, carele și călăreții lui, vor face să se arate slava Mea.“

*Vers. 4.

19. Îngerul lui Dumnezeu, care* mergea înaintea taberei lui Israel, și-a schimbat locul și a mers înapoia lor, și stâlpul de nor care mergea înaintea lor, și-a schimbat locul și a stat înapoia lor.

*Cap. 13.21; 23.20; 32.34. Num. 20.16. Isa. 63.9.

20. El s-a așezat între tăbăra egiptenilor și tăbăra lui Israel. Norul acesta* pe o parte era întunecos, iar pe cealaltă lumina noaptea. Și toată noaptea cele două tabere nu s-au apropiat una de alta.

*Isa. 8.14. 2 Cor. 4.3.

21. Moise și-a întins* mâna spre mare. Și Domnul a pus marea în mișcare printr-un vânt dinspre răsărit, care a suflat cu putere toată noaptea; el a uscat** marea, și apele s-au despărțit în două.

*Vers. 16. **Ps. 66.6. †Cap. 15.8. Ios. 3.16; 4.23. Neem. 9.11. Ps. 74.13; 106.9; 114.3. Isa. 63.12.

22. Copiii* lui Israel au trecut prin mijlocul mării ca pe uscat, și apele stăteau ca un zid** la dreapta și la stânga lor.

*Vers. 29. Cap. 15.19. Num. 33.8. Ps. 66.6; 78.13. Isa. 63.16. 1 Cor. 10.1. Evr. 11.29. **Hab. 3.10.

23. Egiptenii i-au urmărit; și toți caii lui faraon, carele și călăreții lui au intrat după ei în mijlocul mării.

24. În straja dimineții, Domnul*, din stâlpul de foc și de nor, S-a uitat spre tabăra egiptenilor și a aruncat învăl-mășeala în tăbăra egiptenilor.

*Ps. 77.17, etc.

25. A scos roțile carelor și le-a îngreuiat mersul. Egiptenii au zis atunci: „Haidem să fugim dinaintea lui Israel, căci Domnul Se* luptă pentru el împotriva egiptenilor.“

*Vers. 14.

26. Domnul a zis lui Moise: „Întinde-ți* mâna spre mare; și apele au să se întoarcă peste egipteni, peste carele lor și peste călăreții lor.“

*Vers. 16.

27. Moise și-a întins mâna spre mare. Și înspre dimineață, marea și-a luat* iarăși repeziciunea cursului, și, la apro-

pierea ei, egiptenii au luat-o la fugă; dar Domnul a năpustit** pe egipteni în mijlocul mării. *Ios. 4.18. **Cap. 15.1,7.

28. Apele s-au* întors și au** acoperit carele, călăreții și toată oastea lui faraon, care intraseră în mare după copiii lui Israel; nici unul măcar n-a scăpat. *Hab. 3.8,13. **Ps. 106.11.

29. Dar copiii* lui Israel au trecut prin mijlocul mării ca pe uscat, în timp ce apele stăteau ca un zid la dreapta și la stânga lor. *Vers. 22. Ps. 77.20; 78.52,53.

30. În ziua aceea, Domnul a izbăvit* pe Israel din mâna egiptenilor; și Israel a văzut** pe egipteni morți pe țărmul mării. *Ps. 106.8,10. **Ps. 58.10; 59.10.

31. Israel a văzut mâna puternică pe care o îndreptase Domnul împotriva egiptenilor. Și poporul s-a temut de Domnul și a crezut* în Domnul și în robul Său Moise. *Cap. 4.31; 19.9. Ps. 106.12. Ioan 2.11; 11.45.

Cântarea de laudă

15 1. Atunci* Moise și copiii lui Israel au cântat Domnului cântarea aceasta. Ei au zis:

„Voi cânta** Domnului, căci Și-a arătat slava:

A năpustit în mare pe cal și pe călăreț. *Jude. 5.1. 2 Sam. 22.1. Ps. 106.12. **Vers. 21.

2. Domnul este tăria mea și temeiul cântărilor mele de* laudă:

El m-a scăpat.

El este Dumnezeuul meu: pe El Îl voi lauda;

El este Dumnezeuul tatălui** meu: pe El Îl voi ț preamări. *Deut. 10.21. Ps. 18.2;

22.3; 59.17; 62.6; 109.1; 118.14; 140.7. Isa. 12.2. Hab. 3.18,19. **Cap. 3.15,16. †2 Sam. 22.47. Ps. 99.5; 118.28. Isa. 25.1.

3. Domnul este un războinic* viteaz: Numele** Lui este Domnul.

*Ps. 24.8. Apoc. 19.11. **Cap. 6.3. Ps. 83.18.

4. El a aruncat în mare carele* lui faraon și oastea lui;

Luptătorii lui aleși** au fost înghițiți în Marea Roșie. *Cap. 14.28. **Cap. 14.7.

5. I-au acoperit* valurile și s-au coborât** în fundul apelor, ca o piatră. *Cap. 14.28. **Neem. 9.11.

6. Dreapta* Ta, Doamne, și-a făcut vestită tăria;

Mâna Ta cea dreaptă, Doamne, a zdrobit pe vrăjmași. *Ps. 118.15,16.

7. Prin mărirea măreției* Tale, Tu trânești la pământ pe vrăjmașii Tăi;

Îți dezlănțuie mânia,
Și ea-i mistuie** ca pe ț o trestie.

*Deut. 33.26. **Ps. 59.13. †Isa. 5.24; 47.14.

8. La suflarea* nărilor Tale, s-au îngământ apele,

S-au ridicat talazurile** ca un zid și s-au încheat valurile în mijlocul mării.

*Cap. 14.21. 2 Sam. 22.16. Iov 4.9. 2 Tes. 2.8. **Ps. 78.13. Hab. 3.10.

9. Vrăjmașul* zicea: „Îl voi urmări, îi voi ajunge,

Voi împărți** prada de război;

Mă voi răzbuna pe ei,

Voi scoate sabia și-i voi nimici cu mâna mea!“

*Jude. 5.30. **Gen. 49.27. Isa. 53.12. Luca 11.22.

10. Dar Tu ai* suflat ca suflarea Ta:

Și marea** i-a acoperit;

Ca plumbul s-au afundat

În adâncimea apelor.

*Cap. 14.21. Ps. 117.18. **Vers. 5. Cap. 14.28.

11. Cine* este ca Tine între dumnezei, Doamne?

Cine este ca Tine minunat** în sfințenie,

Bogat în fapte de laudă,

Și făcător ț de minuni?

*2 Sam. 7.22. 1 Împ. 8.23. Ps. 71.19; 86.8; 89.6,8. Ier. 10.6; 49.19. **Isa. 6.3. †Ps. 77.14.

12. Tu Ți-ai întins mâna* dreaptă:

Și i-a înghițit pământul. *Vers. 6.

13. Prin îndurarea Ta, Tu ai* călăuzit

Și ai izbăvit pe poporul acesta;

Iar prin puterea Ta îl îndrepti

Spre** locașul sfințeniei Tale.

*Ps. 77.15,20; 78.52; 80.1; 106.9. Isa. 63.12,13. Ier. 2.6. **Ps. 78.54.

14. Popoarele* vor afla lucrul acesta și se vor cutremura:

Apucă groaza** pe filistenii,

*Num. 14.14. Deut. 2.25. Ios. 2.9,10. **Ps. 48.6.

15. Se înspăimântă* căpeteniile** Edomului,

Și un tremur apucă pe ț războinicii lui Moab;

Toți ț locuitorii Canaanului leșină de la inimă.

*Gen. 36.40. **Deut. 2.4. †Num. 22.3. Hab. 3.7. ††Ios. 5.1.

16. Îl va apuca* teama și spaima;

Iar văzând măreția brațului Tău,

Vor sta muți ca** o piatră,

Până va trece poporul Tău, Doamne!

Până va trece

Poporul pe care Ți l-ai ț răscum-părat.

*Deut. 2.25; 11.25. Ios. 2.9. **1 Sam. 25.37. †Cap. 19.5. Deut. 32.9. 2 Sam. 7.23. Ps. 74.2. Isa. 43.1,3; 51.10. Ier. 31.11. Tit 2.14. 1 Pet. 2.9. 2 Pet. 2.1.

17. Tu îi vei aduce și-i vei așeza* pe muntele moștenirii Tale,

În locul pe care Ți l-ai pregătit ca locaș, Doamne,
La Templul** pe care mâinile Tale l-au întemeiat, Doamne!

*Ps. 44.2; 80.8. **Ps. 78.54.

18. Și Domnul* va împărăți în veac și în veci de veci.

*Ps. 10.16; 29.10; 146.10. Isa. 57.15.

19. Căci cail* lui faraon, carele și călăreții lui au intrat în mare,
Și Domnul** a adus peste ei apele mării;

Dar copiii lui Israel au mers ca pe uscat prin mijlocul mării.“

*Cap. 14.23. Prov. 21.31. **Cap. 14.28,29.

20. Maria*, prorocița**, sora lui Aaron, a Ț luat în mână un timpan, și toate femeile au venit după ea, cu Ț timpane și jucând.

*Jude. 4.4. 1 Sam. 10.5. **Num. 26.59. †1 Sam. 18.6. ††Jude. 11.34; 21.21. 2 Sam. 6.16. Ps. 68.11,25; 149.3; 150.4.

21. Maria răspundea* copiilor lui Israel:

„Cântați** Domnului, căci Și-a arătat slava:

A năpustit în mare pe cal și pe călăreț.“

*1 Sam. 18.7. **Vers. 1.

Apele de la Mara

22. Moise a pornit pe Israel de la Marea Roșie. Au apucat înspre pustiul* Șur; și, după trei zile de mers în pustiul, n-au găsit apă. *Gen. 16.7; 25.18.

23. Au ajuns la* Mara; dar n-au putut să bea apă din Mara, pentru că era amară. De aceea locul acela a fost numit Mara (*Amărăciune*). *Num. 33.8.

24. Poporul a cârtit* împotriva lui Moise, zicând: „Ce avem să bem?“

*Cap. 16.2; 17.3.

25. Moise a strigat* către Domnul; și Domnul i-a arătat un lemn, pe care l-a aruncat** în apă. Și apa s-a făcut dulce. Acolo a dat Domnul† poporului legi și porunci, și acolo l-a pus la Ț încercare.

*Cap. 14.10; 17.4. Ps. 50.15. **2 Împ. 2.21; 4.41. †Ios. 24.25.

††Cap. 16.4. Deut. 8.2,16. Jude. 2.22; 3.1.4. Ps. 66.10; 81.7.

26. El a zis: „Dacă* vei asculta cu luare aminte glasul Domnului Dumnezeuului tău, dacă vei face ce este bine înaintea Lui, dacă vei asculta de poruncile Lui și dacă vei păzi toate legile Lui, nu te voi lovi cu nici una din bolile** cu care am lovit pe egipteni; căci Eu sunt Domnul† care te vindecă.“

*Deut. 7.12,15. **Deut. 28.27,60. †Cap. 23.25. Ps. 41.3,4; 103.3; 147.3.

27. Au ajuns la* Elim, unde erau douăsprezece izvoare de apă și șapte-

zeci de finici. Și au tăbărat acolo, lângă apă. *Num. 33.9.

Cârtirile în Sin – Prepețițele și mana – Sabatul

16.1. Toată adunarea copiilor lui Israel a* plecat din Elim; și au ajuns în pustiul Sin**, care este între Elim și Sinai, în a cincisprezecea zi a lunii a doua după ieșirea lor din țara Egiptului.

*Num. 33.10,11. **Ezec. 30.15.

2. Și toată adunarea copiilor lui Israel a cârtit* în pustiul acela împotriva lui Moise și Aaron.

*Cap. 15.24. Ps. 106.25. 1 Cor. 10.10.

3. Copiii lui Israel le-au zis: „Cum de* n-am murit loviți de mâna Domnului în țara Egiptului, când** ședeam lângă oalele noastre cu carne, când mâncam pâine de ne săturam? Căci ne-ați adus în pustiul acesta ca să faceți să moară de foame toată mulțimea aceasta.“

*Plân. 4.9. **Num. 11.4,5.

4. Domnul a zis lui Moise: „Iată că voi face să vă plouă pâine* din ceruri. Poporul va ieși afară și va strânge, cât îi trebuie pentru fiecare zi, ca să-l pun la** încercare și să văd dacă va umbla sau nu după legea Mea.

*Ps. 78.24,25; 105.40. Ioan 6.31,32. 1 Cor. 10.3. **Cap. 15.25. Deut. 8.2,16.

5. În ziua a șasea, când vor pregăti ce au adus acasă, vor avea* de două ori mai mult decât vor strânge în fiecare zi.“

*Vers. 22. Lev. 25.21.

6. Moise și Aaron au zis tuturor copiilor lui Israel: „Astă-seară*, veți înțelege că Domnul este Acela care v-a scos din țara Egiptului.

*Vers. 12,13. Cap. 6.7. Num. 16.28-30.

7. Și mâine dimineață, veți vedea slava* Domnului; pentru că v-a auzit cârtirile împotriva Domnului; căci ce** suntem noi, ca să cârtiți împotriva noastră?“

*Vers. 10. Isa. 35.2; 40.5. Ioan 11.4,40. **Num. 16.11.

8. Moise a zis: „Domnul vă va da astă-seară carne de mâncat, și mâine dimineață vă va da pâine să vă săturați, pentru că a auzit Domnul cârtirile pe care le-ați rostit împotriva Lui; căci ce suntem noi? Cârtirile voastre nu se îndreaptă împotriva noastră, ci împotriva* Domnului.“

*1 Sam. 8.7. Luca 10.16. Rom. 13.2.

9. Moise a zis lui Aaron: „Spune întregii adunări a copiilor lui Israel: „Apropiați-vă* înaintea Domnului; căci v-a auzit cârtirile.“

*Num. 16.16.

10. Și, pe când vorbea Aaron întregii adunări a lui Israel, s-au uitat înspre pustiu, și iată că slava Domnului s-a* arătat în nor.

*Vers. 7. Cap. 13.21. Num. 16.19. 1 Împ. 8.10,11.

11. Domnul, vorbind lui Moise, a zis:

12. „Am* auzit cântirile copiilor lui Israel. Spune-le: „Între cele** două seri aveți să mâncați carne, și dimineața† vă veți sătura de pâine; și veți ști că Eu sunt Domnul Dumnezeul vostru.“

*Vers. 8. **Vers. 6. †Vers. 7.

13. Seara, au venit niște* prepelețe și au acoperit tăbăra; și, dimineața, s-a așezat un strat gros de rouă** în jurul taberei.

*Num. 11.31. Ps. 78.27,28; 105.40. **Num. 11.9.

14. Când s-a luat roua aceasta, pe fața pustiului era ceva* mărunț ca niște grăunțe, mărunț ca bobیțele de gheață albă pe pământ.

*Num. 11.7. Deut. 8.3. Neem. 9.15. Ps. 78.24; 105.40.

15. Copiii lui Israel s-au uitat la ea și au zis unul către altul: „Ce este aceasta?“ Căci nu știau ce este. Moise le-a zis: „Este* pâinea pe care v-o dă Domnul ca hrană.“

*Ioan 6.31,49,58. 1 Cor. 10.3.

16. Iată ce a poruncit Domnul: „Fiecare din voi să strângă cât îi trebuie pentru hrană, și anume un* omer de cap, după numărul sufletelor voastre; fiecare să ia din ea pentru cei din cortul lui.“

*Vers. 36.

17. Israelii au făcut așa; și au strâns unii mai mult, alții mai puțin.

18. În urmă o măsurau cu omerul, și cine* strânse mai mult, n-avea nimic de prisos, iar cine strânse mai puțin, nu ducea lipsă deloc. Fiecare strângea tocmai cât îi trebuia pentru hrană.

*2 Cor. 8.15.

19. Moise le-a zis: „Nimeni să nu lase ceva din ea până a doua zi dimineață.“

20. N-au ascultat de Moise, și s-au găsit unii care au lăsat ceva din ea până dimineața; dar a făcut viermi și s-a împuțit. Moise s-a mâniat pe oamenii aceia.

21. Astfel, în toate diminețile, fiecare strângea cât îi trebuia pentru hrană; și, când venea căldura soarelui, se topea.

22. În ziua a șasea, au strâns hrană îndoit, și anume doi omeri de fiecare. Toți fruntașii adunării au venit și au spus lui Moise lucrul acesta.

23. Și Moise le-a zis: „Domnul a poruncit așa. Măine este ziua de* odihnă, Sabatul închinat Domnului; coaceți ce aveți de copt, fierbeți ce aveți de fiert și păstrați până a doua zi dimineața tot ce va rămâne!“

*Gen. 2.3. Cap. 20.8; 31.15; 35.3. Lev. 23.3.

24. Au lăsat-o până a doua zi dimineața, cum poruncise Moise; și nu s-a* împuțit și n-a făcut viermi.

*Vers. 20.

25. Moise a zis: „Mâncați-o azi, căci este ziua Sabatului; azi nu veți găsi mană pe câmp.“

26. Veți strânge timp* de șase zile; dar în ziua a șaptea, care este Sabatul, nu va fi.“

*Cap. 20.9,10.

27. În ziua a șaptea, unii din popor au ieșit să strângă mană, și n-au găsit.

28. Atunci Domnul a zis lui Moise: „Până când aveți de gând să nu păziți* poruncile și legile Mele?“

*2 Împ. 17.14. Ps. 78.10,22; 106.13.

29. Vedeți că Domnul v-a dat Sabatul; de aceea vă dă în ziua a șasea hrană pentru două zile. Fiecare să rămână la locul lui, și, în ziua a șaptea, nimeni să nu iasă din locul în care se găsește.“

30. Și poporul s-a odihnit în ziua a șaptea.

31. Casa lui Israel a numit hrana aceasta „mană“. Ea semăna* cu bobul de coriandru; era albă și avea un gust de turtă cu miere.

*Num. 11.7,8.

32. Moise a zis: „Iată ce a poruncit Domnul: „Să se păstreze un omer plin cu mană pentru urmașii voștri, ca să vadă și ei pâinea pe care v-am dat-o s-o mâncați în pustiu, după ce v-am scos din țara Egiptului.“

33. Și Moise a zis lui Aaron*: „Ia un vas, pune în el un omer plin cu mană¹ și așază-l înaintea Domnului, ca să fie păstrat pentru urmașii voștri.“

*Evr. 9.4.

34. După porunca dată de Domnul lui Moise, Aaron l-a pus* înaintea chivotului mărturie, ca să fie păstrat.

*Cap. 25.16,21; 40.20. Num. 17.10. Deut. 10.5. 1 Împ. 8.9.

35. Copiii lui Israel au mâncat mană patruzeci* de ani, până** la sosirea lor într-o țară locuită; au mâncat mană până la sosirea lor la hotarele țării Canaanului.

*Num. 33.38. Deut. 8.2,3. Neem. 9.20,21. Ioan 6.31,49. **Jos. 5.12. Neem. 9.15.

1. Mana, numită așa pentru că israeliții, când au văzut-o întâia dată, au strigat: „Man hu = ce este aceasta?“ (v. 15)

36. Omerul este a zecea parte dintr-o efa.

Refidim – Stânca din Horeb

171. Toată* adunarea copiilor lui Israel a plecat din pustiu Sin, după călătoriile zilnice, pe care poruncise Domnul să le facă; și au tăbărit la Refidim. Acolo poporul n-a găsit apă de băut. *Cap. 16.1. Num. 33.12,14.

2. Atunci poporul* a căutat ceartă cu Moise. Ei au zis: „Dă-ne apă să bem!“ Moise le-a răspuns: „Pentru ce căutați ceartă cu mine? Pentru ce ispiți* pe Domnul?“ *Num. 20.3,4.

**Deut. 6.16. Ps. 78.18,41. Isa. 7.12. Mat. 4.7. 1 Cor. 10.9.

3. Poporul stătea acolo, chinuit de sete, și cârtea* împotriva lui Moise. El zicea: „Pentru ce ne-ai scos din Egipt, ca să ne faci să murim de sete aici cu copiii și turmele noastre?“ *Cap. 16.2.

4. Moise a strigat* către Domnul și a zis: „Ce să fac cu poporul acesta? Încă puțin, și au să mă** ucidă cu pietre.“

*Cap. 14.15. **1 Sam. 30.6. Ioan 8.59; 10.31.

5. Domnul a zis lui Moise: „Treci* înaintea poporului și ia cu tine vreo câțiva din bătrânii lui Israel; ia-ți în mână și toiagul cu care ai** lovit râul, și pornește! *Ezec. 2.6. **Cap. 7.20. Num. 20.8.

6. Iată*, Eu voi sta înaintea ta pe stânca Horebului; vei lovi stânca și va țâșni apă din ea, și poporul va bea.“ Moise a făcut așa, în fața bătrânilor lui Israel.

*Num. 20.10,11. Ps. 78.15,20; 105.41; 114.8. 1 Cor. 10.4.

7. El a numit locul acela „Masa* și Meriba“ (*Ispită și ceartă*), căci copiii lui Israel se certaseră și ispitiseră pe Domnul, zicând: „Este oare Domnul în mijlocul nostru, sau nu este?“

*Num. 20.13. Ps. 81.7; 95.8. Evr. 3.8.

Înfrângerea lui Amalec

8. Amalec* a venit să bată pe Israel la Refidim.

*Gen. 36.12. Num. 24.20. Deut. 25.17. 1 Sam. 15.2.

9. Atunci Moise a zis lui* Iosua: „Alege niște bărbați și ieși de luptă împotriva lui Amalec. Iar eu voi sta mâine pe vârful dealului cu toiagul** lui Dumnezeu în mână.“

*Fapt. 7.45. Evr. 4.8. **Cap. 4.20.

10. Iosua a făcut ce-i spusese Moise și a ieșit să lupte împotriva lui Amalec. Iar Moise, Aaron și Hur s-au suit pe vârful dealului.

11. Când își ridică* Moise mâna, era

mai tare Israel; și când își lăsa mâna în jos, era mai tare Amalec. *Iac. 5.16.

12. Măinile lui Moise fiind trude, ei au luat o piatră, au pus-o sub el, și el a șezut pe ea. Aaron și Hur îi sprijineau mâinile, unul deoparte, iar altul de alta; și mâinile lui au rămas întinse până la asfințitul soarelui.

13. Și Iosua a biruit pe Amalec și poporul lui, cu tăișul sabiei.

14. Domnul a zis lui Moise: „Scrie* lucrul acesta în carte, ca să se păstreze aducerea aminte, și spune lui Iosua că voi** șterge pomenirea lui Amalec de sub ceruri.“

*Cap. 34.27. **Num. 24.20. Deut. 25.19. 1 Sam. 15.3,7; 30.1,17. 2 Sam. 8.12. Ezra 9.14.

15. Moise a zidit un altar și i-a pus numele „Domnul, steagul meu“¹.

16. El a zis: „Pentru că și-a ridicat mâna împotriva scaunului de domnie al Domnului, Domnul va purta război împotriva lui Amalec, din neam în neam!“

Ietro la Moise

181. Ietro*, preotul Madianului, socrul lui Moise, a aflat tot ce făcuse Dumnezeu** pentru Moise și poporul Său, Israel; a aflat că Domnul scosese pe Israel din Egipt.

*Cap. 2.16; 3.1. **Ps. 44.1; 77.14,15; 78.4; 105.5,43; 106.2,8.

2. Ietro, socrul lui Moise, a luat pe Sefora, nevasta lui Moise, care fusese trimisă acasă.

3. A luat și pe cei doi* fii ai Seforei; unul se numea Gherșom** (*Străin*), căci Moise zisese: „Locuiesc ca străin într-o țară străină,“ *Fapt. 7.29. **Cap. 2.22.

4. iar celălalt se numea Eliezer (*Ajutorul lui Dumnezeu*), căci zisese: „Dumnezeul tatălui meu mi-a ajutat și m-a scăpat de sabia lui faraon.“

5. Ietro, socrul lui Moise, a venit cu fiii și nevasta lui Moise în pustiu unde tăbăra el, la muntele* lui Dumnezeu.

*Cap. 3.1,12.

6. A trimis vorbă lui Moise să-i spună: „Eu, socrul tău, Ietro, vin la tine cu nevasta ta și cu cei doi fii ai tăi.“

7. Moise a ieșit* înaintea socrului său, s-a aruncat cu fața la pământ, și l-a sărutat**. S-au întrebat unul pe altul de sănătate și au intrat în cortul lui Moise.

*Gen. 14.17; 18.2; 19.1. 1 Împ. 2.19. **Gen. 29.13; 33.4.

8. Moise a istorisit socrului său tot ce făcuse Domnul împotriva lui faraon

și împotriva Egiptului, din pricina lui Israel, toate suferințele care veniseră peste ei pe drum și cum îi izbăvise* Domnul din ele.

*Ps. 78.42; 81.7; 106.10; 107.2.

9. Ietro s-a bucurat pentru tot binele pe care-l făcuse Domnul lui Israel și pentru că-l izbăvise din mâna egiptenilor.

10. Și Ietro a zis: „Binecuvântat* să fie Domnul, care v-a izbăvit din mâna egiptenilor și din mâna lui faraon, El, care a izbăvit poporul din mâna egiptenilor! *Gen. 14.20. 2 Sam. 18.28. Luca 1.68.

11. Cunosc acum că Domnul este* mai mare decât toți dumnezeii; căci** în lucrul în care s-au purtat† cu trufie, El a fost mai presus de ei.“

*2 Cron. 2.5. Ps. 95.3; 97.9; 135.5. **Cap. 1.10,16,22; 5.2.7; 14.8,18. †1 Sam. 2.3. Neem. 9.10,16,29. Iov 40.11,12. Ps. 31.23; 119.21. Luca 1.51.

12. Ietro, socrul lui Moise, a adus lui Dumnezeu o ardere de tot și o jertfă de mâncare. Aaron și toți bătrânii lui Israel au venit și au luat parte la masă cu socrul lui Moise, înaintea* lui Dumnezeu. *Deut. 12.7. 1 Cron. 29.22. 1 Cor. 10.18,21,31.

Judecătorii

13. A doua zi, Moise s-a așezat să judece poporul; și poporul a stat înaintea lui de dimineața până seara.

14. Socrul lui Moise a văzut tot ce făcea el pentru popor, și a zis: „Ce faci tu acolo cu poporul acela? De ce stai singur, și tot poporul stă înaintea ta, de dimineața până seara?“

15. Moise a răspuns socrului său: „Poporul vine* la mine ca să ceară sfat lui Dumnezeu. *Lev. 24.12. Num. 15.34.

16. Când au vreo treabă*, vin la mine; eu judec între ei și fac cunoscut** poruncile lui Dumnezeu și legile Lui.“

*Cap. 23.7; 24.14. Deut. 17.8. 2 Sam. 15.3. Iov 31.13. Fapt. 18.15. 1 Cor. 6.1. **Lev. 24.15. Num. 15.35; 27.6 etc.; 36.6-9.

17. Socrul lui Moise i-a zis: „Ce faci tu nu este bine.

18. Te istovești singur și vei istovi și poporul acesta, care este cu tine; căci lucrul este mai presus de puterile tale și nu-l vei putea face* singur.

*Num. 11.14,17. Deut. 1.9,12.

19. Acum ascultă glasul meu; am să-ți dau un sfat, și Dumnezeu* va fi cu tine! Fii tălmăciul poporului** înaintea lui Dumnezeu și du† pricinile înaintea lui Dumnezeu.

*Cap. 3.12. **Cap. 4.16; 20.19. Deut. 5.5. †Num. 27.5.

20. Învață-i* poruncile și legile; și

arată-le calea** pe care trebuie s-o urmeze și ce† trebuie să facă.

*Deut. 4.1,5; 5.1; 6.1,2; 7.11. **Ps. 143.8. †Deut. 1.18.

21. Alege din tot poporul oameni* destoinici**, temători de Dumnezeu, oameni de încredere†, vrăjmași†† ai lăcomiei; pune-i peste popor drept căpetenii peste o mie, căpetenii peste o sută, căpetenii peste cincizeci și căpetenii peste zece.

*Vers. 25.

Deut. 1.15,16; 16.18. 2 Cron. 19.5-10. Fapt. 6.3. **Gen. 42.18. 2 Sam. 23.3. 2 Cron. 19.9. †Ezec. 18.8. ††Deut. 16.19.

22. Ei să judece poporul în tot timpul*; să aducă** înaintea ta toate pricinile însemnate, iar pricinile cele mai mici să le judece ei înșiși. În felul acesta îți vei ușura sarcina, căci† o vor purta și ei împreună cu tine.

*Vers. 26. **Vers. 26. Lev. 24.11. Num. 15.33; 27.2; 36.1. Deut. 1.17; 17.8. †Num. 11.17.

23. Dacă vei face lucrul acesta și dacă Dumnezeu îți va porunci așa, vei putea* face față lucrurilor, și tot poporul acesta va ajunge fericit la** locul lui.“

*Vers. 18. **Gen. 18.33; 30.25. Cap. 16.29. 2 Sam. 19.39.

24. Moise a ascultat sfatul socrului său și a făcut tot ce spusese el.

25. Moise* a ales oameni destoinici din tot Israelul și i-a pus căpetenii ale poporului, căpetenii peste o mie, căpetenii peste o sută, căpetenii peste cincizeci și căpetenii peste zece.

*Deut. 1.15. Fapt. 6.5.

26. Ei judecau* poporul în tot timpul; aduceau înaintea lui Moise pricinile** grele, iar toate pricinile mici le judecau ei înșiși.

*Vers. 22. **Iov 29.16.

27. Apoi Moise a trimis* pe socrul său în țara lui.

*Num. 10.29,30.

Pustiul și muntele Sinai

19. În luna a treia după ieșirea lor din țara Egiptului, copiii lui Israel au ajuns* în ziua aceea în pustiul Sinai.

*Num. 33.15.

2. După ce au plecat de la Refidim*, au ajuns în pustiul Sinai și au tăbărit în pustiul Israel a tăbărit acolo, în fața muntelui**.

*Cap. 17.1,8. **Cap. 3.1,12.

3. Moise* s-a suit la Dumnezeu. Și Domnul l-a chemat** de pe munte, zicând: „Așa să vorbești casei lui Iacov și să spui copiilor lui Israel:

*Cap. 20.21. Fapt. 7.38. **Cap. 3.4.

4. „Ați* văzut ce am făcut Egiptului și cum v-am purtat** pe aripi de vultur și v-am adus aici la Mine.

*Deut. 29.2. **Deut. 32.11. Isa. 63.9. Apoc. 12.14.

5. Acum*, dacă veți asculta glasul Meu și dacă veți păzi legământul Meu, veți fi ai Mei** dintre toate popoarele, căci tot pământul[†] este al Meu;

*Deut. 5.2. **Deut. 4.20; 7.6; 14.2,21; 26.18; 32.8,9. 1 Împ. 8.53. Ps. 135.4. Cânt. 8.12. Isa. 41.8; 43.1. Ier. 10.16. Mal. 3.17. Tit 2.14. †Cap. 9.29. Deut. 10.14. Iov 41.11. Ps. 24.1; 50.12. 1 Cor. 10.26,28.

6. Îmi veți fi o împărăție* de preoți și un neam sfânt**. Acestea sunt cuvintele pe care le vei spune copiilor lui Israel.“

*Deut. 33.2,3,4. 1 Pet. 2.5,9. Apoc. 1.6; 5.10; 20.6. **Lev. 20.24,26. Deut. 7.6; 26.19; 28.9. Isa. 62.12. 1 Cor. 3.17. 1 Tes. 5.27.

7. Moise a venit de a chemat pe bătrânii poporului și le-a pus înainte toate cuvintele acestea, cum îi poruncise Domnul.

8. Tot* poporul a răspuns: „Vom face tot ce a zis Domnul!“ Moise a spus Domnului cuvintele poporului.

*Cap. 24.3,7. Deut. 5.27; 26.17.

9. Și Domnul a zis lui Moise: „Iată, voi veni la tine într-un nor* gros, pentru ca** să audă poporul când îți vei vorbi și să aibă întotdeauna încredere[†] în tine.“ Moise a spus Domnului cuvintele poporului.

*Vers. 16. Cap. 20.21; 24.15,16. Deut. 4.11. Ps. 18.11,12; 97.2. Mat. 17.5. **Deut. 4.12,36. Ioan 12.29,30. †Cap. 14.31.

Pregătirea pentru primirea Legii

10. Și Domnul a zis lui Moise: „Du-te la popor, sfințește-i*, azi și mâine, și pune-i să-și spele** hainele.

*Lev. 11.44,45. Evr. 10.22. **Vers. 14. Gen. 35.2. Lev. 15.5.

11. Să fie gata pentru a treia zi; căci a treia zi Domnul Se* va coborî, în fața întregului popor, pe muntele Sinai.

*Cap. 34.35. Vers. 16,18. Deut. 33.2.

12. Să hotărăști poporului anumite margini de jur împrejur și să spui: „Să nu cumva să vă suiți pe munte sau să vă atingeți de poalele lui. Oricine se* va atinge de munte va fi pedepsit cu moartea.“

*Evr. 12.20.

13. Nici o mână să nu se atingă de el; ci pe oricine se va atinge să-l omoare cu pietre sau să-l străpungă cu săgeți: dobitoc sau om, nu va trăi.“ Când va suna trâmbița*, ei vor înainta spre munte.“

*Vers. 16,19.

14. Moise s-a coborât de pe munte la popor: a sfințit* poporul, și ei și-au spălat hainele.

*Vers. 10.

15. Și a zis poporului: „Fiți gata* în trei zile; să nu vă apropiați de vreo** femeie.“

*Vers. 11. **1 Sam. 21.4,5. Zah. 7.3. 1 Cor. 7.5.

16. A treia zi dimineța, au fost* tunete, fulgere și un nor** gros pe

munte; trâmbița răsună[†] cu putere, și tot poporul din tabără a fost^{††} apucat de spaimă.

*Ps. 77.18. Evr. 12.18,19. Apoc. 4.5; 8.5; 11.19. **Vers. 9. Cap. 40.34. 2 Cron. 5.14. †Apoc. 1.10; 4.1. ††Evr. 12.21.

17. Moise* a scos poporul din tabără, spre întâmpinarea lui Dumnezeu, și s-au așezat la poalele muntelui.

*Deut. 4.10.

18. Muntele* Sinai era tot numai fum, pentru că Domnul Se coborâse pe el în mijlocul focului**. Fumul[†] acesta se înălța ca fumul unui cuptor, și tot^{††} muntele se cutremura cu putere.

*Deut. 4.11; 33.2. Judc. 5.5. Ps. 68.7,8. Isa. 6.4. Hab. 3.3. **Cap. 3.2; 24.17. 2 Cron. 7.1-3. †Gen. 15.17. Ps. 144.5. Apoc. 15.8. ††Ps. 68.8; 77.18; 114.7. Ier. 4.24. Evr. 12.26.

19. Trâmbița răsună* tot mai puternic. Moise** vorbea, și Dumnezeu[†] îi răspundea cu glas tare.

*Vers. 13. **Evr. 12.21. †Neem. 9.13. Ps. 81.7.

20. Domnul S-a coborât pe muntele Sinai, și anume pe vârful muntelui. Domnul a chemat pe Moise pe vârful muntelui. Și Moise s-a suit sus.

21. Domnul a zis lui Moise: „Coboară-te și poruncește poporului cu tot dinadinsul să nu dea buzna spre Domnul, ca* să se uite, pentru ca nu cumva să piară un mare număr dintre ei.“

*Cap. 3.5. 1 Sam. 6.19.

22. Preoții, care se apropie de Domnul, să se sfințească* și ei, ca nu cumva să-i lovească** Domnul cu moartea.“

*Lev. 10.3. **2 Sam. 6.7,8.

23. Moise a zis Domnului: „Poporul nu va putea să se suie pe muntele Sinai, căci ne-ai oprit cu tot dinadinsul, zicând: „Hotărăște* anumite margini în jurul muntelui și sfințește-l.“

*Vers. 12. Ios. 3.4.

24. Domnul i-a zis: „Du-te, coboară-te și suie-te apoi iarăși cu Aaron; dar preoții și poporul să nu dea buzna să se suie la Domnul, ca nu cumva să-i lovească cu moartea.“

25. Moise s-a coborât la popor și i-a spus aceste lucruri.

Cele 10 porunci

20 1. Atunci Dumnezeu a rostit toate* aceste cuvinte și a zis:

*Deut. 5.22.

2. „Eu* sunt Domnul Dumnezeu tău care te-a scos** din țara Egiptului, din casa robiei.

*Lev. 26.1,13. Deut. 5.6. Ps. 81.10. Osea 13.4. **Cap. 13.3.

3. Să* nu ai alți dumnezei afară de Mine. *Deut. 5.7; 6.14. 2 Împ. 17.35. Ier. 25.6; 35.15.

4. Să* nu-ți faci chip cioplit, nici vreo înfățișare a lucrurilor care sunt sus în ceruri, sau jos pe pământ, sau în apele mai de jos decât pământul.

*Lev. 26.1. Deut. 4.16; 5.8; 27.15. Ps. 97.7.

5. Să nu* te închini înaintea lor și să nu le slujești; căci Eu, Domnul Dumnezeuul tău, sunt un Dumnezeu gelos**, care țe pedepesc nelegiuirea părinților în copii, până la al treilea și la al patrulea neam al celor ce Mă urăsc,

*Cap. 23.24. Ios. 23.7. 2 Împ. 17.35. Isa. 44.15,19. **Cap. 34.14. Deut. 4.24; 6.15. Ios. 24.19. Naum 1.2. †Cap. 34.7. Lev. 20.5; 26.39,40. Num. 14.18,33. 1 Împ. 21.29. Iov 5.4; 21.19. Ps. 79.8; 109.14. Isa. 14.20,21; 65.6,7. Ier. 2.9; 32.18.

6. Și Mă îndur* până la al miilea neam de cei ce Mă iubesc și păzesc poruncile Mele.

*Cap. 34.7. Deut. 7.9. Ps. 89.34. Rom. 11.28.

7. Să* nu iei în deșert Numele Domnului Dumnezeuului tău; căci Domnul** nu va lăsa nepedepsit pe cel ce va lua în deșert Numele Lui.

*Cap. 23.1. Lev. 19.12. Deut. 5.11. Ps. 15.4. Mat. 5.33. **Mica 6.11.

8. Adu-ți* aminte de ziua de odihnă, ca s-o sfințești.

*Cap. 31.13,14. Lev. 19.3,30; 26.2. Deut. 5.12.

9. Să lucrezi* șase zile și să-ți faci lucrul tău.

*Cap. 23.12; 31.15; 34.21. Lev. 23.3. Ezec. 20.12. Luca 13.14.

10. Dar ziua a* șaptea este ziua de odihnă închinată Domnului Dumnezeuului tău: să nu faci nici o lucrare în ea, nici tu, nici fiul tău, nici fiica ta, nici robul tău, nici roaba ta, nici vita ta, nici străinul** care este în casa ta.

*Gen. 2.2,3. Cap. 16.26; 31.15. **Neem. 13.16-19.

11. Căci în șase zile* a făcut Domnul cerurile, pământul și marea, și tot ce este în ele, iar în ziua a șaptea S-a odihnit: de aceea a binecuvântat Domnul ziua de odihnă și a sfințit-o.

*Gen. 2.2.

12. Cinstește* pe tatăl tău și pe mama ta, pentru ca să ți se lungească zilele în țara pe care ți-o dă Domnul Dumnezeuul tău.

*Cap. 23.26. Lev. 19.3. Deut. 5.16. Ier. 35.7,18,19. Mat. 15.4; 19.19. Marc. 7.10; 10.19. Luca 18.20. Efes. 6.2.

13. Să* nu ucizi.

*Deut. 5.17. Mat. 5.21. Rom. 13.9.

14. Să* nu precurvești.

*Deut. 5.18. Mat. 5.27.

15. Să* nu furi.

*Lev. 19.11. Deut. 5.19. Mat. 19.18. Rom. 13.9. 1 Tes. 4.6.

16. Să* nu mărturisești strâmb împotriva aproapelui tău.

*Cap. 23.1. Deut. 5.20; 19.16. Mat. 19.18.

17. Să* nu poftești casa aproapelui tău; să** nu poftești nevasta aproapelui tău, nici robul lui, nici roaba lui, nici

boul lui, nici măgarul lui, nici vreun alt lucru care este al aproapelui tău.

*Deut. 5.21. Mica 2.2. Hab. 2.9. Luca 12.15. Fapt. 20.33. Rom. 7.7; 13.9. Efes. 5.3,5. Evr. 13.5. **Iov 31.9. Prov. 6.29. Ier. 5.8. Mat. 5.28.

Spaima poporului – Legea altarului

18. Tot* poporul auzea** tunetele și sunetul trâmbiței și vedea flăcările muntelui care fumega. La priveliștea aceasta, poporul tremura și stătea în depărtare.

*Evr. 12.18. **Apoc. 1.10,12. †Cap. 19.18.

19. Ei au zis lui Moise: „Vorbește-ne* tu însuși și te vom asculta: dar să** nu ne mai vorbească Dumnezeu, ca să nu murim.“

*Deut. 5.27; 18.16. Gal. 3.19,20. Evr. 12.19. **Deut. 5.25.

20. Moise a zis poporului: „Nu vă* înspăimântați; căci** Dumnezeu a venit tocmai ca să vă pună la încercare și ca să aveți frica Lui înaintea ochilor voștri, pentru ca să nu păcătuiți.“

*1 Sam. 12.20. Isa. 41.10,13. **Gen. 22.1. Deut. 13.3. †Deut. 4.10; 6.2; 10.12; 17.13,19; 19.20; 28.58. Prov. 3.7; 16.6. Isa. 8.13.

21. Poporul stătea în depărtare; iar Moise s-a apropiat de norul* în care era Dumnezeu.

*Cap. 19.16. Deut. 5.5. 1 Împ. 8.12.

22. Domnul a zis lui Moise: „Așa să vorbești copiilor lui Israel: „Ați văzut că v-am vorbit din* ceruri.

*Deut. 4.36. Neem. 9.13.

23. Să nu faceți dumnezei de argint și dumnezei de aur, ca să-i puneți alături* de Mine; să nu vă faceți alți dumnezei.

*Cap. 32.1,2,4. 1 Sam. 5.4,5. 2 Împ. 17.33. Ezec. 20.39; 43.8. Dan. 5.4,23. Țef. 1.5. 2 Cor. 6.14,15,16.

24. Să-Mi ridici un altar de pământ, pe care să-ți aduci arderile de tot și jertfele de mulțumire, oile* și boii. În orice** loc în care Îmi voi aduce aminte de Numele Meu, voi veni la tine și te voi binecuvânta.

*Lev. 1.2. **Deut. 12.5,11,21; 14.23; 16.6,11; 26.2. 1 Împ. 8.43; 9.3. 2 Cron. 6.6; 7.16; 12.13. Ezra 6.12. Neem. 1.9. Ps. 74.7. Ier. 7.10,12. †Gen. 12.2. Deut. 7.13.

25. Dacă-Mi* vei ridica un altar de piatră, să nu-l zidești din pietre cioplite; căci cum îți vei pune dalta în piatră, o vei pângări.

*Deut. 27.5. Ios. 8.31.

26. Să nu te sui la altarul Meu pe trepte, ca să nu ți se descopere goliciunea înaintea lui.“

Despre slobozenie și viață

21.1. „Iată legile pe care le vei* pune înaintea lor.

*Cap. 24.3,4. Deut. 4.14; 6.1.

2. Dacă* vei cumpăra un rob evreu, să slujească șase ani ca rob; dar în

al șaptelea să iasă slobod, fără să plătească nimic ca despăgubire.

*Lev. 25.39-41. Deut. 15.12. Ier. 34.14.

3. Dacă a intrat singur, să iasă singur; dacă era însurat, să iasă și nevasta sa împreună cu el.

4. Dacă stăpânul lui i-a dat o nevastă, și a avut fii și fiice cu ea, nevasta și copiii să fie ai stăpânului lui, iar el să iasă singur.

5. Dacă robul* va zice: „Eu iubesc pe stăpânul meu, pe nevasta mea și copiii mei, și nu vreau să ies slobod“,

*Deut. 15.16,17.

6. atunci stăpânul lui să-l ducă înaintea* lui Dumnezeu, să-l apropie de ușă sau de stâlpul ușii, și stăpânul lui să-i** găurească urechea cu o sulă, și robul să rămână pentru todeauna în slujba lui.

*Cap. 12.12; 22.8,28. **Ps. 40.6.

7. Dacă un om își va* vinde fata ca roabă, ea să nu iasă cum** ies robii.

*Neem. 5.5. **Vers. 2,3.

8. Dacă nu va plăcea stăpânului ei, care o luase de nevastă, el să-i înlesnească răscumpărarea; dar nu va avea dreptul s-o vândă unor străini, dacă nu-și va ține cuvântul.

9. Dacă o dă de nevastă fiului său, să se poarte cu ea după dreptul fiicelor.

10. Dacă-i va lua o altă nevastă, nu va scădea nimic pentru cea dintâi din hrană, din îmbrăcăminte și din dreptul* ei de soție.

*1 Cor. 7.5.

11. Dacă nu-i face aceste trei lucruri, ea va putea ieși, fără nici o despăgubire, fără să dea bani.

Legi în privința uciderii

12. Cine va lovi* pe altul cu o lovitură de moarte să fie pedepsit cu moartea.

*Gen. 9.6. Lev. 24.17. Num. 35.30,31. Mat. 26.52.

13. Dacă nu* i-a întins lațuri și dacă Dumnezeu l-a făcut** să-i cadă în mână, îți voi ține hotărâri un loc unde va putea să fugă.

*Num. 35.22. Deut. 19.4,5.

**1 Sam. 24.4,10,18. †Num. 35.11. Deut. 19.3. Ios. 20.2.

14. Dar dacă lucrează* cineva cu răutate împotriva aproapelui său, folosindu-se de viclenie ca să-l omoare, chiar și de la** altarul Meu să-l smulgi, ca să fie omorât.

*Num. 15.30; 35.20. Deut. 19.11,12. Evr. 10.26.

**1 Împ. 2.28-34. 2 Împ. 11.15.

Necinstirea părinților

15. Cine va lovi pe tatăl său sau pe mama sa să fie pedepsit cu moartea.

16. Cine* va fura un om și-l va**

vinde sau îl va ține în mâinile ț lui să fie pedepsit cu moartea.

*Deut. 24.7. **Gen. 37.28. †Cap. 22.4.

17. Cine* va blestema pe tatăl său sau pe mama sa, să fie pedepsit cu moartea.

*Lev. 20.9. Prov. 20.20. Mat. 15.4. Marc. 7.10.

Legi privitoare la vătămarea trupului

18. Dacă se vor certa doi oameni, și unul din ei va lovi pe celălalt cu o piatră sau cu pumnul, fără să-i pricinuiască moartea, dar silindu-l să stea în pat,

19. cel ce l-a lovit să nu fie pedepsit, dacă celălalt se va scula și se va plimba afară, sprijinit pe un toiag*. Numai să-l despăgubească pentru încetarea lucrului lui și să-l îngrijească până la vindecare.

*2 Sam. 3.29.

20. Dacă un om va lovi cu bățul pe robul său, fie bărbat, fie femeie, și robul moare sub mâna lui, stăpânul să fie pedepsit.

21. Dar dacă mai trăiește o zi sau două, stăpânul să nu fie pedepsit; căci este argintul* lui.

*Lev. 25.45,46.

22. Dacă se ceartă doi oameni și lovesc pe o femeie însărcinată și o fac doar să nască înainte de vreme, fără altă nenorocire, să fie pedepsiți cu o gloabă*, pusă de bărbatul femeii, și pe care o vor plăti după hotărârea judecătorilor.

*Vers. 30. Deut. 22.18,19.

23. Dar dacă se întâmplă o nenorocire, vei da viață pentru viață,

24. ochi* pentru ochi, dinte pentru dinte, mână pentru mână, picior pentru picior,

*Lev. 24.20. Deut. 19.21. Mat. 5.38.

25. arsură pentru arsură, rană pentru rană, vânătaie pentru vânătaie.

26. Dacă un om lovește ochiul robului său, fie bărbat, fie femeie, și-l face să-și piardă ochiul, să-i dea drumul, ca despăgubire pentru ochiul lui.

27. Și dacă face să cadă un dinte robului său, fie bărbat, fie femeie, ca despăgubire pentru dintele lui, să-i dea drumul.

28. Dacă un bou va împunge și va omorî pe un bărbat sau pe o femeie*, boul să fie ucis cu pietre, carnea să nu i se mănânce, iar stăpânul bouului să nu fie pedepsit.

*Gen. 9.5.

29. Dar dacă boul avea obicei mai înainte să împungă, și stăpânul fusese înștiințat de lucrul acesta, și nu l-a închis, boul să fie ucis cu pietre, dacă va ucide un bărbat sau o femeie, și stăpânul lui să fie pedepsit cu moartea.

30. Dacă i se pune stăpânului un preț pentru răscumpărarea* vieții lui, va plăti tot ce i se va cere.

*Vers. 22. Num. 35.31.

31. Când boul va împunge pe un băiat sau pe o fată, i se va face după legea aceasta;

32. dar dacă boul împunge pe un rob, fie bărbat, fie femeie, să se dea trei* sicli de argint stăpânului robului, și boul** să fie ucis cu pietre.

*Zah. 11.12,13. Mat. 26.15. Filip. 2.7. **Vers. 28.

33. Dacă un om descoperă o groapă, sau dacă un om sapă o groapă și n-o acoperă, și cade în ea un bou sau un măgar,

34. stăpânul gropii să plătească stăpânului lor prețul vitei în argint, iar vita moartă să fie a lui.

35. Dacă boul unui om împunge boul unui alt om, și boul acesta moare, vor vinde boul cel viu și prețul lui îl vor împărți; vor împărți și boul mort.

36. Dar dacă se știa că boul avea obicei mai înainte să împungă, și stăpânul lui nu l-a închis, stăpânul acesta să dea bou pentru bou, iar boul cel mort să-l ia el.

Legi privitoare la avere

22 1. Dacă un om fură un bou sau o oaie, și-l taie sau îl vinde, să dea cinci boi pentru bou furat și patru* oi pentru oaia furată.

*2 Sam. 12.6. Prov. 6.31. Luca 19.8.

2. Dacă hoțul este prins spărgând* și e lovit, și moare, cel ce l-a lovit nu** va fi vinovat de omor față de el;

*Mat. 24.43. **Num. 35.27.

3. dar dacă a răsarit soarele, va fi vinovat de omor față de el. Hoțul trebuie să dea înapoi ce este dator să dea; dacă n-are nimic, să fie vândut* rob, ca despăgubire pentru furtul lui;

*Cap. 21.2.

4. dacă ceea ce a furat, fie bou, fie măgar, sau oaie, se găsește încă viu* în mâinile lui, să dea îndoit** înapoi.

*Cap. 21.16. **Vers. 1,7. Prov. 6.31.

5. Dacă cineva face stricăciune într-un ogor sau într-o vie și își lasă vita să pască pe ogorul altuia, să dea ca despăgubire cel mai bun rod din ogorul și via lui.

6. Dacă izbucnește un foc și întârnește mărăcini în cale și arde grâul în snopi sau în picioare, sau câmpul, cel ce a pus foc să fie silit să dea o despăgubire deplină.

7. Dacă un om dă altuia bani sau unelte spre păstrare și le fură cineva din casa acestuia din urmă, hoțul* trebuie să întoarcă îndoit, dacă va fi găsit.

*Vers. 4.

8. Dacă hoțul nu se găsește, stăpânul casei să se înfățișeze* înaintea lui Dumnezeu, ca să spună că n-a pus mâna pe avutul aproapelui său.

*Vers. 28. Cap. 21.6.

9. În orice pricină de înșelăciune cu privire la un bou, un măgar, o oaie, o haină, sau un lucru pierdut, despre care se va zice: „Uite-ll!“ – pricina* amânduror părților să meargă până la Dumnezeu; acela, pe care-l va osândi Dumnezeu, trebuie să întoarcă îndoit aproapelui său.

*Deut. 25.1. 2 Cron. 19.10.

10. Dacă un om dă altuia un măgar, un bou, o oaie, sau un dobitoc oarecare, să i-l păstreze, și dobitocul moare, își strică un mădular, sau e luat cu sila de la el, fără să fi văzut cineva,

11. să se facă un jurământ* în Numele Domnului între cele două părți; și cel ce a păstrat dobitocul va mărturisi că n-a pus mâna pe avutul aproapelui său; stăpânul dobitocului va primi jurământul acesta, și celălalt nu va fi dator să i-l înlocuiască.

*Evr. 6.16.

12. Dar dacă dobitocul a fost furat* de la el, va fi dator față de stăpânul lui să i-l înlocuiască.

*Gen. 31.39.

13. Dacă dobitocul a fost sfâșiat de fiare sălbatice, îl va aduce ca dovadă și nu va fi dator să-i înlocuiască dobitocul sfâșiat.

14. Dacă un om împrumută altuia o vită, și vita își strică un mădular sau moare în lipsa stăpânului ei, va trebui s-o plătească.

15. Dacă stăpânul e de față, nu i-o va plăti. Dacă vita a fost dată cu chirie, prețul chiriei va fi de ajuns.

Necinstirea unei fete

16. Dacă* un om înșală pe o fată nelogodită și se culcă cu ea, îi va plăti zestrea și o va lua de nevastă.

*Deut. 22.28,29.

17. Dacă tatăl nu vrea să i-o dea, el va plăti în argint prețul zestrei* convenite fetelor.

*Gen. 34.12. Deut. 22.29. 1 Sam. 18.25.

18. Pe vrăjitoare* să n-o lași să trăiască.

*Lev. 19.26,31; 20.27. Deut. 18.10,11. 1 Sam. 28.3,9.

19. Oricine* se culcă cu un dobitoc să fie pedepsit cu moartea.

*Lev. 18.23; 20.15.

20. Cine* aduce jertfe altor dumnezei decât Domnului singur să fie nimicite cu desăvârșire.

*Num. 25.2,7,8. Deut. 13.1,2,5,6,9,13-15; 17.2,3,5.

Legi privitoare la asuprirea celor săraci

21. Să nu chinuiești pe străin* și să nu-l asuprești, căci și voi ați fost străini în țara Egiptului.

*Cap. 23.9. Lev. 19.33; 25.35. Deut. 10.19. Ier. 7.6. Zah. 7.10. Mal. 3.5.

22. Să nu asuprești pe văduvă*, nici pe orfan.

*Deut. 10.18; 24.17; 27.19.

Ps. 94.6. Isa. 1.17,23; 10.2. Ezec. 22.7. Zah. 7.10. Iac. 1.27.

23. Dacă-i asuprești, și ei strigă* la Mine după ajutor, Eu le voi** auzi strigătele;

*Deut. 15.9; 24.15. Iov 35.9. Luca 18.7.

**Vers. 27. Iov 34.28. Ps. 18.6; 145.19. Iac. 5.4.

24. mânia* Mea se va aprinde și vă voi nimici cu sabia; nevestele voastre** vor rămâne văduve, și copiii voștri vor rămâne orfani.

*Iov 31.23. Ps. 69.24. **Ps. 109.9. Plân. 5.3.

25. Dacă* împruți bani vreunuia din poporul Meu, săracului care este cu tine, să nu fii față de el ca un cămătar și să nu ceri camătă de la el.

*Lev. 25.35-37. Deut. 23.19,20. Neem. 5.7. Ps. 15.5. Ezec. 18.8,17.

26. Dacă iei* zălog haina aproapelui tău, să i-o dai înapoi înainte de apusul soarelui;

*Deut. 24.6,10,13,17. Iov 22.6; 24.3,9.

Prov. 20.16; 22.27. Ezec. 18.7,16. Amos 2.8.

27. căci este singura lui învelitoare, este haina cu care își învelește trupul: cu ce are să se culce? Dacă strigă* spre Mine după ajutor, Eu îl voi auzi, căci Eu** sunt milostiv.

*Vers. 23. **Cap. 34.6. 2 Cron. 30.9. Ps. 86.15.

Întâii născuți

28. Să nu hulești pe Dumnezeu* și să nu blestemi pe mai marele popoului tău.

*Ecl. 10.20. Fapt. 23.5. Iuda 8.

29. Să nu pregeți să-Mi aduci pârga* secerișului tău și a culesului viei tale. Să-Mi dai pe întâiul născut** din fiii tăi.

*Cap. 23.16,19. Prov. 3.9. **Cap. 13.2,12; 34.19.

30. Să-Mi dai* și întâiul născut al vacii tale și al oii tale; să rămână șapte** zile cu mama sa, iar în ziua a opta să-Mi-l aduci.

*Deut. 15.19. **Lev. 22.27.

31. Să-Mi fiți niște oameni sfinți*. Să nu** mâncați carne sfâșiată de fiare pe câmp, ci s-o aruncați la câini.

*Cap. 19.6. Lev. 19.2. Deut. 14.21. **Lev. 22.8. Ezec. 4.14; 44.31.

Legi privitoare la dreptate

23. 1. Să nu răspândești zvonuri* neadevărate**. Să nu te unești cu cel rău, ca să faci o mărturisire mincinoasă pentru el.

*Vers. 7. Lev. 19.16. 2 Sam. 19.27. Ps. 15.3; 101.5. Prov. 10.18. **Cap. 20.16. Deut. 19.16-18. 1 Împ. 21.10,13. Ps. 35.11. Prov. 19.5,9,28; 24.28. Mat. 26.59-61. Fapt. 6.11,13.

2. Să* nu te iei după mulțime ca să faci rău; și la judecată** să nu mărturisești trecând de partea celor mulți, ca să abatei dreptatea.

*Gen. 7.1; 19.4,7. Cap. 32.1,2. Ios. 24.15. 1 Sam. 15.9. 1 Împ. 19.10. Iov 31.34. Prov. 1.10,11,15; 4.14. Mat. 27.24,26. Marc. 15.15. Luca 23.23. Fapt. 24.27; 25.9. **Vers. 6,7. Lev. 19.15. Deut. 1.17. Ps. 72.2.

3. Să nu pârținești pe sărac la judecată.

4. Dacă* întâlnești boul vrăjmașului tău sau măgarul lui rățăcit, să i-l aduci acasă.

*Deut. 22.1. Iov 31.29. Prov. 24.17; 25.21. Mat. 5.44. Rom. 12.20. 1 Tes. 5.15.

5. Dacă vezi* măgarul vrăjmașului tău căzut sub povara lui, să nu treci pe lângă el, ci să-i ajuți să ia povara de pe măgar.

*Deut. 22.4.

6. La judecată, să nu te atingi de dreptul* săracului.

*Vers. 2. Deut. 27.19. Iov 31.13,21. Ecl. 5.8. Isa. 10.1,2. Ier. 5.28; 7.6. Amos 5.12. Mal. 3.5.

7. Ferește-te de o învinuire* nedreaptă și să nu omori pe cel nevinovat** și pe cel drept; căci nu voi iertaț pe cel vinovat.

*Vers. 1. Lev. 19.11. Luca 3.14. Efes. 4.25. **Deut. 27.25. Ps. 94.21. Prov. 17.15,26. Ier. 7.6. Mat. 27.4. †Cap. 34.7. Rom. 1.18.

8. Să nu primești* daruri; căci darurile orbesc pe cei ce au ochii deschși și sucesc hotărârile celor drepti.

*Deut. 16.19. 1 Sam. 8.3; 12.3. 2 Cron. 19.7. Ps. 26.10. Prov. 15.27; 17.8,23; 29.4. Isa. 1.23; 5.23; 33.15. Ezec. 22.12. Amos 5.12. Fapt. 24.26.

9. Să nu asuprești pe străin*; știți ce simte străinul, căci și voi ați fost străini în țara Egiptului.

*Cap. 22.21. Deut. 10.19; 24.14,17; 27.19. Ps. 94.6. Ezec. 22.7. Mal. 3.5.

Dragostea de aproapele

10. Timp de șase* ani să semeni pământul și să-i strângi rodul.*Lev. 25.3,4.

11. Dar în al șaptelea, să-i dai răgaz și să-l lași să se odihnească; din rodul lui să mănânce săracii popoului tău, iar ce va mai rămâne, să mănânce fiarele de pe câmp.

Tot așa să faci cu via și măslinii tăi.

12. Timp de șase* zile, să-ți faci lucrul. Dar în ziua a șaptea să te odihnești, pentru ca boul și măgarul tău să aibă odihnă, pentru ca fiul roabei tale și

străinul să aibă răgaz și să răsuflă.

*Cap. 20.8,9. Deut. 5.13. Luca 13.14.

13. Să păziți* tot ce v-am spus și să nu roștiți numele** altor dumnezei: numele lor să nu se audă ieșind din gura voastră.

*Deut. 4.9. Ios. 22.5. Ps. 39.1. Efes. 5.15. 1 Tim. 4.16. **Num. 32.38. Deut. 12.3. Ios. 23.7. Ps. 16.4. Osea 2.17. Zah. 13.2.

Păzirea sărbătorilor

14. De trei* ori pe an, să prăznuiești sărbători în cinstea Mea.

*Cap. 34.23. Lev. 23.4. Deut. 16.16.

15. Să ții sărbătoarea* Azimelor; timp de șapte zile, la vremea hotărâtă, în luna spicelor, să mănânci azime, cum ți-am poruncit; căci în luna aceasta ai ieșit din Egipt; și să nu** vii cu mâinile goale înaintea Mea.

*Cap. 12.15; 13.6; 34.18. Lev. 23.6. Deut. 16.8. **Cap. 34.20. Deut. 16.16.

16. Să ții sărbătoarea* scerșului, a celor dintâi roade din munca ta, din ceea ce vei semăna pe câmp; și să ții sărbătoarea strănerii** roadelor, la sfârșitul anului, când vei strânge de pe câmp rodul muncii tale.

*Cap. 34.22. Lev. 23.10. Deut. 16.13.

17. De trei ori* pe an toată partea bărbătească să se înfățișeze înaintea Domnului Dumnezeu.

18. Să n-aduci cu pâine* dospită sângele jertfei Mele; și grăsimea praznicului Meu să nu rămână toată noaptea până dimineața.

*Cap. 12.8; 34.25. Lev. 2.11. Deut. 16.4.

19. Să aduci în Casa Domnului Dumnezeului tău pârga* celor dintâi roade ale pământului.

Să** nu fierbi un ied în laptele mamei lui.

*Cap. 22.29; 34.26. Lev. 23.10,17. Num. 18.12,13. Deut. 26.10. Neem. 10.35. **Cap. 34.26. Deut. 14.21.

Dumnezeu izgonește pe canaaniți

20. Iată*, Eu trimit un Înger înaintea ta, ca să te ocrotească pe drum și să te ducă în locul pe care l-am pregătit.

*Cap. 14.19; 32.34; 33.2,14. Num. 20.16. Ios. 5.13; 6.2. Ps. 91.11. Isa. 63.9.

21. Fii cu ochii în patru înaintea Lui și ascultă glasul Lui; să nu te împotrivești* Lui, pentru că nu vâ va** ierta păcatele, căci Numele† Meu este în El.

*Num. 14.11. Ps. 78.40,56. Efes. 4.30. Evr. 3.10,16. **Cap. 32.34. Num. 14.35. Deut. 18.19. Ios. 24.19. Ier. 5.7. Evr. 3.11. 1 Ioan 5.16. †Isa. 9.6. Ier. 23.6. Ioan 10.30,38.

22. Dar dacă vei asculta glasul Lui și dacă vei face tot ce-ți voi spune, Eu

voi fi vrăjmașul* vrăjmașilor tăi și potrivnicul potrivnicilor tăi.

*Gen. 12.3. Deut. 30.7. Ier. 30.20.

23. Îngerul* Meu va merge înaintea ta și te va** duce la amoriți, hetiti, fereziți, canaaniți, heviți și iebusiți, și-i voi nimici.

*Vers. 20. Cap. 33.2. **Ios. 24.8,11.

24. Să nu* te închini înaintea dumnezeilor lor și să nu le slujești; să nu te iei** după popoarele acestea, în purtarea lor, ci să le† nimicești cu desăvârșire și să le dărâmi capițile.

*Cap. 20.5. **Lev. 18.3. Deut. 12.30,31. †Cap. 34.13. Num. 33.52. Deut. 7.5,25; 12.3.

25. Voi să slujiți* Domnului Dumnezeului vostru, și El vă va binecuvânta** pâinea și apele, și voi† îndepărta boala din mijlocul tău.

*Deut. 6.13; 10.12,20; 11.13,14; 13.4. Ios. 22.5; 24.14,15,21,24. 1 Sam. 7.3; 12.20,24. Mat. 4.10. **Deut. 7.13; 28.5.8. †Cap. 15.26. Deut. 7.15.

26. Nu* va fi în țara ta nici femeie care să-și lepede copilul, nici femeie stearpă. Numărul zilelor tale îl voi face să fie** deplin.

*Deut. 7.14; 28.4. Iov 21.10. Mal. 3.10,11. **Gen. 25.8; 35.29. 1 Cron. 23.1. Iov 5.26; 42.17. Ps. 55.23; 90.10.

27. Voi trimite groaza* Mea înaintea ta, voi pune pe** fugă pe toate popoarele la care vei ajunge și voi face ca toți vrăjmașii tăi să dea dosul înaintea ta.

*Gen. 35.5. Cap. 15.14,16. Deut. 2.25; 11.25. Ios. 2.9,11. 1 Sam. 14.15. 2 Cron. 14.14. **Deut. 7.23.

28. Voi trimite* viespii bondărești înaintea ta și vor izgoni dinaintea ta pe heviți, canaaniți și hetiti.

*Deut. 7.20. Ios. 24.12.

29. Nu-i* voi izgoni într-un singur an dinaintea ta, pentru că țara să n-ajungă un pustiu și să nu se înnulească împotriva ta fiarele de pe câmp.

*Deut. 7.22.

30. Ci le voi izgoni încetul cu încetul dinaintea ta, până vei crește la număr și vei putea să intri în stăpânirea țării.

31. Îți voi întinde* hotarele de la Marea Roșie până la marea filistenilor, și de la pustiu până la Râu (*Eufrat*). Căci voi** da în mâinile voastre pe locuitorii țării și-i vei izgoni dinaintea ta.

*Gen. 15.18. Num. 34.3. Deut. 11.24. Ios. 1.4. 1 Imp. 4.21,24. Ps. 72.8. **Ios. 21.44. Judc. 1.4; 11.21.

32. Să* nu faci legământ cu ei, nici cu dumnezeii lor.

*Cap. 34.12,15. Deut. 7.2.

33. Ei să nu locuiască în țara ta, ca să nu te faciă să păcătuiești împotriva Mea; căci atunci ai sluji dumnezeilor lor, și aceasta ar fi o* cursă pentru tine.

*Cap. 34.12. Deut. 7.16; 12.30. Ios. 23.13. Judc. 2.3. 1 Sam. 18.21. Ps. 106.36.

Moise pe muntele Sinai

24 1. Dumnezeu a zis lui Moise: „Suie-te la Domnul, tu și Aaron, Nadab* și Abihu, și** șaptezeci de bătrâni ai lui Israel, și să vă închinați de departe, aruncându-vă cu fața la pământ. *Cap. 1.5; 28.1. Lev. 10.1,2. Num. 11.16.

2. Numai Moise să se apropie* de Domnul; ceilalți să nu se apropie și poporul să nu se suie cu el. **Vers. 13,15,18.

3. Moise a venit și a spus poporului toate cuvintele Domnului și toate legile. Tot poporul a răspuns într-un glas: „Vom face tot* ce a zis Domnul.“ *Vers. 7. Cap. 19.8. Deut. 5.27. Gal. 3.19,20.

4. Moise a* scris toate cuvintele Domnului. Apoi s-a sculat dis-de-diminează, a zidit un altar la poalele muntelui și a ridicat douăsprezece pietre** pentru cele douăsprezece seminții ale lui Israel. *Deut. 31.9. **Gen. 28.18; 31.45.

5. A trimis pe niște tineri dintre copiii lui Israel să aducă Domnului arderi de tot și să înjunghie tauri ca jertfe de mulțumire.

6. Moise a luat jumătate* din sânge și l-a pus în străchini, iar cealaltă jumătate a stropit-o pe altar. *Evr. 9.18.

7. A luat* cartea legământului și a citit-o în fața poporului. Ei au zis: „Vom face și vom asculta tot** ce a zis Domnul.“ *Evr. 9.19. **Vers. 3.

8. Moise a luat sângele și a stropit poporul, zicând: „Iată* sângele legământului pe care l-a făcut Domnul cu voi pe temeiul tuturor acestor cuvinte.“ *Evr. 9.20; 13.20. 1 Pet. 1.2.

Vederea lui Dumnezeu

9. Moise* s-a suit împreună cu Aaron, Nadab și Abihu, și cu șaptezeci de bătrâni ai lui Israel. *Vers. 1.

10. Ei au* văzut pe Dumnezeul lui Israel; sub picioarele Lui era un fel de lucrare de safir** străveziu, întocmaiț ca cerul în curăția lui. *Gen. 32.30. Cap. 3.6; 33.20,23. Judc. 13.22. Isa. 6.1,5. Ioan 1.18. 1 Tim. 6.16. 1 Ioan 4.12. **Ezec. 1.26; 10.1. Apoc. 4.3. †Mat. 17.2.

11. El nu Și-a întins* mâna împotriva aleșilor copiilor lui Israel. Ei au** văzut pe Dumnezeu, și totuși auț mâncat și au băut. *Cap. 19.21. **Gen. 16.13; 32.30. Vers. 10. Cap. 33.20. Deut. 4.33. Judc. 13.22. †Gen. 31.54. Cap. 18.12. 1 Cor. 10.18.

Moise se suie iarăși pe munte

12. Domnul a zis lui Moise: „Suie-te* la Mine pe munte și rămâi acolo.

Eu îți voi da niște table** de piatră cu Legea și poruncile pe care le-am scris pentru învățătura lor.“

*Vers. 2,15,18. **Cap. 31.18; 32.15,16. Deut. 5.22.

13. Moise s-a sculat, împreună cu Iosua, care-i* slujea: și Moise s-a** suit pe muntele lui Dumnezeu. *Cap. 32.17; 33.11. **Vers. 2.

14. El a zis bătrânilor: „Așteptați-ne aici, până ne vom întoarce la voi. Iată, Aaron și Hur vor rămâne cu voi; dacă va avea cineva vreo neînțelegere, să meargă la ei.“

15. Moise s-a suit pe munte, și norul* a acoperit muntele. *Cap. 19.9,16. Mat. 17.5.

16. Slava* Domnului s-a așezat pe muntele Sinai, și norul l-a acoperit timp de șase zile. În ziua a șaptea, Domnul a chemat pe Moise din mijlocul norului. *Cap. 16.10. Num. 14.10.

17. Înfățișarea slavei Domnului era ca un foc* mistuitor pe vârful muntelui, înaintea copiilor lui Israel. *Cap. 3.2; 19.18. Deut. 4.36. Evr. 12.18,29.

18. Moise a intrat în mijlocul norului și s-a suit pe munte. Moise* a rămas pe munte patruzeci de zile și patruzeci de nopți. *Cap. 34.28. Deut. 9.9.

Porunci pentru facerea Cortului

25 1. Domnul a vorbit lui Moise și a zis:

2. „Vorbește copiilor lui Israel să-Mi aducă un dar; să-l primiți pentru Mine de la orice* om care-l va da cu tragere de inimă. *Cap. 35.5,21. 1 Cron. 29.3,5,9,14. Ezra 2.68; 3.5; 7.16. Neem. 11.2. 2 Cor. 8.12; 9.7.

3. Iată ce veți primi de la ei ca dar: aur, argint și aramă;

4. materii vopsite în albastru, purpuriu, cărmâziu, pânză de in subțire și păr de capră;

5. piei de berbeci vopsite în roșu și piei de vițel de mare; lemn de salcâm;

6. untdelemn* pentru sfeșnic, mirodennii** pentru untdelemnul ungerii și pentru tămâiaț mirositoare;

*Cap. 27.20. **Cap. 30.23. †Cap. 30.34.

7. pietre de onix și alte pietre pentru efod* (umerar) și pieptar**.

*Cap. 28.4,6. **Cap. 28.15.

8. Să-Mi faci un* Locaș Sfânt, și Eu voi** locui în mijlocul lor.

*Cap. 36.1,3,4. Lev. 4.6; 10.4; 21.12. Evr. 9.1,2. **Cap. 29.45. 1 Imp. 6.13. 2 Cor. 6.16. Evr. 3.6. Apoc. 21.3.

9. Să faceți Cortul și toate vasele lui după* chipul pe care ți-l voi arăta.“

*Vers. 40.

Chivotul și capacul ispășirii

10. Să faci* un chivot de lemn de salcâm; lungimea lui să fie de doi coți și jumătate, lățimea de un cot și jumătate, și înălțimea de un cot și jumătate.

*Cap. 37.1. Deut. 10.3. Evr. 9.4.

11. Să-l poleiești cu aur curat, să-l poleiești pe dinăuntru și pe din afară, și să-i faci un chenar de aur de jur împrejur.

12. Să torni pentru el patru verigi de aur și să le pui la cele patru colțuri ale lui: două verigi de o parte și două verigi de cealaltă parte.

13. Să faci niște drugii de lemn de salcâm și să-i poleiești cu aur.

14. Să vâri drugii în verigile de pe laturile chivotului, ca să slujească la ducerea chivotului;

15. drugii* vor rămâne în verigile chivotului și nu vor fi scoși din ele.

*1 Împ. 8.8.

16. Să pui în chivot mărturia* pe care ți-o voi da.

*Cap. 16.34; 31.18.

Deut. 10.2,5; 31.26. 1 Împ. 8.9. 2 Împ. 11.12. Evr. 9.4.

17. Să faci un* capac al ispășirii de aur curat; lungimea lui să fie de doi coți și jumătate, și lățimea lui de un cot și jumătate.

*Cap. 37.6. Rom. 3.25. Evr. 9.5.

18. Să faci doi heruvimi de aur, să-i faci de aur bătut, la cele două capete ale capacului ispășirii;

19. să faci un heruvim la un capăt și un heruvim la celălalt capăt; să faceți heruvimii aceștia ieșind din capacul ispășirii la cele două capete ale lui.

20. Heruvimii* să fie cu aripile întinse pe deasupra, acoperind cu aripile lor capacul ispășirii, și cu fețele întoarse una spre alta; heruvimii să aibă fața întoarsă spre capacul ispășirii.

*1 Împ. 8.7. 1 Cron. 28.18. Evr. 9.5.

21. Să pui capacul* ispășirii pe chivot**, și în chivot să pui mărturia pe care ți-o voi da.

*Cap. 26.34. **Vers. 16.

22. Acolo* Mă voi întâlni cu tine; și de la înălțimea capacului ispășirii, dintre** cei doi heruvimi așezați pe chivotul mărturiei, îți voi da toate poruncile Mele pentru copiii lui Israel.

*Cap. 29.42,43; 30.6,36. Lev. 16.2. Num. 17.4. **Num. 7.89. 1 Sam. 4.4. 2 Sam. 6.2. 2 Împ. 19.15. Ps. 80.1; 90.1. Isa. 37.16.

Masa cu pâinile pentru punerea înaintea

23. Să faci* o masă de lemn de salcâm; lungimea ei să fie de doi coți,

lățimea de un cot, și înălțimea de un cot și jumătate.

*Cap. 37.10. 1 Împ. 7.48. 2 Cron. 4.8. Evr. 9.2.

24. S-o poleiești cu aur curat și să-i faci un chenar de aur de jur împrejur.

25. Să-i faci împrejur un pervaz de un lat de mână; peste el să pui un chenar de aur de jur împrejur.

26. Să faci pentru masă patru verigi de aur și să pui verigile în cele patru colțuri, care vor fi la cele patru picioare ale ei.

27. Verigile să fie lângă pervaz, și în ele se vor vâri drugii, ca să ducă masa.

28. Drugii să-i faci din lemn de salcâm și să-i acoperi cu aur; și ei vor sluji la ducerea mesei.

29. Să-i faci* farfurii, cățui, potire și cești, ca să slujească la jertfele de băutură: să le faci de aur curat.

*Cap. 37.16. Num. 4.7.

30. Să pui* pe masă pâinile pentru punerea înaintea, ca să fie necurmat înaintea Mea.

*Lev. 24.5,6.

Sfeșnicul

31. Să faci* un sfeșnic de aur curat; sfeșnicul acesta să fie făcut de aur bătut: piciorul, fusul, potirașele, gămălioarele și florile lui să fie dintr-o bucată.

*Cap. 37.17. 1 Împ. 7.49. Zah. 4.2. Evr. 9.2. Apoc. 1.12; 4.5.

32. Din laturile lui să iasă șase brațe; trei brațe ale sfeșnicului dintr-o parte, și trei brațe ale sfeșnicului din cealaltă parte.

33. Pe un braț să fie trei potirașe în chip de floare de migdal, cu gămălioarele și florile lor, și pe celălalt braț trei potirașe în chip de floare de migdal, cu gămălioarele și florile lor; tot așa să fie și cele șase brațe care ies din sfeșnic.

34. Pe fusul sfeșnicului să fie patru potirașe în chip de floare de migdal, cu gămălioarele și florile lor.

35. Să fie o gămălioară sub cele două brațe care ies din fusul sfeșnicului, o gămălioară sub alte două brațe, și o gămălioară sub alte două brațe; tot așa să fie și sub cele șase brațe care ies din sfeșnic.

36. Gămălioarele și brațele sfeșnicului să fie dintr-o singură bucată; totul să fie de aur bătut, de aur curat.

37. Să faci cele șapte candelă, care

vor fi* puse¹ deasupra, așa ca să lumineze** în față.

*Cap. 27.21; 30.8. Lev. 24.3,4. 2 Cron. 13.11. **Num. 8.2.

38. Mucările și cenușarele lui să fie de aur curat.

39. Se va întrebuița un talant de aur curat pentru facerea sfeșnicului cu toate uneltele lui.

40. Vezi* să faci după chipul care îți s-a arătat pe munte.

*Cap. 26.30. Num. 8.4. 1 Cron. 28.11,19. Fapt. 7.44. Evr. 8.5.

Cortul

261. Cortul* să-l faci din zece covoare de in subțire răsucit și din materii vopsite în albastru, purpuriu și cărmiziu; pe el să faci heruvimi lucrați cu măiestrie.

*Cap. 36.8.

2. Lungimea unui covor să fie de douăzeci și opt de coți, iar lățimea unui covor să fie de patru coți; toate covoarele să aibă aceeași măsură.

3. Cinci din aceste covoare să fie prinse împreună, iar celelalte cinci covoare să fie de asemenea prinse împreună.

4. La marginea covorului cu care se sfârșește cea dintâi împreunare de covoare, să faci niște cheotori albastre; tot așa să faci și la marginea covorului cu care se sfârșește a doua împreunare de covoare.

5. La cel dintâi covor să faci cincizeci de cheotori, iar la marginea covorului cu care se sfârșește a doua împreunare de covoare să faci tot cincizeci de cheotori. Cheotorile acestea să se potrivească unele cu altele și să vină față în față.

6. Apoi să faci cincizeci de copci de aur, și cu copcile acestea să prinzi covoarele unul de altul, așa încât Cortul să alcătuiască un întreg.

7. Să* mai faci niște covoare de păr de capră, ca să slujească de acoperiș peste Cort; să faci unsprezece covoare de acestea.

*Cap. 36.14.

8. Lungimea fiecărui covor să fie de treizeci de coți, și lățimea fiecărui covor să fie de patru coți; toate cele unsprezece covoare să aibă aceeași măsură.

9. Pe cinci din aceste covoare să le legi împreună deosebit, și pe celelalte șase deosebit, iar pe al șaselea covor să-l îndoie în fața Cortului.

10. Să pui apoi cincizeci de cheotori la marginea covorului cu care se sfâr-

șește cea dintâi împreunare de covoare și cincizeci de cheotori la marginea covorului cu care se sfârșește a doua împreunare de covoare.

11. Să faci cincizeci de copci de aramă și să pui copcile în cheotori. Să împreunezi astfel acoperișul Cortului, așa încât să alcătuiască un întreg.

12. Fiindcă va mai trece ceva din covoarele acoperișului Cortului, jumătate din ce trece dintr-un covor să acopere partea dinapoi a Cortului;

13. iar ce mai trece din lungimea celorlalte covoare ale acoperișului Cortului să cadă câte un cot de o parte și un cot de cealaltă parte, peste cele două laturi ale Cortului, așa încât să le acopere.

14. Să* mai faci apoi pentru acoperișul Cortului o învelitoare de piei de berbeci vopsite în roșu, și peste ea o învelitoare de piei de vițel de mare.

*Cap. 36.19.

15. Apoi să faci niște scânduri pentru Cort; scândurile acestea să fie de lemn de salcâm, puse în picioare.

16. Lungimea fiecărei scânduri să fie de zece coți, și lățimea fiecărei scânduri să fie de un cot și jumătate.

17. Fiecare scândură să aibă două urechi unite una cu alta; așa să faci la toate scândurile Cortului.

18. Să faci douăzeci de scânduri pentru Cort, înspre latura de miazăzi.

19. Sub cele douăzeci de scânduri, să pui patruzeci de picioare de argint, câte două picioare sub fiecare scândură pentru cele două urechi ale ei.

20. Pentru a doua latură a Cortului, latura de miazănoapte, de asemenea să faci douăzeci de scânduri,

21. împreună cu cele patruzeci de picioare de argint ale lor: câte două picioare sub fiecare scândură.

22. Pentru fundul Cortului, înspre latura de apus, să faci șase scânduri.

23. Să mai faci două scânduri pentru unghiurile din fundul Cortului;

24. să fie câte două la un loc, începând de jos, și bine legate la vârf cu un cerc; amândouă aceste scânduri, care sunt puse în cele două unghiuri, să fie la fel.

25. Vor fi astfel opt scânduri, cu picioarele lor de argint, adică șaisprezece picioare, câte două picioare sub fiecare scândură.

26. Să faci apoi cinci drugii de lemn

de salcâm pentru scândurile uneia din părțile Cortului,

27. cinci drugi pentru scândurile din a doua parte a Cortului și cinci drugi pentru scândurile din partea din fundul Cortului dinspre apus.

28. Drugul de la mijloc să ajungă de la un capăt până la celălalt al scândurilor. 29. Să poleiești scândurile cu aur, și verigile în care vor intra drugii să le faci de aur, iar drugii să-i poleiești tot cu aur.

30. Cortul să-l faci* după chipul care ți s-a arătat pe munte.

*Cap. 25.9,40; 27.8. Fapt. 7.44. Evr. 8.5.

Cele două perdele

31. Să faci* apoi o perdea albastră, purpurie și cărămizie și de în subțire răsucit; să fie lucrată cu măiestrie și să aibă pe ea heruvimi.

*Cap. 36.35. Lev. 16.2. 2 Cron. 3.14. Mat. 27.51. Evr. 9.3.

32. S-o prinzi de patru stâlpi de salcâm poleiți cu aur; stâlpii aceștia să aibă niște cârlige de aur și să stea pe patru picioare de argint.

33. Să atârni perdeaua de copci, și în dosul perdelei să vâri chivotul* mărturiei; perdeaua să facă despărțirea între Locul** Sfânt și Locul Preasfânt.

*Cap. 25.16; 40.21. **Lev. 16.2. Evr. 9.2,3.

34. Să pui* capacul ispășirii pe chivotul mărturiei, în Locul Preasfânt.

*Cap. 25.21; 40.20. Evr. 9.5.

35. Masa* s-o pui dincoace de perdea, și sfeșnicul** în fața mesei, în partea dinspre miazăzi a Cortului; iar masa s-o pui înspre partea de miazănoapte.

*Cap. 40.22. Evr. 9.2. **Cap. 40.24.

36. La intrarea Cortului să* mai faci o perdea albastră, purpurie și cărămizie și de în subțire răsucit; aceasta să fie o lucrare de cusătură la gherghef.

*Cap. 36.37.

37. Pentru perdeaua aceasta să faci cinci stâlpi* de salcâm și să-i îmbraci cu aur; stâlpii aceștia să aibă cârlige de aur și să torni pentru ei cinci picioare de aramă.

*Cap. 36.38.

Altarul pentru arderile de tot

27 1. Altarul* să-l faci din lemn de salcâm; lungimea lui să fie de cinci coți, și lățimea lui de cinci coți. Altarul să fie în patru colțuri, și înălțimea lui să fie de cinci coți.

*Cap. 38.1. Ezec. 43.13.

2. În cele patru colțuri să faci niște

coarne care să fie dintr-o bucată cu altarul; și să-l acoperi cu aramă*.

*Num. 16.38.

3. Să faci pentru altar oale de scos cenușa, lopeți, lighene, furculițe și tigăi pentru cărbuni; toate uneltele lui să le faci de aramă.

4. Să faci altarului un grătar de aramă, în chip de rețea, și să pui patru verigi de aramă la cele patru colțuri ale rețelei.

5. Grătarul să-l pui sub streășina altarului, începând de jos, așa ca grătarul să vină până la jumătatea altarului.

6. Să faci apoi niște drugi pentru altar, drugi de lemn de salcâm, și să-i acoperi cu aramă.

7. Să vâri drugii în verigi; și drugii să fie de amândouă părțile altarului, când îl vor purta.

8. Să-l faci din scânduri și gol pe dinăuntru. Să fie făcut așa* cum ți s-a arătat pe munte.

*Cap. 25.40; 26.30.

Curtea Cortului

9. Curtea Cortului* s-o faci astfel: Înspre partea de miazăzi, pentru alcătuirea curții, să fie niște pânze de în subțire răsucit, pe o lungime de o sută de coți pentru această întâi latură,

*Cap. 38.9.

10. cu douăzeci de stâlpi care să stea pe douăzeci de picioare de aramă; cârligele stâlpilor și bețele lor de legătură să fie de argint.

11. Înspre partea de miazănoapte să fie de asemenea niște pânze, pe o lungime de o sută de coți, cu douăzeci de stâlpi și cu cele douăzeci de picioare ale lor de aramă; cârligele stâlpilor și bețele lor de legătură să fie de argint.

12. Înspre partea de apus, să fie pentru lățimea curții niște pânze de cincizeci de coți, cu zece stâlpi și cele zece picioare ale lor.

13. Înspre partea de răsărit, pe lângă cei cincizeci de coți pentru lățimea curții,

14. să mai fie cincisprezece coți de pânză pentru o aripă, cu trei stâlpi și cele trei picioare ale lor

15. și cincisprezece coți de pânză pentru a doua aripă, cu trei stâlpi și cele trei picioare ale lor.

16. Pentru poarta curții Cortului, să fie o perdea lată de douăzeci de coți, albastră, purpurie și cărămizie și de în

subțire răsucit, lucrată la gherghef, cu patru stâlpi și cele patru picioare ale lor.

17. Toți stâlpii curții de jur împrejur să aibă bețe de legătură de argint, cârlige de argint, și picioare de aramă.

18. Lungimea curții să fie de o sută de coți, lățimea de cincizeci de coți de fiecare parte, și înălțimea de cinci coți; pânzele să fie de in subțire răsucit, iar picioarele să fie de aramă.

19. Toate uneltele rânduite pentru slujba Cortului, toți țărșii lui și toți țărșii curții să fie de aramă.

Untdelemnul sfânt

20. Să* poruncești copiilor lui Israel să-ți aducă pentru sfeșnic untdelemn curat de măslină fără drojdii, ca să ardă în candelă necurmat. *Lev. 24.2.

21. Aaron* și fiii săi să-l pregătească în Cortul întâlnirii**, dincoace de perdeaua care este înaintea chivotului mărturiei, pentru ca să ardă de seara până dimineața înaintea Domnului. Aceasta† este o lege veșnică pentru urmașii lor și pe care copiii lui Israel vor trebui s-o țină.

*Cap. 26.31,33. **Cap. 30.8. †1 Sam. 3.3. 2 Cron. 13.11. †Cap. 28.43; 29.9,28. Lev. 3.17; 16.34; 24.9. Num. 18.23; 19.21. 1 Sam. 30.25.

Îmbrăcămintea preotească

28 1. Apropie de tine pe fratele tău, Aaron*, și pe fiii săi, și ia-i dintre copiii lui Israel și pune-i deo parte în slujba Mea ca preoți: pe Aaron și pe fiii lui Aaron: Nadab, Abihu, Eleazar și Itamar. *Num. 18.7. Evr. 5.1,4.

2. Fratelui* tău, Aaron, să-i faci haine sfinte, ca să-i slujească de cinsté și podoabă.

*Cap. 29.5,29; 31.10; 39.1,2. Lev. 8.7,30. Num. 20.26,28.

3. Vorbește* cu toți cei destoinici, cărora** le-am dat un duh de pricepere, să facă veșmintele lui Aaron, ca să fie sfințit și să-Mi împlinească slujba de preot.

*Cap. 31.6; 36.1. **Cap. 31.3; 35.30,31.

4. Iată veșmintele pe care le vor face: un* pieptar**, un efod, o† mantie, o tunică†† lucrată la gherghef, o mitră și un brâu. Să facă fratelui tău, Aaron, și fiilor săi veșminte sfinte, ca să-Mi împlinească slujba de preot.

*Vers. 15. **Vers. 6. †Vers. 31. ††Vers. 39.

5. Să întrebuițeze aur, materii vopsite în albastru, în purpuriu, în cărămiziu și în subțire.

Efodul și brâul

6. Efodul* să-l faci de aur, de fir albastru, purpuriu și cărămiziu și de in subțire răsucit; să fie lucrat cu măiestrie. *Cap. 39.2.

7. Să aibă doi umerari uniți cu el; la cele două capete ale lui, să fie legat de ei.

8. Brâul să fie de aceeași lucrătură ca efodul și prins pe el; să fie de aur, de fir albastru, purpuriu și cărămiziu și de in subțire răsucit.

9. Să iei apoi două pietre de onix și să sapi pe ele numele fiilor lui Israel:

10. șase din numele lor pe o piatră, și alte șase pe a doua piatră, după șirul nașterilor.

11. Pe cele două pietre să sapi numele fiilor lui Israel, cum se face săpătura pe pietre și pe peceți; să le legi într-o ferecătură de aur.

12. Amândouă aceste pietre să le pui pe umerarii efodului, ca aducere aminte de fiii lui Israel; și Aaron* le va purta numele înaintea Domnului, pe cei doi umeri ai lui, ca** aducere aminte de ei. *Vers. 29. Cap. 39.7. **Ios. 4.7. Zah. 6.14.

13. Să faci apoi niște ferecături de aur

14. și două lăntșoare de aur curat, pe care să le împletești în chip de sfiori; și lanțurile acestea, împletite astfel, să le pui în ferecături.

Pieptarul

15. Să faci* apoi pieptarul judecății, lucrat cu măiestrie; să-l faci din aceeași lucrătură ca efodul; să-l faci de aur, de fir albastru, purpuriu și cărămiziu și de in subțire răsucit.

*Cap. 39.8.

16. Să fie în patru colțuri și îndoit; lungimea lui să fie de o palmă, și lățimea tot de o palmă.

17. În el să* țevi o țesătură de pietre, și anume patru rânduri de pietre: în rândul întâi: un sardonix, un topaz și un smarald; *Cap. 39.10, etc.

18. în al doilea rând: un rubin, un safir și un diamant;

19. în al treilea rând: un opal, un agat și un ametist;

20. în al patrulea rând: un hrisolit, un onix și un iaspis. Aceste pietre să fie legate în ferecătura lor de aur.

21. Să fie douăsprezece, după numele fiilor lui Israel, săpate ca niște peceți,

fiecare cu numele uneia din cele douăsprezece seminții.

22. Pentru pieptar să faci niște lăntișoare de aur curat, împletite ca niște sfori.

23. Să faci pentru pieptar două verigi de aur, și aceste două verigi de aur să le pui la cele două capete ale pieptarului.

24. Cele două lanțuri de aur împletite să le prinzi de cele două verigi de la cele două capete ale pieptarului.

25. Iar celelalte două capete ale celor două lanțuri împletite să le prinzi de cele două ferecături și să le pui peste umerarii efodului, în partea dinainte.

26. Să mai faci două verigi de aur și să le pui la celelalte două capete de jos ale pieptarului, pe marginea dinăuntru care este îndreptată spre efod.

27. Și să mai faci alte două verigi de aur, pe care să le pui jos la cei doi umerari ai efodului pe partea dinainte a lui, tocmai acolo unde se îmbucă efodul cu umerarii, deasupra brâului efodului.

28. Pieptarul cu verigile lui să-l lege de verigile efodului cu o sfoară albastră, pentru ca pieptarul să stea țeapăn deasupra brâului efodului și să nu poată să se miște de pe efod.

29. Când va intra Aaron în Sfântul Locaș, va purta pe inima lui numele fiilor lui Israel, săpate pe pieptarul judecății, ca să păstreze întotdeauna* aducerea aminte de ei înaintea Domnului.

*Vers. 12.

30. Să pui* în pieptarul judecății Urim și Tumim¹, care să fie pe inima lui Aaron, când se va înfățișa el înaintea Domnului. Astfel, Aaron va purta necurmat pe inima lui judecata copiilor lui Israel, când se va înfățișa înaintea Domnului.

*Lev. 8.8.

Num. 27.21. Deut. 33.8. 1 Sam. 28.6. Ezra 2.63. Neem. 7.65.

Mantia albastră

31. Mantia de sub efod s-o* faci întregă de materie albastră.

*Cap. 39.22.

32. La mijloc, să aibă o gură pentru intrarea capului; și gura aceasta să aibă de jur împrejur o tivitură țesută, ca gura unei platoșe, ca să nu se rupă.

33. Pe margine, de jur împrejurul

tiviturii, să pui niște rodii de culoare albastră, purpurie și cărămizie, presărate cu clopoței de aur:

34. un clopoțel de aur și o rodie, un clopoțel de aur și o rodie, pe toată marginea mantiei, de jur împrejur.

35. Aaron se va îmbrăca cu ea ca să facă slujba; când va intra în Locașul Sfânt înaintea Domnului și când va ieși din el, se va auzi sunetul clopoțelilor, așa că el nu va muri.

Tabla de aur, tunica, mitra și brâu

36. Să faci și o tablă de aur curat și să sapi pe ea, cum se sapă pe o pecete: „Sfințenie Domnului”^{**}. *Cap. 39.30. Zah. 14.20.

37. S-o legi cu o sfoară albastră de mitră, în partea dinainte a mitrei.

38. Ea să fie pe fruntea lui Aaron; și Aaron va* purta fărădelegile săvârșite de copiii lui Israel când își aduc toate darurile lor sfinte; ea va fi necurmat pe fruntea lui înaintea Domnului, pentru ca ei să fie plăcuți** înaintea Lui.

*Vers. 43.

Lev. 10.17; 22.9. Num. 18.1. Isa. 53.11. Ezec. 4.4-6. Ioan 1.29. Evr. 9.28. 1 Pet. 2.24. **Lev. 1.4; 22.27; 23.11. Isa. 56.7.

39. Tunica s-o faci de in subțire; să faci o mitră de in subțire și să faci un brâu lucrat la gherghef.

40. Fiilor lui Aaron să le* faci tunici, să le faci brăie și să le faci scufii, spre cinste și prodaabă.

*Vers. 4. Cap. 39.27-29,41. Ezec. 44.17,18.

41. Să îmbraci cu ele pe fratele tău, Aaron, și pe fiii lui împreună cu el. Să-i ungi*, să-i închini** în slujbă, să-i sfințești și-Mi vor sluji ca preoți.

*Cap. 29.7; 30.30; 40.15. Lev. 10.7. **Cap. 29.9, etc. Lev. 8. Evr. 7.28.

42. Fă-le izmene* de in ca să-și acopere goli-ciunea, de la brâu până la glezne.

*Cap. 39.28. Lev. 6.10; 16.4. Ezec. 44.18.

43. Aaron și fiii lui le vor purta când vor intra în Cortul întâlnirii sau când se vor apropia de altar* ca să facă slujba în Locașul Sfânt; astfel ei nu se vor face vinovați** și nu vor muri. Aceasta† este o lege veșnică pentru Aaron și pentru urmașii lui după el.

*Cap. 20.26. **Lev. 5.1,17; 20.19,20; 22.9. Num. 9.13; 18.22. †Cap. 17.21. Lev. 17.7.

Sfințirea preoților

29 1. Iată ce vei face pentru ca să-i sfințești și să-Mi împlinesc slujba de preoți:

Ia* un vițel și doi berbeci fără cusur.

*Lev. 8.2.

2. Fă, cu făină aleasă de grâu, niște azime*, turte nedospite, frământate cu untdelemn, și plăcinte nedospite, stropite cu untdelemn. *Lev. 2.4; 6.20-22.

3. Să le pui într-un coș și să le aduci împreună cu vițelul și cei doi berbeci.

4. Să aduci apoi pe Aaron și pe fiii lui la ușa Cortului întâlnirii și să-i* speli cu apă. *Cap. 40.12. Lev. 8.6. Evr. 10.22.

5. Să iei* veșmintele; să îmbraci pe Aaron cu tunica, cu mantia efodului, cu efodul** și cu pieptarul, și să-l încingi cu brâul efodului.

*Cap. 28.2. Lev. 8.7. **Cap. 28.8.

6. Să-i pui* mitra pe cap, și pe mitră să pui tabla sfințeniei. *Lev. 8.9.

7. Să iei untdelemnul* pentru ungere, să i-l torni pe cap, și să-l ungi.

*Cap. 28.41; 30.25. Lev. 8.12; 10.7; 21.10. Num. 35.25.

8. Să aduci* apoi pe fiii lui și să-i îmbraci cu tunicile. *Lev. 8.13.

9. Să încingi pe Aaron și pe fiii lui cu un brâu și să pui scufiile pe capetele fiilor lui Aaron. Preoția* va fi a lor printr-o lege veșnică. Astfel să închini pe** Aaron și pe fiii lui în slujba Mea.

*Num. 18.7. **Cap. 28.41. Lev. 8.22, etc. Evr. 7.28.

10. Să aduci vițelul înaintea Cortului întâlnirii, și Aaron* și fiii lui să-și pună mâinile pe capul vițelului.

*Lev. 1.4; 8.14.

11. Să înjunghii vițelul înaintea Domnului, la ușa Cortului întâlnirii.

12. Să iei* cu degetul tău din sângele vițelului, să pui pe** carnea altarului, iar celălalt sânge să-l verși la picioarele altarului.

*Lev. 8.15. **Cap. 27.2; 30.2.

13. Să iei* toată grăsimea care acoperă măruntaiele și prapurul ficatului, cei doi rinichi cu grăsimea care-i acoperă, și să le arzi pe altar.

*Lev. 3.3.

14. Dar carnea* vițelului, pielea și balega lui să le arzi în foc, afară din tabără: aceasta este o jertfă pentru păcat.

*Lev. 4.11,12,21. Evr. 13.11.

15. Să iei* pe unul din cei doi berbeci; și Aaron și fiii lui să-și pună** mâinile pe capul berbecului.

*Lev. 8.18. **Lev. 1.4-9.

16. Să înjunghii berbecul; să-i iei sângele și să-l stropești pe altar, de jur împrejur.

17. Apoi să tai berbecul în bucăți și să-i speli măruntaiele și picioarele, și să le pui lângă celelalte bucăți și lângă capul lui.

18. Berbecul să-l arzi de tot pe altar;

aceasta este o ardere de tot pentru Domnul, este o jertfă mistuită de foc, de un miros* plăcut Domnului. *Gen. 8.21.

19. Să iei* apoi pe celălalt berbec; și Aaron și fiii lui să-și pună mâinile pe capul berbecului. *Vers. 3. Lev. 8.22.

20. Să înjunghii berbecul; să iei din sângele lui, să pui pe vârful urechii drepte a lui Aaron și pe vârful urechii drepte a fiilor lui, pe degetul cel mare al mâinii lor drepte și pe degetul cel mare al piciorului lor drept, iar celălalt sânge să-l stropești pe altar, de jur împrejur.

21. Să iei* din sângele de pe altar și din untdelemnul pentru ungere și să stropești pe Aaron și veșmintele lui, pe fiii lui și veșmintele lor. Astfel vor fi închinați**, Aaron și veșmintele lui, fiii lui și veșmintele lor, în slujba Domnului. *Cap. 30.25,31. Lev. 8.30. **Vers. 1. Evr. 9.22.

22. Să iei apoi grăsimea berbecului, coada, grăsimea care acoperă măruntaiele, prapurul ficatului, cei doi rinichi, cu grăsimea care-i acoperă, și spata dreaptă, căci acesta este un berbec de închinare în slujba Domnului;

23. din* coș să iei din azimele, puse înaintea Domnului, o turtă de pâine, o turtă cu untdelemn și o plăcintă.

*Lev. 8.26.

24. Toate acestea să le pui în mâinile lui Aaron și în mâinile fiilor lui, și să le legeni* într-o parte și într-alta, ca un dar legănat înaintea Domnului.

*Lev. 7.30.

25. Să le* iei apoi din mâinile lor și să le arzi pe altar, deasupra arderii de tot; aceasta este o jertfă mistuită de foc înaintea Domnului, de un miros plăcut Domnului.

*Lev. 8.28.

26. Să iei și* pieptul berbecului care va sluji la închinarea lui Aaron în slujba Domnului și să-l legeni într-o parte și în alta, ca un dar legănat înaintea Domnului: aceasta va fi** partea ta.

*Lev. 8.29. **Ps. 99.6.

27. Să sfințești pieptul* legănat și spata ridicată din berbecul care va sluji la închinarea lui Aaron și a fiilor lui în slujba Domnului, pieptul legându-l într-o parte și într-alta, spata înfățișând-o înaintea Domnului prin ridicare.

*Lev. 7.31,34. Num. 18.11,18. Deut. 18.3.

28. Ele vor fi ale lui Aaron și ale fiilor lui, printr-o* lege veșnică, pe

care o vor ține copiii lui Israel; căci este o jertfă adusă prin ridicare**; și, în jertfele de mulțumire ale copiilor lui Israel, jertfa adusă prin ridicare va fi a Domnului. *Lev. 10.15. **Lev. 7.34.

29. Veșmintele sfinte ale lui Aaron vor fi după* el ale fiilor lui, care le vor pune când vor fi unși și când vor fi închinăți în** slujbă. *Num. 20.26,28. **Num. 18.8; 35.25.

30. Vor fi purtate timp de* șapte zile de acela** din fiii lui care îi va urma în slujba preoției și care va intra în Cortul întâlnirii ca să facă slujba în Sfântul Locaș. *Lev. 8.35; 9.1,8. **Num. 20.28.

31. Să iei apoi berbecul pentru închinarea în slujba Domnului și să pui să-i fiarbă* carnea într-un loc sfânt. *Lev. 8.31.

32. Aaron și fiii lui să mănânce, la ușa Cortului întâlnirii, carnea berbecului și pâinea* din coș. *Mat. 12.4.

33. Să mănânce* astfel tot ce a slujit la facerea ispășirii, ca să fie închinăți în slujbă și sfințiți; nimeni** altul să nu mănânce din ele, căci sunt lucruri sfinte. *Lev. 10.14,15,17. **Lev. 22.10.

34. Dacă va rămâne ceva din carnea întrebuițată pentru închinarea în slujbă și din pâine până dimineața, să arzi în foc ce va* rămâne; să nu se mănânce, căci este un lucru sfânt. *Lev. 8.32.

35. Să urmezi, cu privire la Aaron și la fiii lui, toate poruncile pe care ți le-am dat. În șapte zile* să-i închini în slujbă. *Exod 40.12. Lev. 8.33-35.

36. În fiecare zi* să mai aduci un vițel ca jertfă pentru păcat, pentru ispășire; să cureți altarul, făcând ispășirea aceasta, și să-l ungi** ca să-l sfințești. *Evr. 10.11. **Cap. 30.26,28,29; 40.10.

37. Timp de șapte zile să faci ispășire pentru altar și să-l sfințești; și astfel* altarul va fi preasfânt, și oricine** se va atinge de altar va fi sfințit. *Cap. 40.10. **Cap. 30.29. Mat. 23.19.

Jertfa necurmată

38. Iată ce să jertfești pe altar: doi* miei de un an, în fiecare** zi, necurmat.

*Num. 28.3. 1 Cron. 16.40. 2 Cron. 2.4; 13.11; 31.3. Ezra 3.3. **Dan. 9.27; 12.11.

39. Un miel să-l jertfești dimineața*, iar celălalt miel seara.

*2 Împ. 16.15. Ezec. 46.13-15.

40. Împreună cu cel dintâi miel, să aduci a zecea parte dintr-o efa de floare de făină frământată într-un sfert de

hin¹ de untdelemn de măsline fără drozii și o jertfă de băutură de un sfert de hin de vin.

41. Pe al doilea miel să-l jertfești seara și să aduci împreună cu el o jertfă de mâncare și o jertfă de băutură, ca cele de dimineață; aceasta este o jertfă mistuită de foc, de un miros plăcut Domnului. *1 Împ. 18.29,36. 2 Împ. 16.15. Ezra 9.4,5. Ps. 141.2. Dan. 9.21.

42. Aceasta este* arderea de tot necurmată care va fi adusă de urmașii voștri la ușa Cortului întâlnirii, înaintea Domnului; acolo* Mă voi întâlni cu voi și îți voi vorbi. *Vers. 38. Cap. 30.8. Num. 28.6. Dan. 8.11-13. **Cap. 25.22; 30.6,36. Num. 17.4.

43. Acolo Mă voi întâlni cu copiii lui Israel, și locul acela va fi sfințit* de slava Mea. *Cap. 40.34. 1 Împ. 8.11. 2 Cron. 5.14; 7.1-3. Ezec. 43.5. Hag. 2.7,9. Mal. 3.1.

44. Voi sfinți Cortul întâlnirii și altarul; voi* sfinți pe Aaron și pe fiii lui ca să fie în slujba Mea ca preoți. *Lev. 21.15; 22.9,16.

45. Eu voi locui* în mijlocul copiilor lui Israel și voi fi Dumnezeul lor.

*Exod 25.8. Lev. 26.12. Zah. 2.10. Ioan 14.17,23. 2 Cor. 6.16. Apoc. 21.3.

46. Ei vor cunoaște că Eu* sunt Domnul Dumnezeu lor care i-am scos din țara Egiptului ca să locuiesc în mijlocul lor. Eu sunt Domnul Dumnezeu lor. *Cap. 20.2.

Altarul tămâierii

30 1. Să faci apoi un* altar** pentru arderea tămâiei, și anume să-l faci din lemn de salcâm.

*Cap. 37.25; 40.5. **Vers. 7,8,10. Lev. 4.7,18. Apoc. 8.3.

2. Lungimea lui să fie de un cot, iar lățimea tot de un cot; să fie în patru colțuri, și înălțimea lui să fie de doi coți. Coarnele altarului să fie dintr-o bucată cu el.

3. Să-i poleiești cu aur curat atât partea de sus, cât și pereții lui de jur împrejur și coarnele; și să-i faci o cunună de aur de jur împrejur.

4. Dedesubtul cununii să-i faci două verigi de aur de amândouă laturile, în cele două unghiuri, pentru punerea drugilor care vor sluji la ducerea lui.

5. Drugii să-i faci din lemn de salcâm și să-i poleiești cu aur.

6. Să așezi altarul în fața perdelei dinăuntru, care este înaintea chivotului mărturie, în fața capacului*

1. O măsură = cam 3 litri

ispășirii, care este deasupra mărturiei, și unde Mă voi întâlni cu tine.

*Cap. 25.21,22.

7. Aaron va arde pe el tămâie* mirositoare; va arde tămâie în fiecare dimineață, când va** pregăti candelile; *Vers. 34. 1 Sam. 2.28. 1 Cron. 23.13. Luca 1.9.

**Cap. 27.21.

8. va arde și seara când va așeza candelile. Astfel se va arde necurmat din partea voastră tămâie înaintea Domnului din neam în neam.

9. Să nu aduceți pe altar altfel* de tămâie, nici ardere de tot, nici jertfă de mâncare și să nu turnați pe el nici o jertfă de băutură. *Lev. 10.1.

10. Numai o dată pe fiecare an, Aaron* va face ispășire pe coarnele altarului. Ispășirea aceasta o va face o dată pe an cu sângele dobitocului adus ca jertfă pentru ispășirea păcatului, printre urmașii voștri. Acesta va fi un lucru preasfânt înaintea Domnului. " *Lev. 16.18; 23.27.

Darurile pentru Locaș

11. Domnul a vorbit lui Moise și a zis:

12. „Când* vei socoti pe copiii lui Israel și le vei face numărătoare, fiecare din ei să dea Domnului un dar în bani, pentru răscumpărarea** sufletului lui, ca să nu fie loviți de nici o urgie†, ca prilejul acestei numărători. *Cap. 38.25. Num. 1.2,5; 26.2. 2 Sam. 24.2

**Num. 31.50. Iov 33.24; 36.18. Ps. 49.7. Mat. 20.28. Marc. 10.45. 1 Tim. 2.6. 1 Pet. 1.18,19. †2 Sam. 24.15.

13. Iată ce* vor da toți cei ce vor fi cuprinși în numărătoare aceasta: o jumătate de siclu, după siclul Sfântului Locaș, care este** de douăzeci de ghere; o jumătate† de siclu va fi darul ridicat pentru Domnul. *Mat. 17.24.

**Lev. 27.25. Num. 3.47. Ezech. 45.12. †Cap. 38.26.

14. Orice om cuprins în numărătoare, de la vârsta de douăzeci de ani în sus, va plăti darul ridicat pentru Domnul.

15. Bogatul* să nu plătească mai mult, și săracul să nu plătească mai puțin de o jumătate de siclu, ca dar ridicat pentru Domnul, pentru răscumpărarea** sufletelor. *Iov 34.19. Prov. 22.2. Efes. 6.9. Col. 3.25. **Vers. 12.

16. Să ridici de la copiii lui Israel argintul pentru răscumpărare și să-l întrebuiințezi* pentru slujba Cortului întâlnirii; aceasta va fi pentru copiii lui Israel o aducere aminte** înaintea Domnului pentru răscumpărarea sufletelor lor. " *Cap. 18.25. **Num. 16.40.

Ligheanul de aramă

17. Domnul a vorbit lui Moise și a zis:

18. „Să faci* un lighean de aramă, cu piciorul lui de aramă, pentru spălat; să-l așezi între Cortul** întâlnirii și altar și să torni apă în el,

*Cap. 38.8. 1 Imp. 7.38. **Cap. 40.7,30.

19. ca să-și spele în el Aaron* și fiii lui mâinile și picioarele.

*Cap. 40.31,32. Ps. 26.6. Isa. 52.11. Ioan 13.10. Evr. 10.22.

20. Când vor intra în Cortul întâlnirii, se vor spăla cu apa aceasta ca să nu moară; și se vor spăla și când se vor apropia de altar ca să facă slujba și ca să aducă Domnului jertfe arse de foc.

21. Își vor spăla mâinile și picioarele ca să nu moară*. Aceasta va fi o lege necurmată pentru Aaron, pentru fiii lui și pentru urmașii lor. " *Cap. 28.43.

Untdelemnul sfânt și tămâia

22. Domnul a vorbit lui Moise și a zis:

23. „Ia* din cele mai bune mirodenii: cinci sute de sicli de smirnă** foarte curată, jumătate, adică două sute cincizeci de sicli, de scorțoară mirositoare, două sute cincizeci de sicli de trestie† mirositoare, *Cânt. 4.14.

Ezech. 27.22. **Ps. 45.8. Prov. 7.17. †Cânt. 4.14. Ier. 6.20.

24. cinci sute de sicli de* casia, după siclul Sfântului Locaș, și un hin** de untdelemn de măsline.

*Ps. 45.8. **Cap. 29.40.

25. Cu ele să faci un untdelemn pentru ungera sfântă: o amestecătură mirositoare, făcută după meșteșugul făcătorului de mir; acesta va fi untdelemnul* pentru ungera sfântă.

*Cap. 37.29. Num. 35.25. Ps. 89.20; 133.2.

26. Cu el să ungi* Cortul întâlnirii și chivotul mărturiei,

*Cap. 40.9. Lev. 8.10. Num. 7.1.

27. masa și toate uneltele ei, sfeșnicul și uneltele lui, altarul tămâierii,

28. altarul arderilor de tot cu toate uneltele lui și ligheanul cu piciorul lui.

29. Să sfințești aceste lucruri, și ele vor fi preasfinte; oricine* se va atinge de ele va fi sfințit. *Cap. 29.37.

30. Să ungi* de asemenea pe Aaron și pe fiii lui și să-i sfințești, ca să fie în slujba Mea ca preoți.

*Cap. 29.7, etc. Lev. 8.12,30.

31. Să vorbești copiilor lui Israel și să le spui: „Acesta Îmi va fi untdelemnul

pentru ungerea sfântă, printre urmașii voștri.

32. Să nu se ungă cu el trupul nici unui om și să nu faceți un alt untdelemn ca el după aceeași întocmire; el este* sfânt, și voi să-l priviți ca sfânt. *Vers. 25,37.

33. Oricine* va face un untdelemn ca el sau va unge cu el pe altul va fi nimicित** din poporul lui.“

*Vers. 38. **Gen. 17.14. Cap. 12.15. Lev. 7.20,21.

34. Domnul a zis lui Moise: „Ia* mirodenii, stacte, onice mirositoare, halvan și tămâie curată, în aceeași măsură. *Cap. 25.6; 37.29.

35. Cu ele să faci tămâie: o amestecătură mirositoare, alcătuită* după meșteșugul făcătorului de mir; să fie sărată, curată și sfântă. *Vers. 25.

36. S-o pisezi mărunț și s-o pui înaintea mărturiei, în Cortul întâlnirii, unde* Mă voi întâlni cu tine. Acesta va fi pentru voi un lucru** preasfânt.

*Cap. 29.42. Lev. 16.2. **Vers. 32. Cap. 29.37. Lev. 2.3.

37. Tămâie ca aceasta, în aceeași întocmire, să nu* vă faceți, ci s-o priviți ca sfântă și păstrată pentru Domnul. *Vers. 32.

38. Oricine* va face tămâie ca ea, ca s-o miroasă, va fi nimicित din poporul lui.“ *Vers. 33.

Rânduirea meșterilor

31 1. Domnul a vorbit lui Moise și a zis:

2. „Să* știi că am ales pe Bețaleel, fiul** lui Uri, fiul lui Hur, din seminția lui Iuda. *Cap. 35.30; 36.1. **1 Cron. 2.20.

3. L-am umplut* cu Duhul lui Dumnezeu, i-am dat un duh de înțelepciune, pricepere și știință pentru tot felul de lucrări, *Cap. 35.31. 1 Împ. 7.14.

4. i-am dat putere să nascocască tot felul de lucrări meșteșugite, să lucreze în aur, în argint și în aramă,

5. să sape în pietre și să le lege, să lucreze în lemn și să facă tot felul de lucrări.

6. Și iată că i-am dat ca ajutor pe* Oholiab, fiul lui Ahisamac, din seminția lui Dan. Am dat pricepere** în mintea tuturor celor ce sunt iscusiți, ca să facă tot ce ți-am poruncit:

*Cap. 35.34. **Cap. 28.3; 35.10,35; 36.1.

7. Cortul* întâlnirii**, chivotul mărturiei†, capacul ispășirii care va fi deasupra lui și toate uneltele Cortului;

*Cap. 36.8. **Cap. 37.1. †Cap. 37.6.

8. masa* cu uneltele ei**, sfeșnicul

de aur curat cu toate uneltele lui, altarul tămâierii; *Cap. 37.10. **Cap. 37.17.

9. altarul* arderilor de tot cu toate uneltele lui, ligheanul** cu piciorul lui; *Cap. 38.1. **Cap. 38.8.

10. veșmintele* pentru slujbă, veșmintele sfinte ale preotului Aaron, veșmintele fiilor lui pentru slujbele preoțești; *Cap. 39.1,41. Num. 4.5,6, etc.

11. untdelemnul* pentru ungere și tămâia** mirositoare pentru Sfântul Locaș. Le vor face după toate poruncile pe care ți le-am dat.“

*Cap. 30.25,31; 37,29. **Cap. 30.34; 37,29.

Ținerea Sabatului

12. Domnul a vorbit lui Moise și a zis:

13. „Vorbește copiilor lui Israel și spune-le: „Să* nu care cumva să nu țineți Sabatele Mele, căci acesta va fi între Mine și voi și urmașii voștri un semn după care se va cunoaște că Eu sunt Domnul, care vă sfințesc.

*Lev. 19.3,30; 26.2. Ezec. 20.12,20; 44.24.

14. Să țineți* Sabatul, căci el va fi pentru voi ceva sfânt. Cine** îl va călca va fi pedepsit cu moartea; cine va face vreo lucrare în ziua aceasta va fi nimicित din mijlocul poporului său.

*Cap. 20.8. Deut. 5.12. Ezec. 20.12. **Cap. 35.2. Num. 15.35.

15. Să lucrezi șase* zile; dar a** șaptea este Sabatul, ziua de odihnă închinată Domnului. Cine va face vreo lucrare în ziua Sabatului va fi pedepsit cu moartea.

*Cap. 20.9. **Gen. 2.2. Cap. 16.23; 20.10.

16. Copiii lui Israel să păzească Sabatul, prăznuindu-l, ei și urmașii lor, ca un legământ necurmat.

17. Acesta va fi între Mine și copiii lui Israel un semn* veșnic; căci în șase** zile a făcut Domnul cerurile și pământul, iar în ziua a șaptea S-a odihnit și a răsuflat.“

*Vers. 13. Ezec. 20.12,20. **Gen. 1.31; 2.2.

Tablele Legii

18. Când a isprăvit Domnul de vorbit cu Moise pe muntele Sinai, i-a dat cele* două table ale mărturiei, table de piatră, scrise cu degetul lui Dumnezeu.

*Cap. 24.12; 32.15,16; 34.28,29. Deut. 4.13; 5.22; 9.10,11. 2 Cor. 3.3.

Vițelul de aur

32 1. Poporul, văzând că Moise* zăbovește să se coboare de pe munte, s-a strâns în jurul lui Aaron și i-a zis**: „Haide! fă-ne un dumnezeu

care să-ți meargă înaintea noastră; căci Moise, omul acela care ne-a scos din țara Egiptului, nu știm ce s-a făcut.“

*Cap. 24.18. Deut. 9.9. *Fapt. 7.40. †Cap. 13.21.

2. Aaron le-a răspuns: „Scoateți* cerceii de aur din urechile nevestelor, fiilor și fiicelor voastre, și aduceți-i la mine.“

*Judc. 8.24-27.

3. Și toți și-au scos cerceii de aur din urechi și i-au adus lui Aaron.

4. El* i-a luat din mâinile lor, a bătut aurul cu dalta și a făcut un vițel turnat. Și ei au zis: „Israele! iată dumnezeul tău care te-a scos din țara Egiptului.“

*Cap. 20.23. Deut. 9.16. Judc. 17.3,4. 1 Împ. 12.28. Neem. 9.18. Ps. 106.19. Isa. 46.6. Fapt. 7.41. Rom. 1.23.

5. Când a văzut Aaron lucrul acesta, a zidit un altar înaintea lui și a* strigat: „Măine va fi o sărbătoare în cinstea Domnului!“

*Lev. 23.2,4,21,37. 2 Împ. 10.29. 2 Cron. 30.5.

6. A doua zi, s-au sculat dis-de-dimineață și au adus arderi de tot și jertfe de mulțumire*. Poporul a șezut de a mâncat și a băut; apoi s-au sculat să joace.

*1 Cor. 10.7.

Mânia lui Dumnezeu

7. Domnul a zis lui Moise*: „Scoală și coboară-te; căci poporul tău, pe care l-ai scos din țara Egiptului, s-a** stricat.“

*Vers. 1. Cap. 33.1. Deut. 9.12. Dan. 9.24.

**Gen. 6.11,12. Deut. 4.16; 32.5. Judc. 2.19. Osea 9.9.

8. Foarte curând s-au abătut de la calea pe care le-o* poruncisem Eu; și-au făcut un vițel turnat, s-au închinat până la pământ înaintea lui, i-au adus jertfe și au zis: „Israele**, iată dumnezeul tău care te-a scos din țara Egiptului!“

*Cap. 20.3,4,23. Deut. 9.16. **1 Împ. 12.28.

9. Domnul a zis lui Moise: „Văd* că poporul acesta este un popor încăpățânat.“

*Cap. 34.9; 38.3,5. Deut. 9.6,13; 31.27. 2 Cron. 30.8. Isa. 48.4. Fapt. 7.51.

10. Acum*, lasă-Mă; mânia** Mea are să se aprindă împotriva lor: și-i voi mistui; dar pe-ț tine te voi face strămoșul unui neam mare.“

*Deut. 9.14,19. **Cap. 22.24. †Num. 14.12.

11. Moise* s-a rugat Domnului Dumnezeuului său și a zis: „Pentru ce să se aprindă, Doamne, mânia Ta împotriva poporului Tău, pe care l-ai scos din țara Egiptului cu mare putere și cu mână tare?“

*Deut. 9.18,26-29. Ps. 74.1,2; 106.23.

12. Pentru ce* să zică egiptenii: „Spre nenorocirea lor i-a scos, ca să-i omoare prin munți și ca să-i șteargă de pe fața

pământului“? Întoarce-Te din iuțea mâniei Tale și** lasă-Te de răul acesta pe care vrei să-l faci poporului Tău.

*Num. 14.13. Deut. 9.28; 32.27. **Vers. 14.

13. Adu-Ți aminte de Avraam, de Isaac și de Israel, robii Tăi, cărora le-ai spus, jurându-Te* pe Tine însuși: „Voi** înmulți sămânța voastră ca stelele cerului, voi da urmașilor voștri toată țara aceasta, de care am vorbit, și ei o vor stăpâni în veac.“

*Gen. 22.16. Evr. 6.13. **Gen. 12.7; 13.15; 15.7,18; 26.4; 28.13; 35.11,12.

14. Și Domnul S-a* lăsat de răul pe care spusese că vrea să-l facă poporului Său.

*Deut. 32.26. 2 Sam. 24.16. 1 Cron. 21.15.

Ps. 106.45. Ier. 18.8; 26.13,19. Ioel 2.13. Iona 3.10; 4.2.

Mânia lui Moise

15. Moise* s-a întors și s-a coborât de pe munte, cu cele două table ale mărturiei în mână. Tablele erau scrise pe amândouă părțile, pe o parte și pe alta.

*Deut. 9.15.

16. Tablele* erau lucrarea lui Dumnezeu, și scrisul era scrisul lui Dumnezeu, săpat pe table.

*Cap. 31.18.

17. Iosua a auzit glasul poporului, care scotea strigăte, și a zis lui Moise: „În tabără este un strigăt de război!“

18. Moise a răspuns: „Strigătul aceasta nu-i nici strigăt de biruitori, nici strigăt de biruți; ce aud eu este glasul unor oameni care cântă!“

19. Și, pe când se apropia de tabără, a văzut* vițelul și jocurile. Moise s-a aprins de mânie, a aruncat tablele din mână și le-a sfărâmat de piciorul muntelui.

*Deut. 9.16,17.

20. A luat* vițelul, pe care-l făcuseră ei, și l-a ars în foc; l-a prefăcut în cenușă, a presărat cenușa pe fața apei și a dat-o copiilor lui Israel s-o bea.

*Deut. 9.21.

21. Moise a zis lui Aaron*: „Ce ți-a făcut poporul acesta, de ai adus asupra lui un păcat atât de mare?“

*Gen. 20.9; 26.10.

22. Aaron a răspuns: „Să nu se aprindă de mânie domnul meu! Tu singur* știi că poporul acesta este pornit la rău.“

*Cap. 14.11; 15.24; 16.2,20,28; 17.2,4.

23. Ei mi-au zis*: „Fă-ne un dumnezeu care să meargă înaintea noastră; căci Moise, omul acela care ne-a scos din țara Egiptului, nu știm ce s-a făcut!“

*Vers. 1.

24. Eu le-am zis: „Cine are aur, să-l scoată!“ Și mi l-au dat; l-am aruncat în foc, și din el a* ieșit vițelul acesta.“

*Vers. 4.

Măcelul

25. Moise a văzut că poporul era fără frâu, căci Aaron îl făcuse să fie fără frâu*, spre batjocura vrăjmașilor săi; *2 Cron. 28.19.

26. s-a așezat la ușa taberei și a zis: „Cine este pentru Domnul să vină la minel!“ Și toți copiii lui Levi s-au strâns la el.

27. El le-a zis: „Așa vorbește Domnul Dumnezeu lui Israel: „Fiecare din voi să se încingă cu sabia; mergeți și străbateți tabăra de la o poartă la alta, și fiecare să* omoare pe fratele, pe prietenul și pe ruda sa.“

*Num. 25.5. Deut. 33.9.

28. Copiii lui Levi au făcut după porunca lui Moise; și aproape trei mii de oameni au pierit în ziua aceea din popor.

29. Moise* a zis: „Predați-vă azi în slujba Domnului, chiar cu jertfa fiului și fratelui vostru, pentru ca binecuvântarea Lui să vină astăzi peste voi!“

*Num. 25.11-13. Deut. 13.6-11; 33.9,10. 1 Sam. 15.18,22. Prov. 21.3. Zah. 13.3. Mat. 10.37.

Moise se roagă pentru popor

30. A doua zi, Moise a zis poporului*: „Ați făcut un păcat foarte mare. Am să mă sui acum la Domnul: poate** că voiți căpăta iertare pentru păcatul vostru.“

*1 Sam. 12.20,23. Luca 15.18. **2 Sam. 16.12. Amos 5.15. †Num. 25.13.

31. Moise s-a* întors la Domnul și a zis: „Ah! poporul acesta a făcut un păcat foarte mare! Și-au făcut un dumnezeu** de aur.

*Deut. 9.18. **Cap. 20.2.

32. Iartă-le acum păcatul! Dacă nu, atunci, șterge-mă* din** cartea Ta, pe care ai scris-o!“

*Ps. 69.28. Rom. 9.3. **Ps. 56.8; 139.16. Dan. 12.1. Filp. 4.3. Apoc. 3.5; 13.8; 17.8; 20.12,15; 21.27; 22.19.

33. Domnul a zis lui Moise: „Pe* cel ce a păcătuțit împotriva Mea, pe acela îl voi șterge din cartea Mea.

*Lev. 23.30. Ezech. 18.4.

34. Du-te, dar, și du poporul unde ți-am spus. Iată*, Îngerul Meu va merge înaintea ta, dar în ziua** răzbunării Mele, îi voi pedepsi pentru păcatul lor!“

*Cap. 33.2,14, etc. Num. 20.16. **Deut. 32.35. Amos 3.14. Rom. 2.5,6.

35. Domnul a lovit cu urgie poporul, pentru că* făcuse vițelul făurit de Aaron.

*2 Sam. 12.9. Fapt. 7.41.

Moise se roagă pentru poporul amărât

33.1. Domnul a zis lui Moise: „Du-te și pornește de aici cu* poporul pe care l-ai scos din țara Egiptului; suie-te în țara pe care am jurat că o voi da lui Avraam, lui Isaac și lui Iacov, zicând: „Seminței** tale o voi da!“

*Cap. 32.7. **Gen. 12.7. Cap. 32.13.

2. Voi* trimite înaintea ta un înger și voi** izgoni pe canaaniți, amoriți, hetiti, fereziți, heviți și iebusiți.

*Cap. 32.34; 34.11. **Deut. 7.22. Ios. 24.11.

3. Suie-te în* țara aceasta unde curge lapte și miere. Dar** Eu nu Mă voi sui în mijlocul tău, ca să nu te prăpădesc† pe drum, căci ești un popor†† încăpățânat.“

*Cap. 3.8. **Vers. 15,17. †Cap. 32.9; 34.9. Deut. 9.6,13. ††Cap. 23.21; 32.10. Num. 16.21,45.

4. Când a auzit poporul aceste triste cuvinte, toți s-au* întristat; și** nimeni nu și-a pus podoabele pe el.

*Num. 14.1,39. **Lev. 10.6. 2 Sam. 19.24. 1 Împ. 21.27. 2 Împ. 19.1. Ezra 9.3. Est. 4.1,4. Iov 1.20; 2.12. Isa. 32.11. Ezech. 24.17,23; 26.16.

5. Și Domnul a zis lui Moise: „Spune copiilor lui Israel: „Voi* sunteți un popor încăpățânat; numai o clipă dacă M-aș sui în** mijlocul tău, te-aș prăpădi. Aruncă-ți acum podoabele de pe tine, și voi† vedea ce-ți voi face.“

*Vers. 3. **Num. 16.45,46. †Deut. 8.2. Ps. 139.23.

6. Copiii lui Israel și-au scos de pe ei podoabele și au plecat de la muntele Horeb.

Moise mergând la Cort

7. Moise a luat cortul lui și l-a* întins afară din tabără, la o depărtare oarecare; l-a numit Cortul întâlnirii. Și toți cei ce** întrebau pe Domnul se duceau la Cortul întâlnirii, care era afară din tabără.

*Cap. 29.42,43. **Deut. 4.29. 2 Sam. 21.1.

8. Când se ducea Moise la Cort, tot poporul se scula în picioare; fiecare stătea la* ușa cortului său și urmărea cu ochii pe Moise, până intra el în Cort.

*Num. 16.27.

9. Și când intra Moise în Cort, stălpul de nor se cobora și se oprea la ușa Cortului, și Domnul* vorbea cu Moise.

*Cap. 25.22; 31.18. Ps. 99.7.

10. Tot poporul vedea stălpul de nor oprindu-se la ușa Cortului; tot poporul se scula și se arunca* cu fața la pământ la ușa cortului lui.

*Cap. 4.31.

11. Domnul* vorbea cu Moise față în față, cum vorbește un om cu prietenul lui. Apoi Moise se întorcea în

tabără, dar tânărul lui slujitor, Iosua, fiul lui Nun, nu ieșea deloc din mijlocul Cortului. *Gen. 32.30. Num. 12.8. Deut. 34.10.

Moise cere să vadă slava lui Dumnezeu

12. Moise a zis Domnului: „Iată*, Tu îmi zici: „Du pe poporul acesta!“ Și nu-mi arăți pe cine vei trimite cu mine. Însă, Tu ai zis: „Eu** te cunosc pe nume și ai căpătat trecere înaintea Mea!“ *Cap. 32.34. **Gen. 18.19. Vers. 17. Ps. 1.6. Ier. 1.5. Ioan 10.14,15. 2 Tim. 2.19.

13. Acum, dacă* am căpătat trecere înaintea Ta, arată-mi** căile Tale; atunci Te voi cunoaște și voi avea trecere înaintea Ta. Și gândește-Te că neamul aceasta este poporul Țău!“ *Cap. 34.9. **Ps. 25.4; 27.11; 86.11; 119.33. †Deut. 9.26,29. Ioel 2.17.

14. Domnul a răspuns: „Voi merge Eu însumi* cu tine și îți voi da** odihnă.“ *Cap. 13.21; 40.34-38. Isa. 63.9. **Deut. 3.20. Ios. 21.44; 22.4; 23.1. Ps. 95.11.

15. Moise i-a zis: „Dacă* nu mergi Tu însuși cu noi, nu ne lăsa să plecăm de aici. *Vers. 3. Cap. 34.9.

16. Cum se va ști că am căpătat trecere înaintea Ta, eu și poporul Țău? Oare nu* când vei merge Tu cu noi și când prin aceasta vom fi** deosebiți, eu și poporul Țău, de toate popoarele de pe fața pământului?“ *Num. 14.14. **Cap. 34.10. Deut. 4.7,34. 2 Sam. 7.23. 1 Împ. 8.53. Ps. 147.20.

17. Domnul a zis lui Moise: „Voi* face și ceea ce-Mi ceri acum, căci ai** căpătat trecere înaintea Mea și te cunosc pe nume!“ *Gen. 19.21. Iac. 5.16. **Vers. 16.

18. Moise a zis: „Arată-mi* slava Ta!“ *Vers. 20. 1 Tim. 6.16.

19. Domnul a răspuns: „Voi* face să treacă pe dinaintea ta toată frumusețea Mea și voi chema Numele Domnului înaintea ta; Eu Mă** îndur de cine vreau să Mă îndur și am milă de cine vreau să am milă!“ *Cap. 34.5-7. Ier. 31.14. **Rom. 9.15,16,18.

20. Domnul a zis: „Fața nu vei putea să Mi-o vezi, căci nu poate* omul să Mă vadă și să trăiască!“ *Gen. 32.30. Cap. 24.10. Deut. 5.24. Judc. 6.22; 13.22; Isa. 6.5. Apoc. 1.16,17.

21. Domnul a zis: „Iată un loc lângă Mine; vei sta pe stâncă.

22. Și când va trece slava Mea, te voi pune în* crăpătura stâncii și te voi acoperi** cu mâna Mea, până voi trece. *Isa. 2.21. **Ps. 91.1,4.

23. Iar când Îmi voi trage mâna la o parte de la tine, Mă vei vedea pe

dinapoi; dar fața Mea nu* se poate vedea.“ *Vers. 20. Ioan 1.18.

Noile table

34.1. Domnul a zis lui Moise: „Taie* două table de piatră ca cele dintâi, și Eu** voi scrie pe ele cuvintele care erau pe tablele dintâi pe care le-ai sfărâmat.

*Cap. 32.16,19. Deut. 10.1. **Vers. 28. Deut. 10.2,4.

2. Fii gata dis-de-diminează și suie-te de diminează pe muntele Sinai*; să stai acolo înaintea Mea, pe vârful muntelui. *Cap. 19.20; 24.12.

3. Nimeni să nu se suie cu tine și nimeni să nu se arate pe tot muntele; și nici boi, nici oi să nu pască pe lângă muntele acesta.“ *Cap. 19.12,13,21.

4. Moise a tăiat două table de piatră ca și cele dintâi; s-a sculat dis-de-diminează și s-a suit pe muntele Sinai, după cum îi poruncise Domnul; și a luat în mână cele două table de piatră.

5. Domnul S-a coborât într-un nor, a stat acolo lângă el și a rostit* Numele Domnului. *Cap. 33.19. Num. 14.17.

6. Și Domnul a trecut pe dinaintea lui și a strigat: „Domnul Dumnezeu este un Dumnezeu plin de îndurare și milostiv, încet la mânie, plin de bunătate** și credincioșie†,

*Num. 14.18. 2 Cron. 30.9. Neem. 9.17. Ps. 86.15; 103.8; 111.4; 112.4; 116.5; 145.8. Ioel 2.13. **Ps. 31.19. Rom. 2.4. †Ps. 57.10; 108.4.

7. care* Își ține dragostea până în mii de neamuri de oameni, iartă** fără-delegea, răzvrătirea și păcatul, dar nu socotește† pe cel vinovat drept nevinovat, și pedepsește fărădelegea părinților în copii și în copiii copiilor lor până la al treilea și al patrulea neam!“ *Cap. 20.6. Deut. 5.10. Ps. 86.15. Ier. 32.18. Dan. 9.4. **Ps. 103.3; 130.4. Dan. 9.9. Efes. 4.32. 1 Ioan 1.9. †Cap. 23.7,21. Ios. 24.19. Iov 10.14. Mica 6.11. Naum 1.3.

Înnoirea legământului

8. Îndată, Moise s-a plecat* până la pământ și s-a închinat. *Cap. 4.31.

9. El a zis: „Doamne, dacă am căpătat trecere înaintea Ta, Te rog să mergi în mijlocul* nostru, Doamne; poporul acesta este în adevăr un popor încă-pățânat**, dar iartă-ne fărădelegile și păcatele noastre și ia-ne în stăpânirea† Ta!“ *Cap. 33.15,16. **Cap. 33.3. †Deut. 32.9. Ps. 28.9; 33.12; 78.62; 94.14. Ier. 10.16. Zah. 2.12.

10. Domnul a răspuns: „Iată, Eu fac* un legământ. Voi face, în fața întregului popor, minuni** care n-au avut loc

în nici o țară și la nici un neam; tot poporul care este în jurul tău va vedea lucrarea Domnului, și prin tine voi face lucruri înfricoșate†.

*Deut. 5.2; 29.12,14. **Deut. 4.32. 2 Sam. 7.23. Ps. 77.14; 78.12; 147.20. †Deut. 10.21. Ps. 145.6. Isa. 64.3.

11. Ia seama la ceea ce-ți poruncesc* azi. Iată, voi** izgoni dinaintea ta pe amoriți, canaaniți, hetiti, fereziți, heviți și iebusiți.

*Deut. 5.32; 6.3,25; 12.28,32; 28.1. **Cap. 33.2.

12. Să nu cumva să* faci legământ cu locuitorii țării unde ai să intri, ca să nu fie o cursă** pentru tine, dacă vor locui în mijlocul tău.

*Cap. 23.32. Deut. 7.2. Judc. 2.2. **Cap. 23.33.

13. Dimpotrivă să le dărați* altarele, să le sfărâmați stâlpii idolești și să le trântiți la pământ** idolii.

*Cap. 23.24. Deut. 12.3. Judc. 2.2. **Deut. 7.5; 12.2. Judc. 6.25. 2 Împ. 18.4; 23.14. 2 Cron. 31.1; 34.3.4.

14. Să nu te închini* înaintea unui alt dumnezeu; căci Domnul se numește gelos**, este un Dumnezeu† gelos.

*Cap. 20.3,5. **Isa. 9.6; 57.15. †Cap. 20.5.

15. Ferește-te* să faci legământ cu locuitorii țării, ca nu cumva, curvind** înaintea dumnezeilor lor și aducându-le jertfe, să te poftescă† și pe tine și să mănânci†† din jertfele lor,

*Vers. 12. **Deut. 31.16. Judc. 2.17. Ier. 3.9. Ezec. 6.9. †Num. 25.2. 1 Cor. 10.27. ††Ps. 106.28. 1 Cor. 8.4,7,10.

16. ca nu cumva să iei din fetele* lor neveste fiilor tăi, și astfel, fetele lor, curvind** înaintea dumnezeilor lor, să târască și pe fiii tăi să curvească înaintea dumnezeilor lor.

*Deut. 7.3. 1 Împ. 11.2. Ezra 9.2. Neem. 13.25. **Num. 25.1,2. 1 Împ. 11.4.

17. Să nu-ți faci* un dumnezeu turnat.

*Cap. 32.8. Lev. 19.4.

Sărbătorile

18. Să ții sărbătoarea Azimelor*: timp de șapte zile, la vremea hotărâtă, în luna spicelor, să mănânci azime, cum ți-am poruncit, căci în luna spicelor** ai ieșit din Egipt.

*Cap. 12.15; 23.15. **Cap. 13.4.

19. Orice întâi* născut este al Meu, chiar orice întâi născut de parte bărbătească din turmele de vaci sau de oi.

*Cap. 13.2,12; 22.29. Ezec. 44.30. Luca 2.23.

20. Să răsumperi cu un miel pe întâiul născut* al măgăriței; iar dacă nu-l răsumperi, să-i frângi gâtul. Să răsumperi pe orice întâi născut al fiilor tăi; și să nu te înfățișezi cu mâinile** goale înaintea Mea.

*Cap. 13.13. Num. 18.15. **Cap. 23.15. Deut. 16.16. 1 Sam. 9.7,8. 2 Sam. 24.24.

21. Șase zile* să lucrezi, iar în ziua a șaptea să te odihnești; să te odihnești, chiar în vremea aratului și seceratului.

*Cap. 20.9; 23.12; 35.2. Deut. 5.12,13. Luca 13.14.

22. Să ții* sărbătoarea Săptămânilor, a celor dintâi roade din secerișul grâului, și sărbătoarea străngerii roadelor la sfârșitul anului.

*Cap. 23.16. Deut. 16.10,13.

23. De trei* ori pe an, toți cei de parte bărbătească să se înfățișeze înaintea Domnului Dumnezeu, Dumnezeul lui Israel.

*Cap. 23.14,17. Deut. 16.16.

24. Căci voi* izgoni neamurile dinaintea ta și-ți voi** întinde hotarele; și nimeni nu-ți va† pofti țara, în timpul când te vei sui, de trei ori pe an, ca să te înfățișezi înaintea Domnului, Dumnezeului tău.

*Cap. 33.2. Lev. 18.24. Deut. 7.1. Ps. 78.55; 80.8. **Deut. 12.20; 19.8. †Gen. 35.5. 2 Cron. 17.10. Prov. 16.7. Fapt. 18.10.

25. Să n-ai aduci* cu pâine dospită sângele dobitocului jertfit în cinstea Mea; și carnea din** jertfa praznicului Paștilor să nu fie ținută în timpul nopții până dimineața.

*Cap. 23.18. **Cap. 12.10.

26. Să aduci în Casa Domnului Dumnezeului tău pârga* celor dintâi roade ale pământului.

Iedul** să nu-l fierbi în laptele mamei lui.

27. Domnul a zis lui Moise: „Scrie-ți cuvintele* acestea, căci pe temeiul acestor cuvinte închei legământ cu tine și cu Israel!“

*Vers. 10. Deut. 4.13; 31.9.

28. Moise* a stat acolo cu Domnul patruzeci de zile și patruzeci de nopți. N-a mâncat deloc pâine și n-a băut deloc apă. Și Domnul a** scris pe table cuvintele legământului, cele Zece Porunci.

*Cap. 24.18. Deut. 9.9,18. **Vers. 1. Cap. 31.18; 32.16. Deut. 4.13; 10.2,4.

Slava lui Moise

29. Moise s-a coborât de pe muntele Sinai, cu cele două* table ale mărturie în mână. Când se cobora de pe munte, nu știa că pielea** feței lui strălucea, pentru că vorbise cu Domnul.

*Cap. 32.15. **Mat. 17.2. 2 Cor. 3.7,13.

30. Aaron și toți copiii lui Israel s-au uitat la Moise, și iată că pielea feței lui strălucea; și se temeau să se apropie de el.

31. Moise i-a chemat; Aaron și toți frunțașii adunării s-au întors la el, și el le-a vorbit.

32. După aceea, toți copiii lui Israel s-au apropiat, și el* le-a dat toate

poruncile pe care le primise de la Domnul pe muntele Sinai. *Cap. 24.3.

33. Când a încetat să le vorbească, și-a pus o maramă* pe față. *2 Cor. 3.13.

34. Când intra* Moise înaintea Domnului, ca să-I vorbească, își scotea marama până ce ieșea; iar când ieșea, spunea copiilor lui Israel ce i se poruncise. *2 Cor. 3.16.

35. Copiii lui Israel se uitau la fața lui Moise și vedeau că pielea feței lui strălucea; și Moise își punea iarăși marama pe față până ce intra ca să vorbească cu Domnul.

Sabatul

35 1. Moise a strâns toată adunarea copiilor lui Israel și le-a zis: „Iată* lucrurile pe care a poruncit Domnul să le faceți: *Cap. 34.32.

2. Șase* zile să lucrați, dar ziua a șaptea să vă fie sfântă; acesta este Sabatul, ziua de odihnă, închinată Domnului. Cine va face vreo lucrare în ziua aceea să fie pedepsit cu moartea. *Cap. 20.9; 31.14,15. Lev. 23.3. Num. 15.32, etc. Deut. 5.12. Luca 13.14.

3. Să n-aprinzi* foc, în nici un din locuințele voastre, în ziua Sabatului.“ *Cap. 16.23.

Daruri pentru facerea Cortului

4. Moise a vorbit întregii adunări a copiilor lui Israel și a zis: „Iată* ce a poruncit Domnul. *Cap. 25.1,2.

5. Luați din ce aveți și aduceți un prinos Domnului. – Fiecare* să aducă prinos Domnului ce-l lasă inima: aur, argint și aramă; *Cap. 25.2.

6. materii vopsite în albastru, în purpuriu, în cărămiziu, în subțire și păr de capră;

7. piei de berbeci vopsite în roșu și piei de vițel de mare; lemn de salcâm,

8. untdelemn pentru sfeșnic, mirositoare* pentru untdelemnul ungerii și pentru tămâia mirositoare; *Cap. 25.6.

9. pietre de onix și alte pietre pentru împodobirea efodului și a pieptarului. –

10. Toți* cei iscusiți dintre voi să vină și să facă tot ce a poruncit Domnul: *Cap. 31.6.

11. Locașul*, Cortul și acoperișul lui, copcile, scândurile, drugii, stâlpii și picioarele lui; *Cap. 26.1,2, etc.

12. chivotul* și drugii lui, capacul ispășirii și perdeaua dinăuntru pentru acoperirea chivotului; *Cap. 25.10, etc.

13. masa* și drugii ei, cu toate uneltele ei, și pâinile** pentru punerea înaintea Domnului; *Cap. 25.23. **Cap. 25.30. Lev. 24.5,6.

14. sfeșnicul* cu uneltele lui, candeltele lui și** untdelemnul pentru sfeșnic;

*Cap. 25.31, etc. **Cap. 30.1.

15. altarul* pentru tămâie și drugii lui, untdelemnul pentru ungere și tămâia** mirositoare, și perdeaua ușii de afară de la intrarea Cortului;

*Cap. 30.23. **Cap. 30.34.

16. altarul* pentru arderile de tot, grătarul lui de aramă, drugii lui și toate uneltele lui, ligheanul cu piciorul lui,

*Cap. 27.1.

17. pânzele* curții, stâlpii ei, picioarele ei și perdeaua de la poarta curții;

*Cap. 27.9.

18. țărșii Cortului, țărșii curții și funiile lor;

19. veșmintele* preoțești pentru slujba Sfântului Locaș, veșmintele sfinte ale preotului Aaron și veșmintele fiilor lui pentru slujbele preoțești.“

*Cap. 31.10; 39.1,41. Num. 4.5,6, etc.

20. Toată adunarea copiilor lui Israel a ieșit dinaintea lui Moise.

21. Toți cei cu tragere* de inimă și bunăvoință au venit și au adus un prinos Domnului pentru lucrarea Cortului întâlnirii, pentru toată slujba lui și pentru veșmintele sfinte.

*Vers. 5,22,26,29. Cap. 25.2; 36.2. 1 Cron. 28.2,9; 29.9. Ezra 7.27. 2 Cor. 8.12; 9.7.

22. Au venit îndată bărbații și femeile, toți cei cu tragere de inimă, și au adus belciuge de nas, inele, cercei, brățări, salbe și tot felul de lucruri de aur; fiecare a adus prinosul de aur pe care-l închinase Domnului.

23. Toți* cei ce aveau stofe (materii) vopsite în albastru, în purpuriu, în cărămiziu, în subțire și păr de capră, piei de berbeci vopsite în roșu și piei de vițel de mare, le-au adus. *1 Cron. 29.8.

24. Toți cei ce puteau aduce prin ridicare un prinos de argint și de aramă, au adus prinosul Domnului. Toți cei ce aveau lemn de salcâm bun pentru lucrările rânduite pentru slujbă, l-au adus.

25. Toate femeile* iscusite au tors cu mâinile lor și au adus lucrul lor, și anume: tort vopsit în albastru, în purpuriu, în cărămiziu și în subțire.

*Cap. 28.3; 31.6; 36.1. 2 Împ. 23.7. Prov. 31.19,22,24.

26. Toate femeile cu tragere de inimă și iscusite au tors păr de capră.

27. Frunțașii* poporului au adus

pietre de onix și alte pietre pentru efod și pieptar;

*1 Cron. 29.6. Ezra 2.68.

28. mirodenii* și untdelemnul pentru sfeșnic, pentru untdelemnul ungerii și pentru tămâia mirositoare.

*Cap. 30.23.

29. Toți copiii lui Israel, bărbați și femei, pe care-i trăgea* inima să ajute la lucrul poruncit de Domnul prin Moise, au adus Domnului daruri de bunăvoie.

*Vers. 21. 1 Cron. 29.9.

Chemarea meșterilor

30. Moise a zis copiilor lui Israel: „Să știți că Domnul* a ales pe Bețaleel, fiul lui Uri, fiul lui Hur, din seminția lui Iuda.

*Cap. 31.2, etc.

31. L-a umplut cu Duhul lui Dumnezeu, duh de înțelepciune, pricepere și știință, pentru tot felul de lucrări.

32. I-a dat putere să nascăcească planuri, să lucreze în aur, în argint și în aramă,

33. să sape în pietre și să le lege, să lucreze lemnul cu meșteșug și să facă tot felul de lucrări meșteșugite.

34. I-a dat și darul să învețe pe alții, atât lui, cât și lui Oholiab*, fiul lui Ahisamac, din seminția lui Dan.

*Cap. 31.6.

35. I-a umplut* cu pricepere ca să facă toate lucrările de săpătură în piatră, de cioplitură meșteșugită, de lucrat la gherghef și de țesut materii vopsite în albastru, în purpuriu, în cărămiziu și în subțire, să facă tot felul de lucrări și născociri de planuri.

*Vers. 31. Cap. 31.3,6. 1 Imp. 7.14. 2 Cron. 2.14. Isa. 28.26.

Dărnicia poporului

36 1. Bețaleel, Oholiab și toți bărbații iscusiți* în care pusese Domnul înțelepciune și pricepere, ca să știe să facă lucrările rânduite pentru slujba Sfântului Locaș**, au făcut totul după cum poruncise Domnul.

*Cap. 28.3; 31.6; 35.10,35. **Cap. 25.8.

2. Moise a chemat pe Bețaleel, Oholiab și pe toți bărbații iscusiți în mintea* cărora pusese Domnul pricepere, și anume pe toți cei cu tragere de inimă la lucrul acesta ca să-l facă.

*Cap. 35.21,26. 1 Cron. 29.5.

3. Ei au luat dinaintea lui Moise toate prinoasele pe care le aduseseră* copiii lui Israel ca să facă lucrările rânduite pentru slujba Sfântului Locaș. Chiar și după ce se începuse lucrarea, tot se mai aduceau lui Moise, în fiecare dimineață, daruri de bunăvoie.

*Cap. 35.27.

4. Atunci toți bărbații iscusiți, prinși la toate lucrările Sfântului Locaș, și-au lăsat fiecare lucrul pe care-l făceau

5. și au venit de au spus lui Moise: „Poporul* aduce mult mai mult decât trebuie pentru facerea lucrărilor pe care a poruncit Domnul să le facem.“

*2 Cor. 8.2,3.

6. Moise a pus să strige în tabără ca nimeni, fie bărbat, fie femeie, să nu mai aducă daruri pentru Sfântul Locaș. Au oprit astfel pe popor să mai aducă daruri.

7. Materialul adus era de ajuns pentru toate lucrările care trebuiau făcute, ba încă mai și trecea.

Clădirea Cortului

8. Toți* bărbații iscusiți și lucrătorii au făcut Cortul din zece covoare de in subțire și răsucit din fir albastru, purpuriu și cărămiziu; pe ele au țesut heruvimi lucrați cu măiestrie.

*Cap. 26.1.

9. Lungimea unui covor era de douăzeci și opt de coți; iar lățimea unui covor era de patru coți. Toate covoarele aveau aceeași măsură.

10. Cinci din aceste covoare au fost prinse la un loc; celelalte cinci de asemenea au fost prinse la un loc.

11. Au făcut cheotori albastre la marginea covorului cu care se sfârșea cea dintâi împreunare; tot așa au făcut și la marginea covorului cu care se sfârșea a doua împreunare de covoare.

12. Au făcut cincizeci* de cheotori la cel dintâi covor și cincizeci de cheotori la marginea covorului cu care se sfârșea a doua împreunare de covoare; cheotorile acestea erau una în fața alteia.

*Cap. 26.5.

13. Au făcut cincizeci de copci de aur și au prins covoarele unul de altul cu copcile, așa încât Cortul alcătuia un întreg.

14. Au făcut* niște covoare din păr de capră, ca să slujească de acoperiș pentru Cort: unsprezece covoare de acestea au făcut.

*Cap. 26.7.

15. Lungimea unui covor era de treizeci de coți, și lățimea unui covor era de patru coți: cele unsprezece covoare aveau aceeași măsură.

16. Au prins împreună de o parte cinci din aceste covoare, iar pe celelalte șase de altă parte.

17. Au făcut cincizeci de cheotori la marginea covorului cu care se sfârșea o împreunare de covoare și cincizeci

de cheotori la marginea covorului cu care se sfârșea a doua împreunare de covoare.

18. Au mai făcut și cincizeci de copii de aramă, cu care să se împreuneze acoperișul Cortului ca să alcătuiască un întreg.

19. Au făcut* pentru acoperișul Cortului o învelitoare de piei de berbeci vopsite în roșu și o învelitoare de piei de vițel de mare, care trebuia pusă pe deasupra. *Cap. 26.14.

20. Scândurile* pentru Cort le-au făcut din lemn de salcâm, așezate în picioare. *Cap. 26.15.

21. Lungimea unei scânduri era de zece coți, și lățimea unei scânduri era de un cot și jumătate.

22. Fiecare scândură avea două urechi, unite una cu alta; tot așa au făcut la toate scândurile Cortului.

23. Au făcut douăzeci de scânduri pentru Cort, înspre partea de miazăzi.

24. Au pus patruzeci de picioare de argint sub cele douăzeci de scânduri, câte două picioare sub fiecare scândură, pentru cele două urechi ale ei.

25. Au făcut apoi douăzeci de scânduri pentru a doua latură a Cortului, latura dinspre miazănoapte,

26. cu cele patruzeci de picioare de argint ale lor, câte două picioare sub fiecare scândură.

27. Au făcut apoi șase scânduri pentru fundul Cortului, înspre apus.

28. Au făcut două scânduri pentru cele două unghiuri ale Cortului în partea din fund;

29. acestea erau făcute din două bucăți, începând de la partea de jos, și bine legate la vârf printr-un cerc; la fel au făcut pentru amândouă scândurile din cele două unghiuri.

30. Erau astfel opt scânduri, cu picioarele lor de argint, adică șaisprezece picioare, câte două picioare sub fiecare scândură.

31. Au făcut cinci drugii* din lemn de salcâm pentru scândurile uneia din laturile Cortului, *Cap. 26.26.

32. cinci drugii pentru scândurile celei de a doua laturi a Cortului și cinci drugii pentru scândurile laturii Cortului din fundul dinspre apus;

33. drugul de la mijloc l-au făcut așa ca să treacă prin mijlocul scândurilor, de la un capăt la celălalt.

34. Au poleit scândurile cu aur, și verigile lor de aur le-au făcut așa ca

să se poată petrece drugii prin ele; și drugii i-au poleit cu aur.

Cele două perdele

35. Perdeaua* dinăuntru au făcut-o de fir albastru, purpuriu și cărămiziu și de in subțire răsucit; au lucrat-o cu măiestrie; și au făcut heruvimi pe ea. *Cap. 26.31.

36. Au făcut patru stâlpi de salcâm pentru ea și i-au poleit cu aur; cârligele lor erau de aur și au turnat pentru stâlpii aceștia patru picioare de argint.

37. Pentru ușa Cortului au făcut o perdea* de fir albastru, purpuriu și cărămiziu și de in subțire răsucit; aceasta era o lucrare făcută la gherghef. *Cap. 26.36.

38. Au făcut cei cinci stâlpi ai ei cu cârligele lor, iar căpătâiele și bețele lor de legătură le-au poleit cu aur; cele cinci picioare ale lor erau de aramă.

Facerea chivotului

37 1. Apoi Bețaleel* a făcut chivotul din lemn de salcâm; lungimea lui era de doi coți și jumătate, lățimea de un cot și jumătate, și înălțimea tot de un cot și jumătate. *Cap. 25.10.

2. L-a poleit cu aur curat pe dinăuntru și pe din afară, și i-a făcut un chenar de jur împrejur.

3. A turnat pentru el patru verigi de aur, pe care le-a pus la cele patru colțuri ale lui: două verigi de o parte și două verigi de cealaltă parte.

4. A făcut niște drugii de lemn de salcâm și i-a poleit cu aur.

5. A vârat drugii în verigile de la cele două laturi ale chivotului, ca să ducă chivotul.

6. A făcut și capacul ispășirii* de aur curat; lungimea lui era de doi coți și jumătate, și lățimea de un cot și jumătate. *Cap. 25.17.

7. A făcut doi heruvimi de aur bătut, la cele două capete ale capacului ispășirii;

8. un heruvim la un capăt, și un heruvim la celălalt capăt; heruvimii i-a făcut pe capacul ispășirii la cele două capete ale lui.

9. Heruvimii erau cu aripile întinse deasupra, acoperind capacul ispășirii cu aripile lor și uitându-se unul la altul. Heruvimii stăteau cu fața întoarsă spre capacul ispășirii.

Facerea mesei

10. A făcut masa* din lemn de salcâm; lungimea ei era de doi coți, lățimea de un cot, și înălțimea de un cot și jumătate.

*Cap. 25.23.

11. A poleit-o cu aur curat și i-a făcut un chenar de jur împrejur.

12. I-a făcut împrejur un pervaz de un lat de mână, pe care a făcut un chenar de jur împrejur.

13. A turnat pentru masă patru verigi de aur și a pus verigile în cele patru colțuri, care erau la cele patru picioare ale ei.

14. Verigile erau lângă pervaz, și în ele erau vârâți drugii pentru ducerea mesei.

15. A făcut drugii de lemn de salcâm și i-a poleit cu aur; ei slujeau la ducerea mesei.

16. A făcut apoi uneltele care trebuiau puse pe masă: farfuriile*, cătuile, potirele și ceștile ei, care slujeau la jertfele de băutură; le-a făcut de aur curat.

*Cap. 25.29.

Facerea sfeșnicului

17. A făcut sfeșnicul* de aur curat; a făcut sfeșnicul de aur curat, bătut; piciorul, fusul, potirașele, gămălioarele și florile lui erau dintr-o bucată cu el.

*Cap. 25.31. Zah. 4. Apoc. 1.12-20; 4.5.

18. Din amândouă părțile lui ieșeau șase brațe: trei brațe dintr-o latură, și trei brațe din cealaltă latură.

19. Pe un braț erau trei potirașe în chip de floare de migdal, cu gămălioarele și florile lor, și pe un alt braț alte trei potirașe în chip de floare de migdal, cu gămălioarele și florile lor; așa era la toate cele șase brațe care ieșeau din sfeșnic.

20. Pe fusul sfeșnicului erau patru potirașe în chip de floare de migdal, cu gămălioarele și florile lor.

21. Era o gămălioară sub două brațe care ieșeau din sfeșnic, o gămălioară sub alte două brațe, și o gămălioară sub alte două brațe; așa era la toate cele șase brațe care ieșeau din sfeșnic.

22. Gămălioarele și brațele sfeșnicului erau dintr-o bucată cu el, bătut în întregime dintr-o bucată de aur curat.

23. A făcut apoi cele șapte candelale ale lui, mucările și cenușarele lui, toate de aur curat.

24. A întrebuițat un talant de aur curat pentru facerea sfeșnicului cu toate uneltele lui.

Altarul pentru tămâie

25. Apoi a făcut* altarul pentru tămâie din lemn de salcâm; lungimea lui era de un cot, și lățimea de un cot; era în patru muchii, și înălțimea lui era de doi coți. Coarnele erau dintr-o bucată cu el.

*Cap. 30.1. Apoc. 8.3,4.

26. L-a poleit cu aur curat, atât partea de sus, cât și laturile de jur împrejur și coarnele. Și i-a făcut o cunună de jur împrejur.

27. Sub cunună a făcut două verigi de aur, pe care le-a pus în cele două unghiuri din cele două laturi, ca să se vâre în ele drugii care slujeau la ducerea lui.

28. A făcut niște drugii din lemn de salcâm și i-a poleit cu aur.

29. A făcut untdelemnul* pentru ungerea sfântă și tămâia mirositoare, curată, alcătuită după meșteșugul făcătorului de mir.

*Cap. 30.23,34.

Altarul pentru arderile de tot și ligheanul de aramă

38 1. A făcut* altarul pentru arderile de tot din lemn de salcâm; lungimea lui era de cinci coți, și lățimea de cinci coți; era în patru muchii, și înălțimea lui era de trei coți.

*Cap. 27.1.

2. La cele patru colțuri i-a făcut niște coarne dintr-o bucată cu el și l-a poleit cu aramă.

3. A făcut toate uneltele altarului: oalele pentru cenușă, lopețile, lighenele, furculițele și tigăile pentru cărbuni; toate uneltele acestea le-a făcut de aramă.

4. A făcut pentru altar un grătar de aramă ca o rețea, pe care a pus-o sub pervazul altarului, începând de jos, așa că venea până la jumătatea altarului.

5. A turnat apoi patru verigi, pe care le-a pus în cele patru colțuri ale grătarului de aramă, ca să vâre drugii în ele.

6. A făcut drugii din lemn de salcâm și i-a poleit cu aramă.

7. A vârât drugii în verigile de pe laturile altarului ca să-l ducă. L-a făcut din scânduri, gol pe dinăuntru.

8. A făcut ligheanul* de aramă, cu piciorul lui de aramă, din oglinzile femeilor care slujeau la ușa Cortului întâlnirii.

*Cap. 30.18.

Facerea curții

9. Apoi a făcut curtea*. Înspre partea de miazăzi, pentru curte, erau niște pânze de în subțire răsucit, pe o lungime de o sută de coți, *Cap. 27.9.

10. cu douăzeci de stâlpi așezați pe douăzeci de picioare de aramă; cârligele stâlpilor și bețele lor de legătură erau de argint.

11. Înspre partea de miazănoapte erau o sută de coți de pânză, cu douăzeci de stâlpi și cu cele douăzeci de picioare de aramă ale lor; cârligele stâlpilor și bețele lor de legătură erau de argint.

12. Înspre partea de apus erau cincizeci de coți de pânză, cu zece stâlpi și cele zece picioare ale lor; cârligele stâlpilor și bețele lor de legătură erau de argint.

13. Înspre partea de răsărit, pe cei cincizeci de coți lățime, erau:

14. pentru o aripă, cincisprezece coți de pânză, cu trei stâlpi și cele trei picioare ale lor,

15. și pentru a doua aripă, care era în fața ei, de cealaltă parte a porții curții, cincisprezece coți de pânză, cu trei stâlpi și cele trei picioare ale lor.

16. Toate pânzele de jur împrejurul curții erau de în subțire răsucit.

17. Picioarele stâlpilor erau de aramă, cârligele stâlpilor și bețele lor de legătură erau de argint, și căpătâiele lor erau poleite cu argint. Toți stâlpii curții erau legați între ei cu bețe de argint.

18. Perdeaua de la poarta curții Cortului era o lucrătură făcută la gherghef din fir albastru, purpuriu, cărămiziu, și din în subțire răsucit; avea o lungime de douăzeci de coți, și înălțimea era de cinci coți, ca lățimea pânzelor curții;

19. cei patru stâlpi ai ei și cele patru picioare ale lor erau de aramă; cârligele și bețele lor de legătură erau de argint; iar căpătâiele erau poleite cu argint.

20. Toți țărșii din jurul Cortului și curții erau de aramă*. *Cap. 27.19.

Socoteala Cortului

21. Iată socoteala locașului* Cortului întâlnirii, făcută după porunca lui Moise, prin îngrijirea leviților, sub** cârmuirea lui Itamar, fiul preotului Aaron. *Num. 1.50,53; 9.15; 10.11; 11.7,8; 18.2. 2 Cron. 24.6. **Cap. 6.23. Num. 4.28,33.

22. Bețaleel*, fiul lui Uri, fiul lui Hur, din seminția lui Iuda, a făcut tot ce poruncise lui Moise, Domnul. *Cap. 31.2,6.

23. El a avut ca ajutor pe Oholiab, fiul lui Ahisamac, din seminția lui Dan, meșter la săpat în pietre, la cioplit cu meșteșug și la lucrat pe gherghef în materiile vopsite în albastru, în purpuriu, în cărămiziu, și în în subțire.

24. Tot aurul întrebuințat la lucru pentru toate lucrările Sfântului Locaș, aur ieșit din daruri, se suia la douăzeci și nouă de talanți și șapte sute treizeci de sicli, după siclul* Cortului. *Cap. 30.13,24. Lev. 5.15; 27.3,25. Num. 3.47; 18.16.

25. Argintul celor ieșiți la numărătoare, din adunare, se suia la o sută de talanți și o mie șapte sute șaptezeci și cinci de sicli, după siclul Sfântului Locaș:

26. câte* o jumătate de siclu de cap, o jumătate de siclu, după siclul Sfântului Locaș, pentru fiecare om cuprins în numărătoare, de la vârsta de douăzeci de ani în sus, adică pentru șase sute trei mii cinci sute cincizeci** de oameni. *Cap. 30.12,15. **Num. 1.46.

27. Din cei o sută de talanți de argint s-au turnat picioarele* Sfântului Locaș și picioarele perdelei dinăuntru, adică o sută de picioare la cei o sută de talanți, câte un talant de picior. *Cap. 26.19,21,25,32.

28. Și cu cei o mie șapte sute șaptezeci și cinci de sicli s-au făcut cârligele și bețele de legătură dintre stâlpi și le-au poleit căpătâiele.

29. Arama dăruită se suia la șaptezeci de talanți și două mii patru sute de sicli.

30. Din ea au făcut picioarele de la ușa Cortului întâlnirii; altarul de aramă cu grătarul lui și toate uneltele altarului;

31. picioarele stâlpilor curții, de jur împrejur, și picioarele stâlpilor de la poarta curții; și toți țărșii din jurul Cortului și ai curții.

Facerea veșmintelor preoțești

391. Cu materiile vopsite în albastru*, în purpuriu și în cărămiziu, au făcut veșmintele** preoților pentru slujba Sfântului Locaș și au făcut veșminte sfinte lui Aaron, cum ț poruncise lui Moise, Domnul. *Cap. 35.23. **Cap. 31.10; 35.19. †Cap. 28.4.

2. Au făcut efodul* de aur, de fir albastru, purpuriu și cărămiziu și de în subțire răsucit. *Cap. 28.6.

3. Au întins niște plăci de aur și le-au tăiat în fire subțiri, pe care le-au țesut în materiile vopsite în albastru, în purpuriu și în cărămiziu și în în subțire; era lucrat cu măiestrie.

4. I-au făcut niște umerari care se împreunau cu el, așa că la cele două capete ale lui, efodul era legat cu ei.

5. Brăul era de aceeași lucrătură ca efodul și prins de el; era de aur, de fir albastru, purpuriu și cărămiziu și de în subțire răsucit, cum poruncise lui Moise, Domnul.

6. Au pregătit pietrele* de onix, le-au prins în legături de aur și au săpat pe ele numele fiilor lui Israel, cum se sapă pecețile. *Cap. 28.9.

7. Le-au pus pe umerarii efodului, ca pietre de aducere aminte* pentru fiii lui Israel, cum poruncise lui Moise, Domnul. *Cap. 28.12.

Facerea pieptarului

8. Au făcut* apoi pieptarul, lucrat cu măiestrie, din aceeași lucrătură ca efodul: de aur, de fir albastru, purpuriu și cărămiziu și de în subțire răsucit. *Cap. 28.15.

9. Era în patru colțuri. Pieptarul l-au făcut îndoit; lungimea lui era de o palmă, și lățimea de o palmă; era îndoit.

10. Au pus în el patru șiruri* de pietre; în șirul întâi era: un sardonix, un topaz și un smarald; *Cap. 28.17, etc.

11. în al doilea șir: un rubin, un safir și un diamant;

12. în al treilea șir: un opal, un agat și un ametist;

13. iar în al patrulea șir: un hrisolit, un onix și un iaspis. Pietrele acestea erau legate în ferecăturile lor de aur.

14. Erau douăsprezece, după numele fiilor lui Israel; erau săpate ca niște peceti, fiecare cu numele uneia din cele douăsprezece seminții.

15. Pe pieptar au făcut apoi niște lănișoare de aur curat, împletite ca niște sfori.

16. Au făcut două ferecăături de aur și două verigi de aur, și au pus cele două verigi la cele două capete ale pieptarului.

17. Apoi cele două lănișoare împletite, de aur, le-au vârât în cele două

verigi de la cele două capete ale pieptarului;

18. iar celelalte două capete ale celor două lănișoare le-au agățat de cele două ferecăături și le-au pus pe umerarii efodului în partea dinainte.

19. Au mai făcut două verigi de aur, pe care le-au pus la cele două capete de jos ale pieptarului, pe marginea dinăuntru dinspre efod.

20. Apoi au făcut alte două verigi de aur, pe care le-au pus la cei doi umerari ai efodului, jos, pe partea dinainte a lui, tocmai acolo unde se împreunează efodul cu umerarii, deasupra brăului efodului.

21. Au legat pieptarul cu verigile lui de verigile efodului cu o sfoară albastră, așa ca pieptarul să stea țeapăn deasupra brăului efodului și să nu se poată mișca de pe efod, cum poruncise lui Moise, Domnul.

Facerea mantiei efodului

22. Au făcut* mantia de sub efod, țesută toată cu meșteșug din materie albastră. *Cap. 28.31.

23. La mijlocul mantiei, sus, era o gură ca gura unei platoșe; gura aceasta era tivită de jur împrejur, ca să nu se rupă.

24. Pe marginea mantiei au făcut niște rodii de culoare albastră, purpurie și cărămizie, din fir răsucit;

25. au făcut și niște clopoței* de aur curat, și clopoțeii i-au pus între rodii, de jur împrejurul mantiei: *Cap. 28.33.

26. venea un clopoțel și o rodie, un clopoțel și o rodie pe toată marginea dimprejurul mantiei, pentru slujbă, cum poruncise lui Moise, Domnul.

Tunicile și placa de aur

27. Au făcut* și tunicile de în subțire țesute cu măiestrie, pentru Aaron și fiii lui; *Cap. 28.39,40.

28. mitra* de în subțire și scufiile de în subțire care slujeau ca podoabă; izmenele** de în subțire răsucit;

*Cap. 28.4,39. Ezec. 44.18. **Cap. 28.42.

29. brăul* de în subțire răsucit, lucrat la gherghef și de culoare albastră, purpurie și cărămizie, cum poruncise lui Moise, Domnul. *Cap. 28.39.

30. Au făcut apoi și placa* de aur curat, cununa împărătească sfântă, și au săpat pe ea, cum se sapă pe o pecete: „Sfânt Domnului“.

*Cap. 28.36,37.

31. Au legat-o de mitră, sus, cu o

sfoară albastră, cum poruncise lui Moise Domnul.

Lucrarea este sfârșită

32. Astfel au fost isprăvite toate lucrările locașului Cortului întâlnirii. Copiii lui Israel au făcut tot* ce poruncise lui Moise, Domnul: așa au făcut.

*Vers. 42,43. **Cap. 25.40.

33. Au adus locașul la Moise: Cortul și toate uneltele lui, copcile, scândurile, drugii, stâlpii și picioarele lui;

34. învelitoarea de piei de berbec vopsite în roșu, învelitoarea de piei de vițel de mare și perdeaua de despărțire;

35. chivotul mărturiei și drugii lui, și capacul ispășirii;

36. masa cu toate uneltele ei și pâinile pentru punerea înaintea Domnului;

37. sfeșnicul de aur curat, candelile lui așezate în rând și toate uneltele lui, și untdelemnul pentru sfeșnic;

38. altarul de aur, untdelemnul pentru ungeri și tămâia mirositoare, și perdeaua de la ușa Cortului;

39. altarul de aramă, grătarul lui de aramă, drugii lui și toate uneltele lui; ligheanul cu piciorul lui;

40. pânzele curții, stâlpii ei și picioarele lor, perdeaua de la poarta curții, funiile ei, țărșii ei și toate uneltele pentru slujba locașului Cortului întâlnirii;

41. veșmintele pentru slujbă, pentru făcut slujba în Locul Sfânt, veșmintele sfinte pentru preotul Aaron și veșmintele fiilor lui pentru slujbele preoțești.

42. Copiii lui Israel au făcut* toate aceste lucrări după toate poruncile pe care le dăduse lui Moise, Domnul.

*Cap. 35.10.

43. Moise a cercetat toate lucrările; și iată, le făcuseră cum poruncise Domnul, așa le făcuseră. Și Moise i-a binecuvântat*.

*Lev. 9.22,23.

Num. 6.23. Ios. 22.6. 2 Sam. 6.18. 1 Împ. 8.14. 2 Cron. 30.27.

Așezarea și sfințirea Cortului

40 1. Domnul a vorbit lui Moise și a zis:

2. „În ziua întâi a lunii* întâi, să întinzi locașul** Cortului întâlnirii.

*Cap. 12.2; 13.4. **Vers. 17. Cap. 26.1,30.

3. Să pui în el* chivotul mărturiei, și înaintea chivotului să atârni perdeaua dinăuntru.

*Vers. 21. Cap. 26.33. Num. 4.5.

4. Apoi să aduci masa* și să pui** pe

ea cele rânduite. După aceea, să aduci† sfeșnicul și să-i așezi candelile.

*Vers. 22. Cap. 26.35. **Vers. 23. Cap. 25.30. Lev. 24.5,6. †Vers. 24,25.

5. Altarul* de aur pentru tămâie să-l așezi înaintea chivotului mărturiei și să atârni perdeaua la ușa Cortului.

*Vers. 26.

6. Să așezi altarul pentru arderile de tot înaintea ușii locașului Cortului întâlnirii.

7. Ligheanul* să-l așezi între Cortul întâlnirii și altar și să pui apă în el.

*Vers. 30. Cap. 30.18.

8. Să așezi curtea de jur împrejur și să pui perdeaua la poarta curții.

9. Să iei untdelemnul pentru ungeri, să ungi* cu el Cortul și tot ce cuprinde el și să-l sfințești, cu toate uneltele lui; și va fi sfânt.

*Cap. 30.26.

10. Să ungi altarul pentru arderile de tot și toate uneltele lui și să sfințești altarul; și altarul va fi* preasfânt.

*Cap. 29.36,37.

11. Să ungi ligheanul cu piciorul lui și să-l sfințești.

12. Apoi să aduci* pe Aaron și pe fiii lui la ușa Cortului întâlnirii și să-i speli cu apă.

*Lev. 8.1-13.

13. Să îmbraci pe Aaron cu veșmintele sfinte, să-l ungi* și să-l sfințești, ca să-Mi faci slujba de preot.

*Cap. 28.41.

14. Să chemi și pe fiii lui, să-i îmbraci cu tunicile

15. și să-i ungi cum ai uns pe tatăl lor, ca să-Mi faci slujba de preoți. În puterea acestei ungeri, ei vor avea pururi dreptul preoției printre urmașii* lor.“

*Num. 25.13.

16. Moise a făcut întocmai cum îi poruncise Domnul; așa a făcut.

17. În ziua întâi a lunii întâi a anului al doilea, Cortul* era așezat.

*Vers. 1. Num. 7.1.

18. Moise a așezat Cortul; i-a pus picioarele, a așezat scândurile și verigile și a ridicat stâlpii.

19. A întins învelitoarea care slujea de acoperiș deasupra Cortului, și pe deasupra a pus învelitoarea acoperișului Cortului, cum poruncise lui Moise, Domnul.

20. Apoi a luat mărturia* și a pus-o în chivot; a pus drugii la chivot și a așezat capacul ispășirii deasupra chivotului.

*Cap. 25.16.

21. A adus chivotul în Cort; a atârnat* perdeaua despărțitoare înaintea lui și a acoperit astfel chivotul mărturiei,

cum poruncise lui Moise, Domnul.

*Cap. 26.33; 35.12.

22. A așezat masa* în Cortul întâlnirii, în partea de miazănoapte a Cortului, dincoace de perdeaua dinăuntru;

*Cap. 26.35.

23. și a pus* pe ea pâinile, înaintea Domnului, cum poruncise lui Moise, Domnul.

*Vers. 4.

24. Apoi a așezat* sfeșnicul în Cortul întâlnirii, în fața mesei, în partea de miazăzi a Cortului;

*Cap. 26.35.

25. și i-a așezat* candelile, înaintea Domnului, cum poruncise lui Moise, Domnul.

*Vers. 4. Cap. 25.37.

26. Apoi a așezat altarul* de aur în Cortul întâlnirii în fața perdelei dinăuntru;

*Vers. 5. Cap. 30.6.

27. a ars pe el* tămâie mirositoare, cum poruncise lui Moise, Domnul.

*Cap. 30.7.

28. A așezat* perdeaua la ușa Cortului.

*Vers. 5. Cap. 26.36.

29. A așezat altarul* pentru arderile de tot la ușa locașului Cortului întâlnirii; și a adus pe** el arderea de tot și jertfa de mâncare, cum poruncise lui Moise, Domnul.

*Vers. 6. **Cap. 29.38, etc.

30. A așezat ligheanul* între Cortul întâlnirii și altar și a pus în el apă pentru spălat.

*Vers. 7. Cap. 30.18.

31. Moise, Aaron și fiii lui și-au spălat mâinile și picioarele în el;

32. când intrau în Cortul întâlnirii și se apropiau de altar, se spălau, cum* poruncise lui Moise, Domnul.

*Cap. 30.19,20.

33. Apoi* a ridicat curtea împrejurul Cortului și altarului și a pus perdeaua la poarta curții. Astfel a isprăvit Moise lucrarea.

*Vers. 8. Cap. 27.9,16.

Slava Domnului

34. Atunci norul* a acoperit Cortul întâlnirii, și slava Domnului a umplut Cortul.

*Cap. 29.43. Lev. 16.2. Num. 9.15.

1 Împ. 8.10,11. 2 Cron. 5.13; 7.2. Isa. 6.4. Hag. 2.7,9. Apoc. 15.8.

35. Moise nu putea* să intre în Cortul întâlnirii, pentru că norul stătea deasupra lui, și slava Domnului umplea Cortul.

*Lev. 16.2. 1 Împ. 8.11. 2 Cron. 5.14.

36. Cât au ținut călătoriile lor, copiii lui Israel porneau numai când* se ridica norul deasupra Cortului.

*Num. 9.17; 10.11. Neem. 9.19.

37. Și când* nu se ridica norul, nu porneau, până ce nu se ridica.

*Num. 9.19-22.

38. Norul Domnului* era deasupra Cortului ziua; iar noaptea, era un foc înaintea întregii case a lui Israel, în timpul tuturor călătoriilor lor.

*Cap. 13.21. Num. 9.15.